

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Ocak 1995 – Sayı 179 – 3,- DM

1995 YILINI 1994'TE KAZANDIK

"1995 kazanımları bütün geçmiş yılların, bütün PKK tarihinin kazanımlarından daha fazla olacaktır."

Yurtsever Kürdistan halkına!

1994 gibi tarihimizin bu en zor yılını geride bırakırken, 1995'in en az bu yıl kadar zor olacağını, ama ondan çok daha fazla başarılı olacağını müjdelerken, sizleri selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Değerli halkımız; yeni bir yıla girerken, hiç şüphesiz yapmamız gereken, geçtiğimiz yılların, tarihimiz için, kaderimiz için ne anlama geldiğini zihinlerinize kazırcasına bilince çıkarmak, yüreğinize çekmektir. Bir işimiz budur. Neydi 1994? Bunu mutlaka ve tüm yönleriyle bilmemiz lazım.

Düşmanımız Türk faşizmi, Türk barbarlığı bin yıldır bir iddia peşinde. Binlerce yıldır bu toprakların, en eski kültürün, en eski dillerin sahibi olan Kürdistan halkını yok etmeye bin yıl yetmiyormuş gibi bu son on yıl içinde yok etmeyi kesin hedef olarak denedi. Bunu gerçekleştirmek için tarihte denenmedik ne kadar yöntem varsa hepsini, çağımızın en ince yok edici tekniğini kullanarak uğursuz, lanetli amacına ulaşmak istedi. Öyle ki, kış demedi, kar demedi, bahar demedi, yaz demedi, güz demedi, sel demedi, ateş demedi, soğuk demedi çılgınca yüklendi. Ve o çokça söyledikleri **"Ya bitecekler, ya bitecekler"** sloganı, neredeyse kendileri için **"Ya bitecekler, ya bitecekler"** gerçeği haline geldi. Bu büyük bir gelişme. Sizler de şunu görmektesiniz ki, bu yılı böyle kapatmak bir halkın en büyük bir beladan, en büyük zorbadan, en büyük cellattan kurtulması demektir. Bu yılda her şeyin kaybedilmesi, umudun zerresinin bile elimizde kalmaması mümkündü. Gerçekçi olalım. Çok iyi bilmeniz gereken bir mücadeleniz, bir partiniz, bir gerillanız ve bunun için amansız, nefes nefese yaşamanız var. Bütün bu gerçeklere borçluyuz.

Sizlerden de bu yılın doğru anlaşılmasını isteyeceğim. Sadece sizlerin değil, sizden daha fazla gerillamızın, ona öncülük eden partimizin bilmesini isteyeceğim. 1994 çoğunun sandığı gibi öyle kolay geçen bir yıl değildir. Eğer bu yılı büyük bir sorumlulukla, büyük bir azimle, büyük bir bilinçle, büyük bir ustalıkla karşılamasaydık, **"vay başımıza gelen"** diyecektik. Bunun için neredeyse zamanı durduruyorum. Neredeyse yaşamımızı durdurduk ve sonuçta bu yılın sizlerin yılı, bu yılın büyük kazanım yılı olması için ne gerekiyorsa onu yaptık. Ve bugün gerçekten 1994'ün başarılarından memnunsunuz. Bu yılın kazanımları büyüktür.

Siz yurtsever halkımız!

Bu yılda birçok zorluk çektiniz. Binlerce köyün yakılıp yıkılması bu yılda oldu. Binlerce **"faili meçhul cinayet"** bu yılda gerçekleşti. Binleri aşkın gerilla bu yıl içinde şehit düştü. Onbini aşkın insan tutuklandı. Zindanların tanıdığı işkence, eşine ender rastlanır bir yılın işkencesi oldu. Ama tüm bunlar neyi kanıtladı: Mücadelemizin ve halkımızın büyüdüğünü, kırıp dökmekle bitmeyeceğini. Ne kadar şehit varsa, o kadar güç vardır. Ne kadar yakılıp yıkılma varsa, o kadar bilince kavuşan, umuda kavuşan halkımız vardır. Zindanın ordusu vardır. Biz onları yaşadığımız için kaybetmiyoruz. Şehitleri kayıp olarak görmüyoruz; zindanı kayıp olarak görmüyoruz; yakılan yıkılan köyleri kayıp olarak görmüyoruz. Bu çok büyük bir kazanım. Ne yitirilmiş/kaybedilir? Eğer devamını getirmeseydik, eğer irade yıkılsaydı, eğer teslim olsaydık o zaman her şey kaybedilirdi. Görüyorsunuz ki, irade çok güçlenmiş, teslimiyet yerle bir edilmiş, umut Ağrı Dağı kadar yüceltilmiştir. Şehitler daha da fazlalaşabilir. Bütün Kürdistan'ın köyleri, kentleri, alanları da yıkılabilir. Ama bu sadece daha fazla savaşan bir halkın ortaya çıkmasıdır.

Biz bu temelde 1994'ün kesin kazanıldığını söylüyoruz. Bunu bütün dost da, düşman da biliyor. Düşman biraz halkı aldatmak için, biraz da kendi yüreğine su serpmek için kayıplarımızı habire fazla veriyor. Hayır! Kürdistan tarihinde ilk defa, bu kayıplar en büyük kazanımdır. Daha şimdiden kazanımlara dönüşmüştür. Tanıdığımız büyük şahadetler eğer bağlı kalınırsa, her birisi yaşayan, gerçek bir komutandır. Her **"faili meçhul cinayet"**'e kurban giden yurtsever hatırlanırsa bu, büyük bir yurtseverlik kaynağıdır. Her yıkılan Kürt köyü, gerilla için daha fazla açılan bir alandır. Hiç kaybedilen bir şey yok.

Bu bir teselli mesajı değildir. Sizlere söylediğimiz, savaşın gerçekleridir. Kaybedilmeyen savaşın, kazanma şansı daha da fazlalaşan savaşımızın gerçeğidir. Bu temelde 1995'e giriyoruz. Diyoruz ki, 1995 yılı 1994'te kazanılmıştır.

1995'e de sığdıracağımız başka görevler, başka savaşlar, başka kazanımlar yok mudur? Var, daha da fazla. 1994'ün sonuna kadar olanı bir tarafa koyalım, 1995'te olacağı da bir tarafa koyalım. Şimdi şunu çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki, 1995 kazanımları bütün geçmiş yılların, bütün PKK tarihinin kazanımlarından daha fazla olacaktır. Bunun sözünü veriyoruz.

1995 yılında neler olacaktır? Her şeyden önce, bugünlerde de partimizin beşinci zafer kurultayı, hedeflerinde halk iktidarının bir parçası da olan kurultayı gibi şanslı bir çalışmamız var. Bu çalışmamız ülkemizin kurtarılmış kutsal topraklarında, silahlarımızın koruması altında gerçekleşiyor. Denilebilir ki, bin yıldan fazladır tarihimizin altını üstüne getirerek, insanımızı kılcal damarlarına kadar çözümleyerek, hastalık adına ne varsa onları açığa çıkarıp gidererek, sağlıklı yol adına ne varsa onu da öngörerek, kendimizi son derece güçlü bir bünyeye kavuşturmanın çalışması olarak bu kongreyi gerçekleştiriyoruz. Mutlaka anlamak gerekiyor. Bu kongre bir zafer kongresidir, bir iktidar kongresidir. Gerilla ordusunun ve hareketli savaşın kongresidir. Bu kongre kurtarılmış bölgelerde bir parça iktidar kongresidir. Bu kongre kurtarılmış bölgelerde halkımızın ulusal iradesinin temsil edildiği meclis kongresidir.

Siz değerli tüm halkımız; ülke içindekiler, ülke dışındakiler!

Bu yılda böylesine vazgeçilmez haklarınızın gerekleri için temel görevlere bağlı bir yaşama geçiyorsunuz. Yaşam, artık bundan sonra PKK öncülüğüdür, PKK öncülüğünün gerilla ordusudur, onun düşmanı askeri olarak da büyük çaresizlik içine itecek hareketli savaş dönemidir. Bu sizin bütün yaşamınızı belirleyecek bir savaş yılıdır. Yurt dışındaki halkımız için bir **Sürgün Parlamentosu**'nu geliştirirken, aynı yılda onun ulusal kongresi de ülkemiz içinde, kutsal vatan topraklarında ve bütün Kürdistan parçalarını kucaklayacak bir biçimde gerçekleşecektir. Ve bu meclisin bir yürütme gücü, bir hükümeti, bir devrimci hükümeti de ortaya çıkacaktır. Artık kendi iktidarımıza da kendimizi hazır görmekteyiz. Başka iktidarlar, başka düzenler bizim iktidarımız, düzenimiz olamaz. Bize her zamankinden daha fazla yakın olan kendi öz düzenimiz, öz iktidarımızdır.

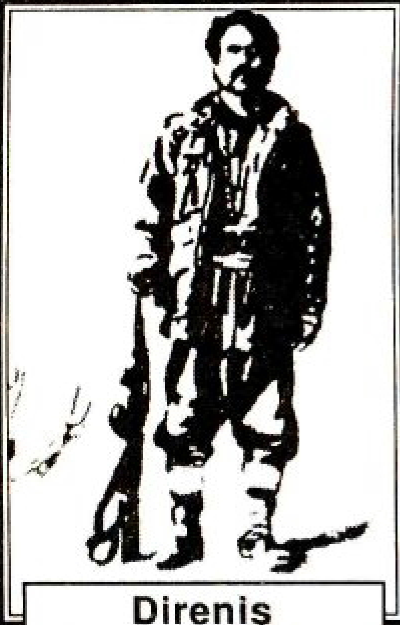
1995'te buna her zamankinden daha fazla yakınız ve küçümsenmeyecek adımlarla biz bu yılı halkımızın iktidar yılı, halkımızın öz düzen yılı haline getireceğiz. Tüm dostlarımız da bilmeli ki, böyle bir devrimi öngörmekle, halkımızı böyle bir devrimle ayağa kaldırmakla ve küçümsenmeyecek bir başarıyı bu yıla taşımakla onlara da en layık olanı, bize olan umutlarını, onun gereklerini yerine getirmiş oluyoruz.

Dostlarımızın güvenlerinde haklı oldukları çok açık ortaya çıkmıştır. İnançlarını, dayanışmalarını daha da artırsınlar. Her ulus, başta Türkiye halkının kendisi, onun ilerici, vicdanlı, sorumlu temsilcileri bilsinler ki, kazanan Kürdistan halkı, kazanan Türkiye halkıdır. Kazanan Kürdistan devrimi, gerçekleşen Türkiye devrimidir. Ne kadar zalimlerine karşıysak, bu zalimlerin halkımızdan daha fazla kendilerinin de zalimi oldukları açıktır. İşte diyoruz ki, 1995 aynı zamanda, Türkiye ve Kürdistan halklarının da onurlu, eşit ve özgür birliğine en yakın olan bir yıl olacaktır. Türkiye halkı bundan

"Başka iktidarlar, başka düzenler bizim iktidarımız, düzenimiz olamaz. Bize her zamankinden daha fazla yakın olan kendi öz düzenimiz, öz iktidarımızdır."

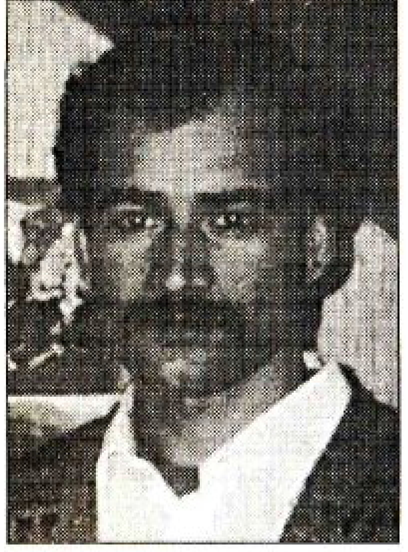
Devamı 23. sayfada

Başkan APO'nun halka yeni yıl mesajı



Direniş kahramanlarımız

SEVDALIYDI HALKINA ve TOPRAĞINA...



Ruha, Halfeti, Ömerli, Cibin, Derto... Dur burada tarih. Cenneti mi ararsın adına dünya denilen gezegende. İşte gözlerinin önünde. Nasıl görmezsin bu kadar emsalsiz bağları, fıstık bahçelerini? Bereketi, bolluğu mu ararsın? İşte Hamzaların, Mehmetlerin, Hüseyinlerin ve nice yiğitlerin doğduğu topraklar. Bundan daha büyük ve yüce bereket mi olur? Kendileri gibi seni çarpıklaştırmışlar *seni yazanlar*. Büyüklük mü *ararsın diyarımızda?* İşte kırk *milyonluk Kürt* ulusunu ve insanlığı yüreğinde taşıyan insanlık önderi, büyük insan, yüce kişilik Başkanımız APO. Kahramanlık ararsan, bizde bolca. Buyur Hüseyin SARIÇİÇEK yoldaş huzuruna, nasıl da Antep'i dar etmişti kan içici yaratıklara. Mehmet YALÇINKAYA'yı mı sorarsın, zindan zebanileri söyler sana. O'nun nasıl zindanı mis kokan rengarenk çiçek bahçesine çevirdiğini. Ne sorup soruşturursun; sağır mısın, duymaz mısın tarih adına türküler yakılan, mısralar dizilen Hamzamızı. Daha ne ararsın; yoksa cehenneme çevirilen, harap edilen cennetimizde melekleri mi? Boşuna arama onları kan içiciler sofrasında, dünyasında. Onlar yiğit mi yiğit; fedakar mı fedekar; benzersiz ve hem de ilk. Bilinçli ve inançlı mıdırlar, hem de nasıl, deryalar kadar. Sorumlu mudurlar, yeni insanlık uygarlığının kuruluşunu üstlenecek kadar. Hem de şimdiden yaşayarak gösterir kem gözlere sorumluluk düzeyini. Görmek mi istersin özgürlük tanrı ve tanrıçalarımızı, o zaman yüklen tabanlarına ve buyur ülkemin doruklarındaki özgür yaşam alanlarına. Ağırlayacaklar seni omuzlarındaki kurtuluş silahlarıyla.. Ve yeniden yazacaklar seni; kirsiz, passız, kansız, sömürüsüz, imtiyazsız olarak.

Evet, tarih yaprakları 1965'i gösterdiğinde şirin Derto'muzda şenlik var. Herkes sevinçli ve mutlu. Bir baba sevinçten yerinde durmaz, bir elinde sigara, bir aşağı bir yukarı dolanır avluda. Başı dik mi dik ve güçlü. Moral dorukta. Yaz tarih bir kez daha yaz tıpkı bundan binlerce yıl önceki gibi Fırat havzasının bereketini. Kim demiş Fırat havzasının çoraklaştığını. Bilmez misin bugün nice analardan bir ana bir can parçasını, bir yiğidi daha katmıştır Hamzaların, Mehmetlerin, Hüseyinlerin ve daha binlerce kahramanın yer aldığı insanlık ordusuna. Adını mı sorarsın, ama hangisini merak edersin; geleneksel ismini mi, yoksa mücadele saflarında emekle edindiği ismini mi? Bugün gözlerini açıp merhaba diyen yoldaş Habip Kaplan'dır, kod adıyla Rahman'dır.

Ruha, sev Rahman'ımı, koru onu insanlık düşmanlarından ve onların uşakları yerli kara ihanetçilerden. İzleyin O'nu namusunuzla. Yürüyün O'nun kanıyla açtığı yolda. Düşmana inat haykırın O'nun tüm heybetiyle haykırdığı sloganları: **"Bı can, bı xwin, en bı tere ne ey Serok!"** O zaman kabul edilirsiniz bağımsız özgür insanlık cumhuriyeti Kürdistan'a.

Rahman yoldaş, doğduğu Derto köyünde ilkokula başlar. Hiç zorlanmadan ard arda sınıf geçerek tamamlar ilkokulu. Daha sonra yakın olan Yukarı Göklü'de orta ve liseyi bitirir. Orta öğrenimini hiç zorlanmadan, fazla bir maddi sıkıntı çekmeden yapar. Rahman yoldaşın ailesi çevre standartlarına göre orta hallidir; tüm ihtiyaçları karşılanır. Başka yerde olduğu halde sıcak aile ortamından fazla uzak değildir.

İşte Rahman yoldaş orta öğrenim yıllarında yurtsever-devrimci düşüncelerle tanışır. Ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyar ve her fırsatta yurtsever-devrimci gençler grubuyla birlikte olmaya çalışır. Bu gençlerin büyük bir çoğunluğu O'nun gibi civar köylerden gelen tanıdıklarıdır, çocukluk arkadaşlarıdır. Rahman yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesinin, sosyalizmin sorunları vb. gündeme gelen güncel tartışma konularının tartışıldığı toplantılara büyük bir duyarlılıkla, iyi bir dinleyici olarak katılır. Daha çok kendisini güçlendirmeye ve geliştirmeye çalışır. Fedakar, cana yakın, arkadaş canlısıdır. Arkadaş grubu içerisinde ağırbaşlı, olgun ve davranışlarında oldukça ölçülüdür. Yaşamında da uyumlu ve ilkelidir. Bu göze çarpan özelliklerinden dolayı hem arkadaş grubu tarafından, hem de çevre halkı tarafından sevilir, sayılır ve saygı duyulur. Rahman yoldaş, yurtseverleşen bir Kürdistan gencidir bu yıllarda.

Gençliğe, yeniye, aydınlığa, ileriye, güzele, doğruya, eşitliğe, özgürlüğe, halklara, halkların kardeşliğme, halkların birliğine, halkların dayanışmasına, emeğe, insanlık değerlerine ve ideallerine düşman olan bir avuç barbar, faşist general bozuntularının leş görmüş kargalar gibi halkların başına üşüştüğü yılların bir yaşayanıdır Rahman yoldaş. Halkların yaşanan tüm maddi ve manevi değerleri yokmuşçasına hiçe sayılır, yaş-cinsiyet ayrımı yapılmadan herkes bir işkence kurbanıdır artık. Canavar kudurmuş, yaşamı faşist yönetmeliklere bağlamıştır. Yaşayan, nefes alan her canlı kayıtsız-şartsız, itirazsız teslim olmalı, boyun eğmeli, kendine halkına ve insanlık değerlerine ihanet etmeli! Aksi takdirde yoktur başka seçenek, birinci madde yine geçerlidir. Evet yaşam ihanete, kendisine, halkına, maddi ve manevi değerlere karşı suç işlemeye endekslenmiştir. Her normal şey suçtur, karşılığı işkencedir. Her yer bir işkencehane. Halk tutsak, ülke bir açık hapishane.

Rahman yoldaş, öfkelidir generaller sultasına ve uygulamalarına. Acı çeker, kahrolur her gördüğü vahşette. Bir de kendisinedir öfkesi, aile bağlarını koparamadı diye, yoksa yoldaşlarıyla olurdu Filistin'de. İşte bu yıllarda orta öğrenimini bitirir Rahman yoldaş büyük acılarla.

İlerleyen yıllarda Rahman yoldaş bir taraftan üniversite giriş imtihanlarına hazırlanır, bir taraftan da kendilerine ait olan bağ-bahçe işlerinde çalışır. 1985'te iyi bir puanla Ziraat Fakültesi'ne girer. Bu sefer aileden uzaktadır, Mersin'dedir Rahman yoldaş. Gelişen yurtseverlik O'nu bir arayışa, bir ilişkiye zorlar. Okul içinde yutsever devrimci grupla ilişki kurar. Sorumluluk bilinciyle ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yapar, çevre oluşturmaya çalışır. Kısa bir sürede gelişerek faaliyetlerini yaygınlaştırır. Bu faaliyetlerinden dolayı dikkatler Rahman yoldaşın üzerindedir. Salyalı ağızlar saman kafalı, tek tip faşist öğretim üyeleri hakaret yağdırırlar, rahatsız ederler, tehdit ederler ve zaman zaman da topluluklarda horlarlar Rahman yoldaşı. Rahman yoldaşın karşılığı onurludur. "Kürdüm, Kürtlüğümle gurur duyarım." Ve en iyi ve kalıcı karşılık vermenin örgütlenme olduğu bilinciyle bu yönlü çalışmalarda yoğunlaşır. Okul çevresine kitleyi de katmıştır Rahman yoldaş. O artık bir kitle çalışanıdır. Okulu bitirir. 1987'de tekrar sınava girer kazanır, başka bir fakülteye kayıt yapar ama gitmez. Çünkü amacı değildir okul okumak ve bitirmek. O artık bir halk çalışanıdır. Okul orada kalmanın gerekçesidir sadece. Rahman yoldaş 1989'a kadar faaliyetlerini kesintisiz sürdürür ve yürütür.

Rahman yoldaş 1989'da Avrupa'ya çıkış yapar. Almanya'da ilk etapta cephe çalışmalarına katılır. Ancak dönem profesyonellik gerektirir. Rahman yoldaş süreci kavrayarak, ulusal kurtuluş mücadelesi çalışmalarına 1990 yılında profesyonel katılmaya karar verir. Azim ve kararlılık düzeyini geliştiren Rahman yoldaş, gelişkin bir profesyonel cephe çalışanı olarak bulunduğu sahalarda kayda değer çalışmaların sahibi olur.

1992'de büyük bir tecrübeyle, keskinleşen bir kararlılıkla, Parti Öönderliği'ne, partiye, cepheye, şehitlere olan büyük bağlılığıyla Avrupa'dan ülkeye yönelir. Doğduğu, büyüdüğü, her karışını adımladığı vatan parçasında halkının içindedir. **"Örgütlendirilmiş halk, kazanılmış Kürdistan devrimidir, Kürdistan'dır"**, şiarıyla, cephe çalışmalarıyla yüklüdür. Sevdalıdır halkına, toprağına. En iyi yaşam halk içinde, güzel Kürdistan'da, Fırat havzasında yaşanır dercesine Ruha'ya, Halfeti'ye koşmuştu. Ne mutlu sana yoldaş Rahman.

Türkün okundu.
Şiirin yazıldı...
Susuz ovalarında
menekşeler, papatyalar.
Ağaçlı, dikenli,
kayalı dağları,
İnsanlığa güzellik,
cesaret katan.
Toprağın kendine has
amber kokusu.
Binlerce kilometre uzakta,
düşündüğüm an kendimden
geçercesine.
Özgürlüğün verdiği
coşkuyla,
toprak toprak
özgür bedenlerle
bütünleştiğin,
bağrına aldığın fidanlar...
Fidanlar düştükçe,
yeşeren bozkırlar, dağlar,
güzelleşen her şey.
Kemik doyurmaz seni
ihanet,
çünkü suç ortağısın işlenen
suçlara kara ihanet.

Yeter artık senden çektiğimiz üç binyıllık acı. Emsallerine bak artık, emsallerine; kıymetleri beş paralık. Kimisinin okyanusların diplerinde iskeletlerinden iz yok, kimisi bin pişman ihanetlerinden ve dolaştığı efendilerinin kapısında kemik kalıntıları bile yoktur. Daha da suça bulaşmadan dön geriye. Ahdımız var, insanlık var olalı bugüne işlenen tüm suçların hesapları sorulacak; birgün geç birgün erken.

Rahman yoldaş, Yukarı Göklü'de bir yurtseverin evinde konaklamıştır. Yine halk için, ülke için nefes alıyor. Bir şeyler yapmanın coşkusuyla doludur gönlü. Düşman kokuyu almıştır ihanetten 6 Ekim 1993 yılında, sarar evin etrafını sinsi ve kahpece. Rahman yoldaş ve iki can yoldaşı haykırır düşmanın yüzüne. Rahman yoldaş ve iki kahramanımız son mermilerine kadar düşmanla çatışırlar. Düşmana kayıp verdirerek ulaşırlar ölümsüzlüğe. İşte tarih; Fırat Havzası ve ölümsüzleşen kahramanları. Tarih böyle yazılır. Ve yine tanıksın yoldaşlarımızın silahları her an seni yazmaya devam ediyor ve edecek.

Rahman yoldaşın şahadeti Fırat Havzası'nın onurudur. Onun anısı anımız, mücadelesi mücadelemizdir.

Bir mücadele arkadaşı

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

BERXWEDAN'DAN
ayın yorumu

KÜRDİSTAN SÜRGÜN PARLAMENTOSU'NU KURALIM!

Aralık ayını bitirip Ocak ayına adım atarken yeni yıla giriş güçlü yapılmaktadır. Geçmiş yılların, özellikle 1994 yılının kazanım ve birikimlerinin bu yıla aktarılması, yapılan hazırlıkların iyi sonuca bağlanması kendisini dayatmaktadır.

Ulusal Önder Başkan APO'nun halkımıza yeni yıl armağanı; kurtuluş sürecinde mutlak zaferi imkan dahiline sokmaktır. Savaşın iyi hazırlanıp düzenlenmesi kadar, cephenin ve halkın siyasal ordulaşması, örgütlenmesi ve kurumlaşması yönünde ciddi bir altyapı hazırlığı oluşturulmuştur.

Halk demokrasisini geliştirmek, ulusal kurtuluş mücadelesiyle yaratılan halkın iradesini, en üst boyutta ulusal kurumlaşmaya bağlamak gündemin temel maddelerinden biridir.

Ulusal Kongre için ciddi hazırlıklar sürdürülmektedir. Eyalet meclislerinin oluşturulması için çalışmalar sürdürülüyordu. Botan'da bu yönlü mesafeler alınmıştır.

Partinin 5. Kongresi zafer kongresi olarak tamamlanırken, Savaş Kurmaylığı ve Ana Karargah'ın oluşturulması ve işlevini yerine getirmesi yönünde düzenlemeler yapılmıştır. Ulusal kurtuluş savaşının daha kapsamlı ve koordineli yürütülmesini, Ulusal Meclis, Ulusal Kongre ve Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nun yaratılması güçlendirecektir. Halkın ulusal çapta, Ulusal Önderlik kurumlaşmasıyla bütünleşen, onu güçlendiren ve ondan güç alan, tarzını ve temposunu izleyen ulusal-demokratik kurumlaşmalarını inşa etmesi, savaşı kazanmayı ve zafere ulaşmayı daha kısa süreye sığdıracaktır.

Bunun için, 12 Ocak'ta Kürdistan Sürgün Parlamentosunun kurulacağı resmen ilan edilmiştir. Bu, halkımızın oluşan kurumlaşması ve örgütlenmesine daha geniş çaplı bir şemsiye olacaktır. Veya buna ulusal kurumlaşmanın çatısıdır, denilebilir.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu, Ulusal Meclis ve Ulusal Kongre'yi toplama gerçeğiyle çelişmez. Ayrıca biri diğerinin karşısına çıkarılmaz. Oluşturulacak Kürdistan Sürgün Parlamentosu ve Eyalet Meclisleri ile Ulusal Meclis'e gitmek mümkündür. Dolayısıyla Ulusal Kongre toplanabilir. Ulusal Kongre'nin kendi içinde bir Ulusal Meclis'e gitmesi de imkan dahilindedir.

Şüphesiz ki bütün ulusu kapsayan, içerinin ve dışarının iradesini bütünüyle yansıtan oluşumlara ulaşmak için, halkımızın bulunduğu geniş alanlar düzeyinde meclisleşmesi gerekmektedir.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu, Ulusal Meclis ve Ulusal Kongre'ye giden ilk ve önemli adımlardan biridir. Diğerleri ise ülkede oluşturulacak Eyalet Meclisleridir. Bunlar birbiriyle çelişmez; birbirini destekler ve tamamlar nitelikte çalışacaklardır.

Metropole ve Avrupa'ya çeşitli nedenlerle sürülen epey Kürdistanlı nüfus vardır. Bunlar, çeşitli düzeylerde cepheleşmiş, ulusal birlikler ve kurumlaşmalar oluşturmuşlardır. Önemli bir kesim doğrudan ulusal kurtuluş mücadelesinin içindedir ve çeşitli düzeyde bağları vardır. İşte Kürdistan Sürgün Parlamentosu, bunlara dayanacak ve aynı zamanda sürgündeki bütün Kürdistanlıların ortak sesi olacaktır.

Bu Sürgün Parlamentosu'nu Filistinlilerin Sürgün Meclisi gibi düşünmemek gerekir; onların ülkede ciddi bir savaşı ve dayanacak fazla bir halk kesimi yoktu. Sürgündeki Kürdistanlılar için durum öyle değildir.

Ülkedeki ulusal kurtuluş savaşının, sürgündeki Kürt halkının iradesinin oluşumuna temel etken oluşturduğu unutulamaz. Bu gerçek atlanarak, sağlıklı bir parlamentonun oluşturulamayacağı bilinmektedir.

Halkımızın Ulusal Meclis ile ilgili deneyimi vardır. Bunlardan ders çıkarılacağı açıktır. Demokratik bir seçim olabilir. Gerçekten halkı ve mücadelenin her sorununu çözmeye güç yetirenler, her koşul ve ortamda sonuna kadar ülkenin ve halkın çıkarlarına bağlı olanlar halkın içinden çıkabilmelidir. Ve herkes halkın karşısına çıkacaktır.

Kurulacak Kürdistan Sürgün Parlamentosu, olağan bir dönemin değil, olağanüstü bir dönemin parlamentosu olur. Bir nevi sürgündeki Kürdistanlıların ulusal birlik ve cephe kongresi işlevini görür. Dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelesinden, ülkenin ve halkın kurtuluşundan yana olan, bu temelde çalışan bütün kesimleri kapsar.

Çeşitli halk toplantıları ve konferansları ile Sürgün Parlamentosu olayı tartışılacak Gerçekten ülkenin, halkın çıkarlarına sonuna kadar bağlı olan, her koşul ve zorluklar içinde düşmeyen kişilikler, halkın onayı ile ön plana çıkarlar. Hiç kimsenin, "biz seçilir, kararlar veririz, başkaları da savaşır" yanılgısı içinde olmaması gerekir. Sürgün Parlamentosu, halkın topyekün ulusal savaşımı içinde yaratılan bir kuruluştur. Mücadeleyi geliştirmek içindir. Halkı birleştirmek, ülkeye dönüşü sağlamak, bütün halk kesimlerini daha çok ulusal kurtuluş saflarına çekmek içindir. Bu temelde savaşan hak gerçekliği, dönemin yurtseverliği temelinde mücadelenin artık bütün halkın savaşımı durumuna geldiği bir doğrultuda hareket edilir.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu, Kürdistan sorununun uluslararası çözümünde epey rol oynar. Kürdistanlıların diplomasi alanında ortak iradesini temsil eder. Kürdistan vatandaşlığı statüsünü geliştirir. Temsilcilerini sürgündeki Kürdistanlılar arasından seçmekle birlikte, ulusun ve halkın çıkarları temelinde kararlar geliştirir.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nun önemli bir siyasal hareketliliğe yol açacağı kesindir. Siyasal olduğu kadar, örgütsel, ulusal ve toplumsal bir çıkıştır. Halkımızın bunu iyi değerlendireceği kuşku götürmez.

TC'nin Kürdistan halkının iradesine saygı göstermediği pratikte görülmüştür. Halk adına ortaya çıkan her iradeyi yok sayar ve ezmek ister. Dayattığı ve anladığı tek dil vardır; o da imhadır. Bu halk, her şeyi binbir zorluk içinde, savaşımı ve imkanları ile yaratmıştır. Korumasını, sahiplenmesini ve yine geliştirmesini iyi bilir. Bunun için, her düzeyde çalışmak, yoğunlaşmak ve daha çok uluslaşmak, siyasallaşmak ve toplumsallaşmak gerekmektedir.

Sürecin hassasiyeti iyi kavranmalıdır. Parti-Cephe-Ordu esprisine, her düzeyde ulusal örgütlenmeye, eğitime, milyonların savaşımına daha çok sarılacağız.

Düşmanımız çatlasın. Kahrolsun. "Sürgün Parlamentosu'na izin vermeyiz" diyorlar. Halkımız, başta Ulusal Önder Başkan APO'nun yol göstericiliği ile bugüne kadar hiç kimseden izin almamıştır. Tümüyle önderlik gücü ve halkın gücü harekete geçirilmiş ve bugünler bu biçimde kazanılmıştır. Ulusal kurtuluş politikası ısrarla uygulanmıştır. Sürgün Parlamentosu da bunu geliştirmeyi esas alır ve herkes kendini bu temel doğrultuda ayarlar ve çalıştırır.

"Kürdistan Sürgün Parlamentosu kuruluyor!" "Ulusal örgütlenmeyi geliştirelim; onbinleri eğitelim, cepheyi ülkeye taşıyalım!" "Bahara kadar 500 savaşçıyı ülkeye aktaralım!" sloganları sürgündeki Kürdistanlıların önündeki temel görevlerdir. Herkes bu sorumluluğun altına girmelidir.

5. Kongre gerçekliği ışığında; Parti-Cephe esprisine uygun olarak, geçmiş pratiğimizi iyice sorgulamalıyız. Hatalıklı, yetmez ve yanılgılı yanlarımızı kesip atmalıyız. Örgüt, birlik, kurum ve kişi olarak iyi bir hesaplaşma içine girilmeli, bu süreç yargılama süreci olarak değerlendirilmelidir. Yapı yenilenmeli, herkes kendisini yenilemelidir. Konferans bu temelde karşılanmalıdır.

Hesaplaşmayı böyle yapalım! Bu temelde kendini yeniden yaratmaya, sürece ve pratiğe, yönetime ve uygulamaya güçlü yüklenelim!

1995 yılını Kürdistan'da ve buna bağlı her yerde kazanma yılı haline getirelim. Gücümüz ve olanağımız var. Geriye, bunu iyi düzenlemek, harekete geçirmek, savaşmak ve savaştırmak kalıyor. Bunu yapacak güçteyiz.

■ ***Kürdistan Sürgün Parlamentosu, olağan bir dönemin değil, olağanüstü bir dönemin parlamentosu olur. Bir nevi sürgündeki Kürdistanlıların ulusal birlik ve cephe kongresi işlevini görür.***

■ ***Hiç kimsenin, "biz seçilir, kararlar veririz, başkaları da savaşır" yanılgısı içinde olmaması gerekir. Sürgün Parlamentosu, halkın topyekün ulusal savaşımı içinde yaratılan bir kuruluştur. Mücadeleyi geliştirmek içindir.***

Mardin'de büyük gerilla kuşatması

11 Aralık 1994 tarihinde Türk ordusunca Kerboran-İdil arasında operasyon başlatıldı. Operasyon için önce Midyat ve Xelilan köyüne yerleşen Türk ordu güçleri, buralardan araziye çıkmaya başladılar. Araziye çıkan askerleri farkeden gerillalar harekete geçerek birkaç koldan vurdular. Alanda bulunan bir başka gerilla grubu da yardım amacıyla saldırıya geçti. Türk ordu güçleri bunun üzerine 2 gerilla grubu arasında sıkışıp kaldı. Gerillalar bu durumda daha kolay darbe vurmaya başladı. Üst rütbeli 1 subay ve 5 asker bu çatışmada öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Askerlerin cenazeleri uzun süre ortada kaldı.

Çatışma esnasında Mardin'de bulunan Mardin tugay komutanı geride bulunan askerlere müdahale etme emri vermesine rağmen, askerler emri dinlemeyerek çatışmaya girmediler. Bunun üzerine devreye özel tim elemanları sokuldu.

Akşama dek süren çatışmada ölü ve yaralıları almak isteyen Türk helikopterleri gerillaların B-7 ve diğer silahlarla açtıkları ateş sonucu darbe alarak geri çekildiler. Yoğun geçen bu çatışmada gerillalar herhangi bir kayıp vermediler.

Habispina'da Türk ordusu yıprandı

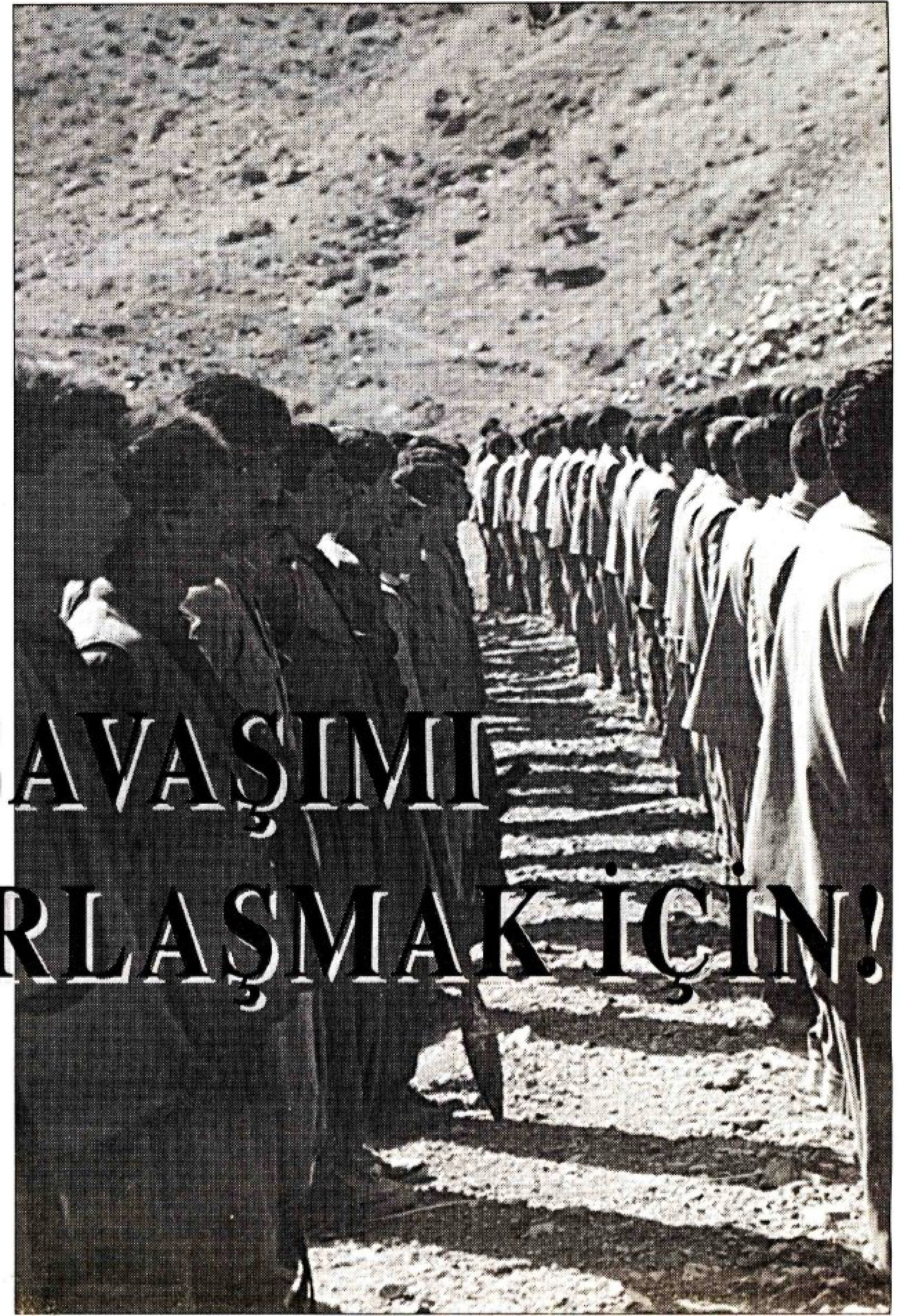
Mardin-Habispina alanında 15 Aralık 1994 tarihinde Türk ordu güçleri operasyona çıktılar. Aynı gün akşam saat 17.00'de gerillalar operasyon güçlerine karşı saldırıya geçtiler. Çıkan çatışma yaklaşık 4 saat sürdü. Çatışmada oldukça yıpranan Türk ordu güçlerinin psikolojik olarak da bir çöküntüyü yaşadıkları görüldü. Gerillalar bu çatışmada kayıp vermezken, Türk ordu güçleri ise sayıları tespit edilemeyen ölü ve yaralı kaybı verdiler.

Diyarbakır bombaların sesiyle titredi

Kürdistan dağlarında süren kıran kırana savaş şehirleri de sarmaya başladı. Diyarbakır merkezi özellikle son haftalarda neredeyse bombasız bir gün geçirmedi. ARGK'nin şehir eylemleri burada da yoğunca gerçekleştirildi. 15 Aralık 1994 tarihinde bu eylemlerden ikisi İş Bankası Şubesi'nin yanısıra Diyarbakır havaalanına yönelik oldu. Bankada ve havaalanında büyük maddi hasar meydana geldi.

Anti-tank mayın patlamasında koruculuğa darbe

Gerillalar, Gabar'da koruculuğa ağır bir darbe vurdular. Gabar'daki Gunde Bızına korucu köyü yakınına gerillalarca 21 Aralık 1994 tarihinde anti-tank mayını yerleştirildi. Bu köyde aynı zamanda Türk ordu güçleri de barınmaktadır. Korucu ve asker taşıyan köy minibüsünün anti-tank mayınına çarpması sonucu 7 kişi öldü, 6 kişi de yaralandı.



95 YILI SAVAŞIMI BÜYÜK İKTİDARLAŞMAK İÇİN!

Türk ordusunda iç çatışma

20 Aralık 1994 tarihinde Hizan ve Beşiri ilçelerinde Türk ordu güçlerine bağlı askerler birbirleriyle çatışmaya girdiler. Kürdistan'da yükselen savaş karşısında psikolojik olarak dengesizliği yaşayan askerler birbirlerini vurmaya başladılar. Hizan ve Beşiri'deki bu çatışmalarda toplam 3 asker öldürülürken, çok sayıda asker yaralandı.

Operasyon sonucu fiyasko

Türk ordu güçleri, 17 Aralık 1994'te İdil ve çevresinde başlattığı operasyondan da istediği sonucu alamadı. 1 gün boyunca süren operasyonda sabahtan itibaren gerillalarla yaşanan çatışmada 3 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı. Düşmanın uzun süren operasyonları göze alamadığı bu süreçte yediği bu darbe Türk ordusu içinde var olan huzursuzluğu daha da artırdı. İdil'de yaşanan bu çatışmada gerillanın herhangi bir kaybı olmadı.

Türk askeri Kurtalan'da tutunamadı

16 Aralık 1994 tarihinde Kurtalan mıntıkası yeni bir gerilla başarısına daha tanık oldu. Büyük hazırlıklar ve donanımla alanda 2 günlük bir operasyona çıkan Türk ordu güçleri, gerillalarla karşılaştılar. Yaşanan çatışmada vur-kaç, suikast vb. taktiklerle saldırı düzenleyen gerillalar düşman güçlere önemli darbeler vurdular. Çatışmada 8 asker öldürüldü. Gerillaların operasyon alanına döşediği mayına basan 1 asteğmen ve 2 asker yaralandı. Böylece operasyon başarısızlıkla sonuçlandırıldı.

Cizre'de kahramanlık destanı

Cizre'de 22 Aralık 1994 tarihinde gerillalarla Türk polisi arasında bir çatışma yaşandı. Cizre şehir merkezinde bulunan gerillaları farkeden Türk polisi saldırıya geçmek istedi. Ancak bunu gören 4 ARGK gerillası önceden harekete geçerek polislere saldırdılar. Çıkan çatışmada gerillalar, 1 polis otosunu imha etti, 2 polisi öldürdü, 1 polisi de yaraladılar. Polis aldığı bu darbe üzerine tüm gücünü gerillaların üzerine gönderdi. Yoğun çatışma sonunda **Peyman, Saliha** ve **Ruken** adlı gerillalar şehit düştüler.

İhanet ve efendilerine ölüm cezası

26 Aralık 1994 tarihinde Mardin'de gerillalar, ihanetin kirine bulaşan 1 ajanı cezalandırdılar. Daha önce gerilla saflarından kaçıp, TC için ajanlık yapan kişinin babası olan ve ajanlık yapan bu kişi Ömeryan'a bağlı Talate köyünde cezalandırıldı. Ayrıca aynı köyde bulunan Türk ordu güçlerine de saldırı düzenlendi ve 6 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Türk ordu güçleri bu olayın şokunu üzerlerinden uzun süre atamadılar. Daha sonra Türk savaş uçakları alanı bombaladılar.

Yine Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Ode köyü yakınlarında devlet güçlerine ait bir askeri cemse pusuya düşürülerek imha edildi.

Gerilla çemberi yardı

26 Aralık 1994 tarihinde Türk ordu güçleri, Sason-Kulp alanları arasında operasyona çıktılar. Operasyon sırasında gerillalarla askerler arasında çatışma çıktı. Çatışmada askerler, gerilla birliğini çembere alarak imha etmek istediler. Bunun üzerine gerillalar iki kola ayrılıp çatışarak çemberi yardılar. Çatışma akşama kadar devam etti. Askerler çok sayıda ölü ve yaralı verdi. Gerilla ise 2 şehit ve 2 yaralı verdi.

Türk ordusu çemberde vuruldu

27 Aralık 1994 tarihinde Türk ordu güçleri Cudi Dağı'na sızma yaparak, Gire Sor'da 3 tepeye asker yerleştirmek istediler. Bunu fark eden gerillalar karşı-sızma yaparak 2 tepeyi çatışma sonucu ele geçirdiler. 3. tepeye yönelim sırasında Türk savaş uçakları ve havanları yoğun bombalama gerçekleştirdiler Tepeleri ele geçirme sırasında çok sayıda ölü ve yaralı veren Türk askerleri, gerillalar tarafından 2 koldan çembere alındılar. Çatışma öğleye kadar iç içe bombalarla devam etti. Burada 27 asker öldürüldü. Ölü ve yaralıları almak isteyen 1 helikopter ve içindeki pilot vuruldu.

Çatışma sırasında gerillaların eline geçen malzemeler şunlardır: 3 portatif G-3, 1 M-27, 1 MG-3 namlusu, 200 G-3 mermisi, 1 sandık M-27 mermisi, 3 M-27 şeridi, 15 G-3 şarjörü, 3 çadır, 5 çanta, 4 parke, 3 askeri yelek, 1 dürbün, 7 el bombası.

Eruh-Siirt yoluna Türk ordusunun cesetleri serildi

31 Aralık 1994 tarihinde gerilla güçleri Eruh-Siirt yolunu kestiler. Denetim sırasında Türk ordu güçlerine erzak götüren ve koruculara ait olan 1 araç durduruldu. Aracın içinde bulunan, korucu başının babası ve kardeşi olan 2 kişi gerillalarca yakalandı. Daha sonra araç ateşe verildi. Türk ordu güçleri olay yerine müdahale amacıyla giderken gerilla pususuna düştüler. Pusuda 6 askeri araç darbelendi. Ardından çıkan çatışmada 20 ila 30 arasında asker ölü ve yaralı kaybı verdirildi.

Sömürgeciliğin özel korucu köyü yerle bir edildi

ARGK güçleri 31 Aralık 1994 tarihinde, düşmanın ihanet ve işbirlikçi dayanaklarından birini daha yerle bir ettiler.

31 Aralık günü Kulp'a bağlı Şex Hamza korucu köyü, gerilla güçlerince kuşatmaya alındı. Korucular bu durumu fark ederek ateş açtılar. Bu ilk ateşte **Yılmaz (Reşit İPEGİL,** 1979-Şırnak doğumlu) kod adlı gerilla şehit düştü. Bu ateş sonrasında çatışma çıktı. Çatışma sonucu 20'ye yakın korucu ve korucu yakını öldürüldü, 15'e yakın korucu da yaralandı. 10 ev gerillalar tarafından ateşe verildi. Çatışmaya müdahale etmek amacıyla giden devlet güçleri 2 ayrı noktada gerilla pususuna düştüler. Pusuda devlet güçleri çok sayıda asker kaybı verdiler. Çatışma ardından gerilla güçleri kayıp vermeden üslerine geri döndüler.

Amanoslar'da gerilla saldırısı

31 Aralık 1994 tarihinde Antakya'nın Amanos dağlarında bulunan gerillalar ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı.

Gerilla grubundan keşif görevi amacıyla ayrılan 2 gerilla Amanoslar'da düşman güçleriyle karşılaştı. Daha sonra sabah saatlerinde başlayan çatışma akşam saatlerine kadar devam etti. Çatışmada düşman güçlerinden kayıplar meydana gelirken, gerillada ise herhangi bir kayıp verilmedi.

Türk ordusu başaramadığını koruculara yaptırmak istiyor

Türk ordusu kış koşullarından dolayı Kürdistan'da hareket edemez durumdadır. Bu nedenle yapamadıklarını korucularına yaptırmak istiyor. Aynı zorlukları yaşadıklarından ve gerilla karşısında darbe almaktan kurtulamadıklarından dolayı korucular da görevlerini yapamamakta ve silah bırakma eğilimi içine girmektedirler.

Şırnak çevresinde Türk ordu güçleri bu kez korucu operasyonuna geçtiler. Bu esnada toplam 5 korucu köyünü bastılar. Koruculara dağlara çıkıp "terörist" öldürmelerini dayatan, tehditler savuran Türk ordu güçleri bütün baskılarına rağmen amaçlarına ulaşamadılar. Silah bırakmak isteyen 5 korucu ise gözaltına alındı. Ayrıca bölgede 9 korucunun da silah bırakıp göç ettiği bildirildi.

Yine Garısa alnında koruculuk sistemi ağır bir yenilgiye daha uğradı. Garısa alanında bulunan tüm korucular Türk ordu güçlerinin tüm baskılarına rağmen toplu olarak silahlarını bıraktılar.

100 araçlık askeri konvoya gerilla saldırısı

6 Ocak 1995 günü Diyarbakır'ın Kulp ilçesi yakınlarında Türk ordu güçleri 100 araçlık bir güçle operasyona çıktılar. Gerillalar aldıkları istihbarat üzerine, henüz operasyon yerine varmadan Diyarbakır-Kulp yolunda büyük askeri konvoya pusu kurdular. Yaklaşık 1 kilometrelik yolu denetimleri altına alan gerillalar, konvoyu G-3 ve MG-3 silahlarıyla taradılar. Saldırı sırasında 3 askeri araç tahrip edildi. Türk ordu güçlerinin kesin sayısı belirlenemeyen çok sayıda ölü ve yaralı verdiği bildirildi.

Bir askeri cip imha edildi

Gele-Gevanda arasında kalan mıntıkada gerilla tarafından yerleştirilen anti-tank mayınına basan bir askeri jip imha oldu. Kesin sayısı tespit edilemeyen askerlerden ölen ve yaralananların olduğu bildirildi.

Mavan Dağı'nda 1 helikopter düşürüldü

9 Ocak 1995 tarihinde Türk ordu güçleri Hasankeyf, Dargeçit ve Eruh üçgenindeki Mavan dağında bir operasyon başlattılar. Sömürgeciler kalabalık bir sayı ve teknikle havadan ve karadan harekete geçtiler. Bunun üzerine ARGK gerilla birlikleri çeşitli kollar biçiminde bir düzenlemeye giderek harekete geçtiler. Sömürgeci operasyonun bir kolunu pusuya düşüren bir gerilla birliği Türk ordu gücüne darbe vurdu. Yine diğer bir noktada bombalama yapan helikopterlere de ağır silahlarla karşılık veren gerillalar burada 1 helikopteri düşürdüler. Düşman ağır kayıplar verdi, ancak kesin sayı tespit edilemedi.

Gaztepe'de 1 skorsky helikopteri düşürüldü: 24 asker öldü

11 Ocak 1995 günü Türk ordu güçleri Hani ilçesine bağlı Gaztepe mevkiinde havadan ve karadan operasyon başlattılar. Gerillalar da karşı saldırıya geçerek sömürgeci güçlere darbe vurdular. Dağlık bir noktada gerillanın açtığı ateş sonucu 1 skorsky helipkopteri düşürüldü ve içindeki 1 albay, 1 binbaşı, 1 yüzbaşı, 1 astsubay ve 2 uzman çavuş öldü. Diğer çatışma noktalarında ise toplam 17 asker öldürüldü. 4 gerilla da şehit düştü. Bu arada Grosi ve Genç ilçesi yakınlarında çıkan çatışmalarda da toplam 8 asker öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü.



KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

1994 savaş yılı, Kürdistan'da en yoğun, en sıcak çatışmaların yaşandığı bir yıl oldu. Botan'dan Dersime kadar, her alanda Türk ordusunun sonuç almak için adeta çırpındığı Türk basınında da gizlenemedi.

Yılın sonuna gelen Türk ordusu kış mevsiminde de saldırılarını sürdürmek istedi. Ordu içindeki moralsizliğin üzerini örtmenin çabasını sergiledi.

Vahşet, TC ordusunun değişmeyen yöntemidir. Geçen sürede de gerek Kürt halkına, gerekse gerillaya yönelik sınırsız vahşiliğini devreden çıkarmadı. Özellikle son süreçte savaşmak istemeyen askerlerine ve özel olarak beslediği koruculara da yöneliyor.

Türk ordusu bu ay operasyonlarını oldukça kabarık sayıdaki askerleriyle, ama çok kısa sürelerle yaptı. Örneğin Mardin-Ömeryan'daki operasyon 70 bin kişilik bir ordu gücüyle başlatılırken, sadece 2 gün sürdü. Bu aslında ordu gücünün karakollardan, kışlalardan fazla uzak alanlara açılma korkusundan kaynaklanıyor.

Kışa girişteki bu operasyonlar her seferinde gerilladan darbe aldı. Tüm operasyonlarda pusu, suikast, kuşatma vb. taktik saldırılarda bulunan gerilla güçleri, düşmana önemli kayıplar verdirdiler. Büyük plan ve hedeflerle başlatılan Cudi, Beşiri, Kurtalan, Sason-Kulp operasyonları gerilla saldırılarıyla yenilgiye dönüştü.

Askerler artık komutanlarını dinlemiyorlar. Midyat'taki operasyonda Mardin Tugay komutanının tüm emirlerine rağmen hiçbir asker gerilla çemberinde kalan arkadaşlarını kurtarmaya gitmedi. Yine Beşiri'deki operasyonda bu çelişki açık açık görüldü.

Kendi içinde bunu yaşayan TC ordusu, Kürdistan'daki dayanaklarından olan koruculuktan da darbe yiyor. Son dönemde kendi içindeki çatışmaları artan korucular bu kez de askerlerle çatışmaya başladılar. Birçok korucu silahları ve aileleriyle birlikte gerillalara sığındı. Yine birçoğu operasyonlara çıkmadı. Gerillanın etkili ve caydırıcı eylemleri de korucuların silahlarını bırakmalarında belirleyici odu. TC ordusu bunun üzerine, en azgın, kendisine bağlı, sayıları az ve dağınık halde olan korucu köylerini merkezileştirdi. Bu köylerden biri olan Kulp-Şexhamza'nın korucuları, gerillanın defalarca uyarılarına rağmen ihanet ve işbirlikçilik konumlarını sürdürdüler. Buraya düzenlenen gerilla eyleminde korucuların korkaklıkları, kadın ve çocukları önlerine sürmeleri bir kez daha yaşandı ve acizlikleri ortaya çıktı.

TC, merkezi korucu köylerini kurma çabalarına rağmen, çözülmelere engel olamıyor. Örneğin Garısa alanının tümündeki korucular toptan silah bıraktılar. Pekçok çatışmada korucular gerillaya değil, askere ateş ettiler.

Bu durum, TC ordu güçlerinin vahşi yüzünü kendi elleriyle kurduğu koruculuğa göstermesine neden oldu. Çok sayıda korucu gözaltına alındı. Bunlardan bazılarının cesedi daha sonra bulundu. TC böylece kendini kendi elleriyle tek tek yıkıyor.

Gözaltına alınıp kaybedilen Kürdistanlıların sayısı bu ayda da artış gösterdi. Gerillaya yaklaşmakta zorlanan TC birlikleri sivil halka yönelimine devam etti. Sadece Kürtlere değil, Kürdistanlı olan diğer Mezopotamya halklarına da saldırlarını sürdürüyor. Bu saldırılarda Ortadoğu halklarının kardeşliğini birbirine kopmaz bağlarla bağlayacak olan kanlar aktı. Süryani asıllı Dr. Edvard Tanrıverdi TC güçleri tarafından katledildi. TC, halklara ve onların kardeşliğine düşmanlığını bu saldırıyla bir kez daha kanıtladı.

TC'nin bu yönelimlerine karşılık ARGK güçleri de kurtuluş savaşını yayınlaştırdılar. Şehirlerde de yönelimlerini artırdılar. Diyarbakır şehir merkezinde günlerce peş peşe bombalar patladı. Diyarbakır havaalanı dahil, birçok önemli yer ARGK gerillaları tarafından bombalandı. Yine Cizre şehir merkezinde polis araçlarına yapılan saldırı da bu kapsamda şehir eylemliliklerine örnektir.

Kürdistan'da yükselen savaşın sıcaklığı etkisini Türkiye'de bir kez daha gösterdi. Türkiye dağlarına açılım sağlayan ARGK gerillaları savaş ruhunu Türk halkına taşırmaya devam ettiler. En son Güneybatı Eyaleti'ne bağlı bir gerilla birliği Antakya'da Amanos dağlarında TC birlikleriyle çatışmaya girdi. Bu çatışmada Türk ordusu darbe alırken, gerilla birliği kayıp vermedi.

1995'i V. Kongre'yle karşılayan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, savaş pratiğinin büyük bir atılımına tanık olacak. Büyüyen, atağa hazırlanan ARGK karşısında savunmaya çekilen, karakollarını, korucularını bir yerde toplayan Türk ordusu şimdiden büyük bir yenilgi psikolojisi ve telaşı içindedir.

Yılın bu ilk ayında zor doğa koşullarına rağmen gerilla birliklerine silahlı halk milis birlikleri de katılıyor. 1995'in baharında halk savaşı yeni bir atılımla binlerce halk gücünün sıcak savaşa katılımıyla yürütülecek ve büyük mevziler kazanılacaktır. Başkan APO'nun **"1995, 1994'te kazanıldı"** belirlemesi, başarının maddi temelini gözler önüne sermiştir. Artık 1995'le başlayan yıllar, parça parça, adım adım iktidarlaşma yılları olacaktır. Mevcut gerilla hazırlıkları bunun kesin başarılması içindir.



YAKINLARININ DİLİNDEN KÜRDİSTAN ŞEHİTLERİ

Tüm dünya insanlığını TC'yi teşhir etmeye çağırıyorum

İrfan Sadıkoğlu (1955, Mardin-Mazıdağı): Şehit düşen arkadaş teyzemin oğlu olan **Aydın ADSAY**'dır. **Mervan** yoldaş, 1987'de parti saflarına katıldı. 1992 yılında Şirvan'ın bir köyünde ihbar sonucu düşmanla girdikleri çatışmada bir grup yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

1993'te İstanbul'dayken şehit düştüğünü öğrendim. Cenazesine gidemedim. Düşman, cenazesini ailesine vermiş. Köylüler ***"bunlar bizim de çocuğumuzdur, biz defnedebiliriz"*** demişler. Cenaze törenine büyük bir kitle katılmıştı. Şahadetini duyunca, üzerimde çok büyük etki bıraktı. Şahadeti beni çok üzmüştü. Ailesini arayarak başsağlığı diledim. Çevresinde sayılan ve sevilen bir kişiliğe sahip olduğundan akrabaları da şahadetinden çok etkilendiler.

Şahadetinden sonra aile çevresindeki insanların çoğu olumlu etkilendi, yurtseverlik gelişti. O çevrede parti saflarına katılan tek kişiydi. Şehit düşmesinden sonra 10-15 kişi daha parti saflarına katıldı. Bende de gelişmeler oldu. Daha önce partiyi iyi tanımıyordum. Eskiden **"terör örgütü"** olarak biliyordum. Onun şahadetinden sonra PKK'nin toprağımız ve halkımız için savaştığını, TC'nin ise asıl terörist olduğunu gördüm ve anladım. **"İnsanım"** diyen herkesin bu mücadeleye maddi-manevi katkıda bulunması gerektiğini anladım.

Mervan yoldaş, partide Merkez Komite üyesiydi. Cenaze törenine katılmadığım için şehit düşüşü hakkında yeterince bilgim yok. Parti saflarına katılmadan önce mücadele hakkında benimle hiçbir şey konuşmamıştı. Ancak şahadeti bana birçok şeyi öğretti.

Şehit düşen diğer yakınım ise **Cesur TUR**'dur. Babası PTT'den emekli olmuştu. Bir kardeşi avukattı. Bu kardeşini birkaç defa tutukladılar. Cesur da çatışma sırasında şehit düştü. Öğrenciydi. Mücadeleye yeni katılmıştı. 1992'nin sonlarında, yani Mervan'dan sonra şehit düştü. Annesi oğlunun doktor olmasını istiyordu. Nişanlıydı. Ailesiyle ara sıra görüşüyorduk. Onun şahadetinden sonra bende yurtseverlik daha da gelişti. Kendimi sorguluyordum. **"Niçin buradayım; niçin memleketimi terk ettim"** diye düşünüyordum. Dediğim gibi şahadeti hakkında yeterince bir bilgim yok. Şahadetleri hepimiz için çok değerlidir.

Bunun için, tüm Kürdistanlıların canı, kanı ve malı ile ulusal kurtuluş mücadelesine katkıda bulunmalarını, destek sunmalarını istiyorum. Bin yıldan bu yana Kürdistan sömürülmektedir. Tüm dünyayı ve dünya insanlığını TC'yi teşhir etmeye davet ediyorum.

❑ ***Tüm Kürdistanlıların canı, kanı ve malı ile ulusal kurtuluş mücadelesine katkıda bulunmalarını, destek sunmalarını istiyorum. Bin yıldan bu yana Kürdistan sömürülmektedir. Tüm dünyayı ve dünya insanlığını TC'yi teşhir etmeye davet ediyorum.***

Katliamlara seyirci kalmak insanlığın ayıbıdır

❑ ***Kazım başarısından ötürü çevremizin sevgisini ve saygısını kazanmıştı. Daha sonra Kazım'ın amca kızları, akrabalarımız ve çevre köylerden savaşa katılanlar oldu. Özellikle cenaze töreni ve sonrasında halk arasında büyük bir kaynaşma ve partiye yakınlaşma durumu gelişmişti.***

Mehmet LAÇO (Dersim-Ovacık): Benim hem kızım, hem de kaynım şehit düştü. Bu şahadetlerin ikisi de beni etkiledi. Fakat daha çok kaynımın şahadeti beni olumlu şekilde etkiledi. Kızımın adı **Nuray LAÇO**, kaynımın adı ise **Kazım YETİM**'dir.

Kazım yoldaş, 1985'te Dersim-Çemişgezek'te gerillayken, bir akşam üzeri gittikleri köydeki işbirlikçiler tarafından ihbar edildiler. Evin etrafını çembere alan düşman askerleri ile girdiği çatışma sonucu şehit düştü. Şahadetini ilk olarak radyodan öğrendim. Daha sonra operasyona katılan askerler bizim köyün karşısına geçip, köye doğru bağırdılar ve Kazım'ı öldürdüklerini söyleyerek bunu kutlamaya başladılar.

Kazım'ı sağ olarak ele geçirip işkence ettikten sonra kurşuna dizmişlerdi. Kazım'ın cesedini iki gün sonra aldık ve büyük bir törenle toprağa verdik. Kısa bir zaman sonra düşmanın geliştirdiği bir operasyon sonucu esir düştüm.

Kazım'ın şahadeti benim düşmana karşı olan kinimi daha da artırdığından, sorguda kaldığım 35 gün içinde düşmana hiçbir bilgi vermedim. Bu dönemde düşman babamı kaçırarak katletti. 20 gün sonra babamın cesedi Munzur suyunda bulundu. Düşman, babamın komşularımız tarafından öldürüldüğünü iddia ediyordu. Beni bu yönlü ifade vermeye zorladılar. Babamın kimin tarafından öldürüldüğünü bildiğim için bu isteklerini kabul etmedim.

Bu şahadetler beni düşmana karşı büyük bir kin beslemeye götürdü. Bu dönemde saflara katılmaya karar verdim. Fakat bu kararım arkadaşlar tarafından kabul görülmedi. Bulunduğum alanda kendilerine yardımcı olmamı istediler. Bunun üzerine ben elimden gelen çalışmayı aktif olarak sürdürdüm. Bu süreç içinde düşmana karşı kinim büyüdükçe, halkıma ve ülkeme olan sevgim ve bağlılığım da o denli arttı. Kazım'a bağlı olarak çalıştığım için Kazım'ın şahadeti benim üzerimde derin iz bıraktı.

Bu şahadetler çevremizde çok büyük etkilenmelere yol açmıştı. Kazım başarısından ötürü çevremizin sevgisini ve saygısını kazanmıştı. Daha sonra Kazım'ın amca kızları, akrabalarımız ve çevre köylerden savaşa katılanlar oldu. Özellikle cenaze töreni ve sonrasında halk arasında büyük bir kaynaşma ve partiye yakınlaşma durumu gelişmişti.

Ayrıca cezaevine düştükten sonra düşman güçlerinin evimi bombalaması sonucu kızım ve amcamın torunu (**Nuray LAÇO, Halil LA-**

ÇO) şehit düştüler. Bu şahadetler karşısında duygusal olarak her ne kadar etkilendiysem de partiye olan bağlılığım daha da netleşti. Partiye ve mücadeleye olan görevlerimi tam olarak yerine getiremediğimden dolayı kendimi suçlu hissediyorum. Buradaki görevlerimi tam olarak yerine getirememenin nedeni fiziksel rahatsızlığım olsa da, bunları gerekçe olarak görmüyorum. Bundan sonraki süreçte benim, ailemin ve halkımın çıkarı, bu mücadelede olduğundan, bu mücadeleye tüm benliğim ile sarılacağım.

Geçmiş tarihten beri, egemen ve sömürgeci güçler tarafından Kürt halkının kanı akıtılmaktadır. Bugün ise TC sömürgeciliği tarafından Kürt halkı dünya insanlığının gözleri önünde yok edilmek istenmektedir. Bu duruma seyirci kalmak insanlığın bir ayıbıdır. Kürdistan'da yürütülen kirli savaşa karşı kendisine **"insanım"** diyen herkesin bu kirli oyunlara alet olmaması, Kürdistan'da yükselen bu özgürlük çığlıklarına karşı duyarlı olmasını ve özgürlük mücadelesini desteklemesini istiyorum. Unutulmamalıdır ki, Hitler halklara karşı katliama başladığı dönemde, bu katliamlara seyirci kalanlar da bedelini çok acı bir şekilde ödediler. Bu duruma düşmemek için şimdiden bu savaşa seyirci kalınmamalıdır.

Kızkardeşimin şahadetinden sonra gerillaya katılmak istedim

Mustafa Tabar (1974, Kars-Tuzluca): Benim kızkardeşim şehittir. Dersim Eyaleti'nde çığ altında kalarak şahadete erişti. Adı, **Roza TABAR (Ayten).**

Şahadetini savaştan kaçıp gelen birinden duydum, fakat inanmadım. Aradan 10 ya da 15 gün geçtikten sonra Dersim Eyaleti karargahından bir mektup aldık ve mektupta çığ altında kalarak şehit düştüğü yazılıydı. Kardeşimin şahadetini soğukkanlılıkla karşıladım. Aynı dönemde dayımın şahadet haberini de aldım. Şahadetlerde üzüldüğüm nokta, çok kısa bir zaman savaşarak şahadete ulaşılmasıydı. Oysa daha uzun bir zaman savaşarak şahadete ulaşsaydılar zoruma gitmezdi. Kızkardeşimin şehit olması annemin ve ilkokula giden küçük kardeşimin düşmana karşı kin duygularını daha da artırdı.

❑ Kardeşimin şahadetini soğukkanlılıkla karşıladım. Aynı dönemde dayımın şahadet haberini de aldım. Şahadetlerde üzüldüğüm nokta, çok kısa bir zaman savaşarak şahadete ulaşılmasıydı. Oysa daha uzun bir zaman savaşarak şahadete ulaşsaydılar zoruma gitmezdi.

Bu şahadet olayından sonra gerillaya katılmak istediğimi partili arkadaşlara ilettim. Daha sonraki süreçte yakalandım ve zindana düştüm. Zindanda arkadaşların beni gerillaya göndermemelerinden dolayı üzülmüştüm

Benim mücadeleye olan inancım eskiden de tamdı. Fakat kızkardeşimin şahadeti ile bu inanç daha da pekişmiştir. Daha önce partiye olan bağlılığım duygusal temeldeydi. Ama şu anda duygusallığımı atarak bilinçli bir katılımı sağlama yönünde gelişmelere sahibim.

Kızkardeşimin şahadeti annemin üzerinde ilkin olumsuz bir etki yarattı. Çünkü kızkardeşim ile dayımın şahadet haberleri üst üste gelmişti. Bana çok kızmıştı. Beni sorumlu tutuyordu. Daha sonraki süreçte ziyaretime geldiğinde davaya bir sahiplenme durumu gelişti. Abim ve diğer kardeşlerimde de genelde mücadeleye bir bağlılığı beraberinde getirdi. Sonuçta kızkardeşimin şahadeti genel olarak tüm aile ve çevrede partiye bağlılığı yarattı.

Son olarak şu mesajı vermek istiyorum: Kendisine **"Kürdüm ve insanım"** diyen herkesi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine çağırıyorum. Bunu duygusallık temelinde değil de, bilinçli bir şekilde yapmalarını istiyorum. Kendisine **"insanım"** diyen herkesin Kürdistan'daki akan kana ve yürütülen kirli savaşa seyirci kalmamasını istiyorum. Seyirci kalmak bu kirli savaşı onaylamaktır. İnsanlık bugün başka yerler için dünyayı ayağa kaldırırken, Kürdistan'da oluk oluk kan akıyor ve bunu görmezlikten geliyorlar. Bu duruma seyirci kalınmamalıdır.

İntikam duygularıyla doldum

Baki Şenses (1961, Siirt): Şehit düşen kardeşimin adı **İshak ŞENSES**'tir. Kardeşim yurtseverdi. Mayıs 1994'te şehit düştü.

Kardeşim pazarlamacıydı. Arabasını o gün tamire götürmüştü. Daha sonra Kazım Karabekir mahallesinde bulunan akrabalarımıza misafirliğe gitmiş ve arabasını pazar girişine park etmek istemişti. Bu sırada yanına sakallı biri gelmiş, arabayı buraya park etmemesini istemiş. Bu esnada aralarında tartışma çıkmış. Sakallı olan oradan ayrılarak spor kulübüne giriyor. Bu spor kulübü faşistler tarafından açılmıştı. Orada bulunan faşistler gidip kardeşimle yanındaki arkadaşına saldırıyorlar. Olaydan sonra kardeşim ve arkadaşını koma halinde hastanelik ediyorlar. Kardeşim kan kaybından şahadete ulaşıyor.

❑ Bu olay beni çok etkiledi. Şahadetine inanmadım. Kardeşimi ben büyütmüştüm. Ona hem analık, hem de babalık yapmıştım. Anılarını yaşıyorum.

Kardeşime yapılan bu saldırı sıradan bir saldırı değildir. Bizim ailemiz çevrede yurtsever olarak bilinmektedir. Bu yüzden faşistler tarafından planlı bir şekilde kardeşim öldürüldü. Şahadet olayını pazar günü Özgür Ülke gazetesinden öğrendim. Bu olay beni çok etkiledi. Şahadetine inanmadım. Kardeşimi ben büyütmüştüm. Ona hem analık, hem de babalık yapmıştım. Anılarını yaşıyorum. Kardeşimin mücadele ile tanışmasını da ben sağladım.

Sürekli düşünüyordum: Acaba nasıl vuruldu, bunun intikamı nasıl alınır, ben çıkıp da bunlardan nasıl intikam alacağım. Yani tüm Kürdistan devrim şehitlerinin intikamını nasıl alabileceğimi düşünüyordum. Yine ziyaretçileri örgütleyip düşmandan nasıl intikam alabileceğimi düşünüyordum.

Kısacası intikam alma duygularıyla doldum. Kürt halkı ve partinin bu intikamı bir gün mutlaka alacağına olan inancım güçlüdür. Bu intikam yalnızca kardeşimin değil, tüm Kürdistan şehitlerinin intikamıdır. Bu şahadeti bilince çıkararak çok ders çıkardığıma inanıyorum.

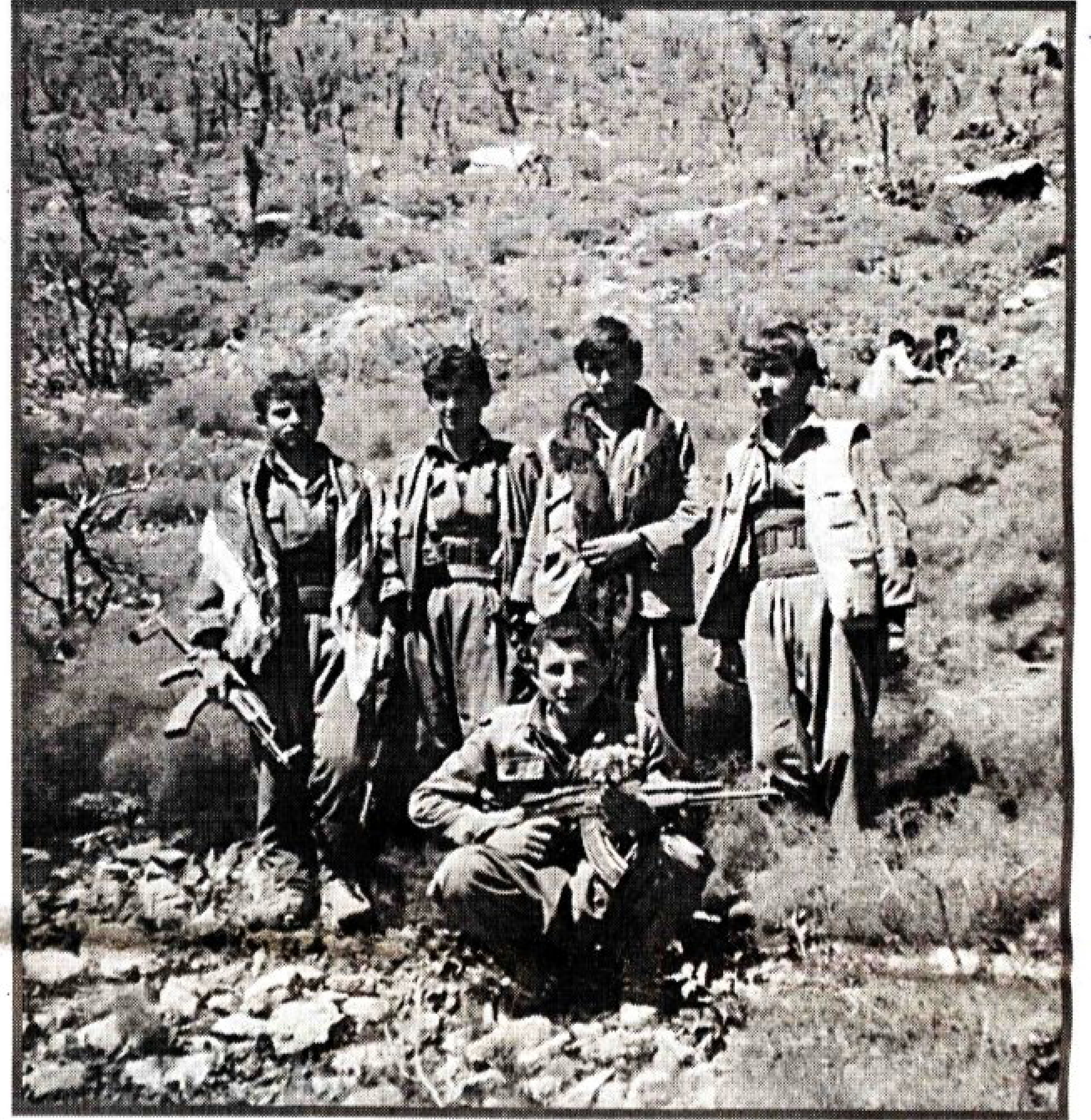
Bu şahadet başta bende bir duygusallık yarattı. Ancak daha sonraki süreçte duygusallığı aşarak yerine düşmana karşı kin, nefret ve intikam duygularını geliştirdim. Ayrıca beraberinde bir siyasallaşmayı da yarattığını belirtebilirim. Daha çok eğitimime önem vermeye başladım. Çünkü çok iyi biliniyor ki Kürdistan devriminin gerçekleşmesiyle beraber intikamımız da alınmış olacaktır. Bu da kişilikteki siyasallaşma ve devrimci dönüşümle mümkündür.

Kardeşimin şahadetiyle beraber çevremde çok olumlu gelişmeler oldu. Tüm insanlarımız artık düşmana karşı nasıl savaşı geliştireceklerini planlamaktadır. Halk cenazeye sahip çıkarak, kardeşimi Kürdistan halkının şehidi olarak kabul etti. Çevremizden yüzlerce insan taziye için evimize geldi. Kısacası kardeşimin bu şahadetiyle beraber halk mücadeleye sarılarak örgütlülüğünü daha da sağlamlaştırdı. Çevremizdeki insanların artık TC sömürgeciliğine karşı birer kale haline geldiklerini söyleyebilirim.

İnsanlığa şu mesajı vermek istiyorum: Bugün Kürdistan'da bir savaş yaşanmaktadır ve Kürt halkının kanı akmaktadır. Kendisine **"insanım ve Kürdüm"** diyen herkes bu akan kanın durdurulması için çaba göstermelidir. Tüm dünya halklarının da Kürdistan'da yürütülen bu kirli savaşa karşı duyarlı olmalarını ve insanlığın yanında yer almalarını istiyorum.

Şahadeti şimdi daha iyi anlıyorum

❑ Bu nedenle onun savaşarak şahadete ulaştığı bölge olan Garzan'a gitmek ve savaşmak istiyorum. Şehitlerimize bağlılığı, onların bırakmış olduğu mevzilere yeni mevziler katarak göstermiş oluruz.



Seyit Ali Özdemir (1964, Dersim-Nazımiye): Şehit düşen **Cahit DAYAN** arkadaş amcamın oğludur. Partideki adı, **Mazlum Hoca** ve **Garip Hoca** idi.

Kendisi oldukça yoksul bir köy yaşamı içerisinde doğup büyüdü. İlkokulu köyde, ortaokulu Nazımiye'de, liseyi Dersim'de okudu ve en son Gümüşhane Eğitim Enstitüsü'nden mezun oldu. Devrimciliğe çok genç yaşta atıldı. Yoksulluğun verdiği eziklik doğal olarak onu devrimci düşüncelere itti.

Genç yaşta annesini de kaybedince önüne koyduğu hedef, okuyup bir yetimhane yurdunda üst düzeyde görevli olmaktı. Yetim olması onu böyle bir düşünceye itmişti. Ancak devrimci düşüncelerle tanıştıktan sonra ulusal kurtuluş mücadelesini benimseyip düzenden olan beklentilerini kesmesi zor olmadı.

Partiyle tanışması 1976 süreçlerine dayanmaktadır. Onun yoldaşlık ilişkilerinde gerek saygıda, gerekse sevgide kusur bulmak zordur. Dolayısıyla mücadeleye katılımı özlü bir temelde oldu.

1978 sürecine kadar belli görevlerde bulundu. Öğretmen olarak Çemişgezek'te legal ve illegal örgütlenmenin içerisinde yer alarak 1980'e kadar bu alanda sorumluluk üstlendi. Daha sonra Hozat alanında sorumluluk aldı. Burada bir taraftan düşmanla hesaplaşırken, diğer taraftan da kendilerine devrimci maske takınan sosyal-şoven örgütlerle mücadele ediyordu. Burada 12 Eylül sürecinde partinin yurt dışına çıkışıyla birlikte Cahit yoldaş deşifre olmadığından dolayı tayinini Dersim'in merkez köylerine aldırdı.

Bu süreçte Dersim bölgesinin siyasi sorumluluğuna getirildi. Düşman saldırılarına rağmen, görevini hiç aksatmadan yapmanın coşkusunu yaşıyordu. Bu dönemlerde provokatör Tekoşin örgütünün yapmış olduğu bir eylem sonucunda yakalanan birinin poliste verdiği ifadede Cahit arkadaşı ele vermesi, onu illegaliteye geçmeye mecbur bıraktı. Daha sonra partinin Lübnan sahasına çağırması üzerine tereddüt etmeden ülke dışına çıktı. Bu süreçten sonra ilişkilerimiz kesilmişti. Kendisine çok saygı duyduğumdan dolayı yurt dışı pratiği ile ilgili onunla mücadele içerisinde olan arkadaşlara sorduğumda, kamp sahası pratiğinde, yoldaşlık ilişkilerinde canlı, katılımcı olan ve ülkeye dönmek için en erken karar kılan yoldaşlar arasında yer aldığı söylendi.

Partinin I. Konferansı'ndan sonra silahlı propaganda birliklerinin oluşturulmasıyla ülkeye giren ilk grubun içerisinde yer alan bir arkadaştı. 1982 Mayıs'ında **Şahin KILAVUZ** öncülüğündeki grubun içerisinde yer alan 8 arkadaştan biri de Komutan Cahit yoldaştı. Hêzil Çayı'nı geçmeden KDP ve TC'nin ortak komplosu sonucu girilen bir çatışmada cephaneleri tükenince düşmanın eline sağ geçmemek için kendilerini Hêzil Çayı'na attıktan sonra boğularak şehitler kervanına 7 yoldaşıyla birlikte katıldı.

Şahadet olayını çok sonradan öğrendik. Bu süreçte kendim Türk solu içerisinde yer aldığımdan dolayı, sadece akrabam olduğu ve saygı duyduğum bir insan olduğu için etkilendim. Ulusal anlamda özden yoksun olduğum için şahadet olayına duygusal bir yaklaşımım söz konusu oldu. Ailesi ise olumsuz yönde etkilendi. Çünkü bu süreçte parti içerisinde yer alıp da yaşamına düşkün, mücadele kaçkını olan ve yöreden tanıdığımız birkaç unsurun özel savaş propagandalarıyla birlikte, bunların başında yer alan Semir ihanetçisinin aileye gönderdiği mektupta şehit düşen grubun Başkan tarafından bile bile ölüme gönderildiği vb. propagandaları da bizleri olumsuz yönde etkiledi. Şahadet haberiyle birlikte ailesiyle babam cenazeyi almak için Mardin'e, Nusaybin'e ve en son olarak da Silopi'ye giderek hudut taburunda girişimde bulundu. Toplu halde gömüldükleri ve tanınmaz halde olduklarından dolayı cenazeyi vermediler. Cenazeye sahiplenme olduğundan dolayı gerek Silopi, gerekse Nusaybin'de ailemiz hakaretlere, işkencelere maruz kaldılar. Görevli bir yüzbaşı,

Devamı 23. sayfada

SAVAŞ HUKUKU ve KÜRDİSTAN'DAKİ GERÇEKLİĞİ

Savaş hukuku, devletlerarası hukukun bir parçası olarak ele alınan ve savaş durumlarında uygulanan bir hukuktur. Yıkıcılığı ve yarattığı tahribatlarıyla insanlık üzerinde derin yaralar bırakan ve hatırlandığında insanlığın birçok yönüyle utandığı 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşları sonrasında, savaşın yıkıcılığını ve yarattığı tahribatları en aza indirgemeye ve onarılması güç yaraların ortaya çıkmasını önlemeye yönelik hazırlanarak, içerdiği maddeler temelinde birçok devletin de imzaladığı sözleşmelerle savaş hukuku yaratılmıştır. Savaşın sonuçlarına göre kazanan tarafın her hakka sahip olması, kaybeden tarafın da muhakkak ki ölmesi veya tüm yaşama haklarından mahrum bırakılması anlamına gelmediğine dair düzenlemeler yapılmıştır.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında, 1925 yılında hazırlanan **"Cenevre Protokolü"** ile zehirli gazların kullanımı yasaklanmış, bunu kullananların ise insanlık suçu işlemiş sayılacağı belirtilmiştir. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında ise 12 Ağustos 1949 tarihinde imzalanan **"Cenevre Sözleşmeleri"** de savaşta, savaş dışı öğelerin hedef alınmaması gerektiğini belirtir. Yani çocuk, ihtiyar, yaralı, hasta, esir gibi savaş dışı öğeler ile doğa ve tarihsel değerlere dokunulmaması gerektiğini ifade eder. Savaşta, savaşan aktif güçlerin belirlenen kurallar dahilinde savaşabileceğini, ancak bir dönem aktif konumda olan öğelerin pasif duruma düşmeleri halinde bunların da savaş dışı kalmış öğeler gibi muamele görmesi gerektiğini belirtir. Ayrıca her türlü işkence, eziyet uygulamalarının kesinlikle yasaklandığı ifade edilmektedir. Örneğin, savaşta bir dönem aktif durumda olan bir savaşçı yaralanınca veya esir düşünce savaşın aktif tarafı olmaktan çıkar. Esir alınan savaşçıya kesinlikle kötü muamele yapılmaz. Esir duruma düşen savaşçı kendi adını, soyadını, görevini, birliğini ve birlik komutanını bildirir. Bunun haricinde herhangi bir bilgi verme zorunluluğu olmadığı gibi, kendisine baskı uygulanarak zorla başka bilgiler alınmaya çalışılması da yasaklanır. Bu, savaş kurallarına aykırıdır.

Genel anlamıyla mevcut savaş hukukunda, bir savaş durumunda uyulması gereken ve aynı zamanda zorunlu olan kurallar yukarıda belirtildiği gibi kabul görmüşken, bunun pratiğe nasıl yansıdığına bakarsak bizi yanılttığını görebiliriz. 1925 tarihinde imzalanan Cenevre Protokolü ile kimyasal silahların kullanımı yasaklanmışsa da, o tarihten bu yana birçok kez bu zehirli silahların kullanılmasıyla milyonlarca masum, sivil insanın katledildiğine tarih şahittir. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda birçok yerde, Hitler'in gaz odalarında, günümüzde Kürdistan'da ve dünyanın daha nice yerlerinde bu silahlar kullanılmıştır. Savaşta aktif olmayan öğelere kötü muamele yapılamayacağı belirtilmesine rağmen yaşanan savaşlarda ortaya çıkan gerçekliğe baktığımızda, gerçekten böyle mi olmuştur? Hayır. Savaşın aktif ya da pasif gücü ayrımı yapılmaksızın yapılan katliamlar, işkenceler ve benzeri acımasız uygulamalar, yakılan, yok edilen doğa ve tarihi eserler ve daha nice örnekler, günümüze kadar yaşanmayan, tanık olunmayan pratikler değildir. Halen savaşların yaşandığı birçok yerde benzeri durumlar yaşanmakta ve mevcut savaş kuralları, uluslararası hukuk kuralları, Cenevre Sözleşmeleri bir şeyi kurtaramamaktadır.

İstediği zaman ve yerde savaşı denetleyen, savaş kurallarını rahatlıkla dayatan, uyulmadığında ise başta ekonomik olmak üzere birçok yaptırım uygulamalarını geliştiren emperyalist devletler, yine çıkarlarıyla uyuştuğunda katledilen milyonlarca sivilin yaşam hakkının tümünü görmezlikten gelebilmektedirler. Vietnam halkını teslim almak için asker-sivil ayrımı yapmaksızın, hatta çocuklara varana dek korkunç katliamları gerçekleştiren baş emperyalist, dünyada, sözde demokrasinin, insan haklarının beşiği olduğunu söyleyen ABD'dir.

Kürdistan'da TC'nin uygulamaları da savaş hukukuna göre, savaş suçlarıyla doludur. 7'den 70'e kadar kadın-erkek demeden sivil-savunmasız insanlar katledilmekte, 80-90 yaşındaki insanlara varana dek herkese korkunç işkenceler yapılmakta, insanlar yerinden yurdundan edilmekte, yurtlarını terk etmeyi reddeden insanların evleri de bu kez başlarına yıkılmaktadır. Kürdistan'ın coğrafyası, büyük tarihi değeri olan yerleşim yerleri yakılmakta adeta cehenneme çevrilmeye çalışılmaktadır. TC, **"benim olmayanı kimseye yar etmem"** anlayışıyla hareket etmektedir. Esir düşen gerilla ya infaz edilmekte ya da gördüğü vahşi işkencelerden sonra, eğer sağ kalırsa, faşist düzenin koruyucusu olan DGM'lerde idam istemi ile yargılanmaktadır. Yaralı olarak ele geçirilen gerillalara da benzeri uygulamaları yapmaktan çekinmeyen Türk sömürgeci güçleri, savaş hukukunu uygulamak bir tarafa, 10. yılı geride bırakılan ve her geçen gün daha da şiddetlenen bu savaşı ve bunun öncü gücünü **"terör"**, **"terörist"** olarak yansıtarak kendi vahşi yüzünü gizlemeye çalışmaktadır.

Her ne kadar TC'nin bazı kurmayları zaman zaman yaşanan bu durumu **"savaş"** veya **"düşük yoğunluklu savaş"** olarak adlandırıyorlarsa da, bunu daha sonra **"dilimiz sürçtü"** vb. aldatmacalarla çarpıtmaya çalışıyorlar. TC'nin bunu gizlemesindeki ve Kürdistan'da devam eden savaşı **"savaş"** olarak kabul etmemesindeki amacı nedir?

Kürdistan devrimi, Ortadoğu'da İsrail'le **"barış"** masasına yatan Filistin sorununun **"halledilmesi"** ardından emperyalist güçleri meşgul edecek ilk sorun olarak kendini hissettirmektedir. TC'nin yaşanan durumu **"savaş"** olarak kabul etmesi, PKK'yi taraf olarak kabul etmesi demektir. Bu da TC'nin savaşta bu kadar pervasızlaşamayacağı anlamına gelmektedir. Yine PKK'yi, Kürt sorununu kabul etmesi 70 yıllık kan ve zulüm üzerine kurulu kemalist rejimin sahteliğini de ortaya çıkararak teşhir edeceği için böylesi bir şeye ısrarla yanaşmamaktadır.

PKK'nin 15 Ağustos 1984'le başlayan silahlı mücadelesi ve sonrasında giderek yoğunlaşan silahlı çatışmalar, 1987'de Kürdistan illerini kapsayan Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin oluşturulması, işbirlikçi Kürtlerden oluşturulan koruculuk sistemi, o günden bu yana Kürdistan'da görev yapan kişilere, Türkiye'deki aynı meslekten kişilere oranla iki-üç misli fazla ödenen maaş, Türk ordusunun yarıdan fazlasının her türlü üstün askeri donanımla birlikte Kürdistan'da olması ve yine Kürdistan'da tüm savaş araçlarının kullanımı ve diğer pekçok konudaki yetkinin özel valide birleştirilmesi, Kürdistan'da açık yürütülen bir savaşı anlatmaktadır. Yine yakılan-yıkılan binlerce köy, göç ettirilen, gözaltına alınan ve cezaevlerine doldurulan onbinlerce insan da bunu kanıtlıyor. Ayrıca her gün şiddetlenen çatışmalarda bazen günde 100'ü geçen insan kaybı varken, tüm bunlara rağmen bölgede yaşananların bir savaş olmadığını, basit bir **"terör"** olayı olduğunu ileri sürmek TC'nin vahşeti bile bile, bilinçli sürdürdüğü anlamını taşımaktadır.



Peki tüm bunlar olurken, TC'nin yaşananın savaş olmadığını ve PKK'nin de bir taraf olamayacağını ileri sürmesi 1949 tarihli Cenevre Sözleşmeleri'yle bağdaşıyor mu? 12 Ağustos 1949 tarihli Cenevre Sözleşmeleri, bunun koşullarının yerine getirilmesi için savaşan tarafların mutlaka devlet statüsünde olmaları gerekmediğini belirtmekte ve tarafların statüsünü şu şekilde açıklamaktadır:

"Teşkilat-ı mukavemet (direniş örgütü) hareketlerine iştirak edenler de dahil olmak üzere, ihtilafa dahil bir tarafa mensup olup kendi ülkesi işgal altında olsa dahi, o ülkenin içinde veya dışında faaliyette bulunan diğer milis gruplarıyla gönüllü birliklerin mensupları, mezkur teşkilat-ı mukavemet de dahil olmak üzere bu milislerin veya gönüllü birliklerinin aşağıdaki şartlara haiz olması gerekir:

a) Başlarında sorumlu bir şahsın olması

b) Sabit ve uzaktan seçilebilir bir alametlerinin olması

c) Açıkça silah taşımaları

d) Hareketlerinde harp kanunlarıyla adaletlerine riayet etmeleri"

Şimdi bazı sorulara vereceğimiz cevaplarla PKK'nin Cenevre Sözleşmeleri'ne göre savaşın tarafı olup olmadığını inceleyelim: İlk önce Türk Silahlı Kuvvetleri ile başka örgütlü gruplar arasında silahlı çatışma olup olmadığı sorusuna cevap verelim. Evet, TSK ile başka örgütlü gruplar arasında silahlı çatışma vardır ve çatışan güç PKK'dir. Peki PKK, sorumlu bir merkezden mi yönetiliyor? Evet, böyle bir örgütlenmeye sahiptir. Sabit ve uzaktan seçilebilir üniformaları olan rütbeli, silahlı militanlara sahiptir. Militanların üniformaları tek tiptir. Yine PKK militanları açıkça, sürekli ağır ve hafif silahları taşımakta ve bulundurmaktadırlar. Hareketlerinde harp kanunlarına riayet etmekte, aldıkları esirleri kötü muamele yapmadan serbest bırakmakta, sivilleri hedef almamaktadırlar.

Yine Cenevre Sözleşmeleri'nde belirtilen mevcut direniş örgütünün ilgili devletin toprakları üzerinde silahlı kuvvetlerini barındırabileceği ve orada askeri operasyonlara girebileceği, kendi kontrolünde bir bölgenin olması gerektiği şartına baktığımızda, bu şartın da sağlandığını Türk devlet yetkililerinin şu sözlerinde açıkça görmek mümkündür: ***"Bölge gündüz bizim, saat 16.00'dan sonra PKK'nin denetimindedir. PKK'nin ülkemiz topraklarında 5-6 bin silahlı gücü bulunmaktadır."*** PKK'nin silahlı güçlerini barındırabileceği ve kendi kontrolünde bulunan alanları yarattığı devlet yetkililerince de açıkça kabul edilmektedir. Botan, Amed, Garzan, Dersim, Serhat, Mardin eyaletlerinin büyük bölümlerinde gerilla bölgeye hakimdir ve bugün 30 bine yaklaşan gerillasıyla bölge topraklarına kök salmış bulunmaktadır.

Cenevre Sözleşmeleri'nde savaşın tarafı olunabilmesi için belirtilen tüm şartlar, görüldüğü gibi mevcuttur. O halde rahatlıkla söylenebilir ki, PKK, Cenevre Sözleşmeleri'ne göre savaşın bir tarafıdır. Savaşın tarafı olmamakta direnen, olayı bir **"terörizm"** olarak niteleyip asıl kendi terörünü gizlemeyi amaçlayan ise TC'dir.

Uluslararası hukuka objektif bakış

Egemenler tarafından şekillendirilen hukuk sisteminin kurucularının çıkarlarına ters düşmemesi, onun sömürüsünün kılıfı ya da tamamlayanı olması şaşırtıcı değildir. 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşlarında milyonlarca insanın ölmesi nedeniyle savaşın yıkıcılığı karşısında, yeryüzüne barışı egemen kılmak, savaşları önlemek veya belirli kurallarla bu yıkıcılığı sınırlandırmak, insanın insan olmasından kaynaklanan yaşam haklarının ve özgürlüklerinin takipçisi olmak amacıyla, özellikle 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın enkazı üzerinde uluslararası organlar, sözleşmeler oluşturulmuştur. Aslında dıştan bakıldığında birçok şeyin güvence altına alındığı, dünya barışını sağlamak açısından emperyalistlerin ileri adımlar attıkları ve bu konuda oldukça iddialı oldukları görülebilir. Gerçekte ise 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın üzerinden 50 yıl geçmesine rağmen yeryüzünde savaşlar eksik olmamıştır. Hatta bu süreç içerisinde en kanlı, en insanlık dışı savaşı yürüten veya onay verenler emperyalist devletler ve onların uzantıları olmuştur.

Yine insanın temel hak ve özgürlüklerinin güvence altına alındığı, buna uymayanlara karşı sert önlemlere başvurulacağı belirtilmiş olmasına rağmen, Halepçe'de 5 binden fazla sivil Kürt insanını kimyasal silahlarla katleden Irak devletine herhangi bir yaptırım uygulanmamıştır. Adeta bu katliama gizli ve sessiz bir onay verilmişken, yine aynı Irak devletinin Kuveyt topraklarına girmesi üzerine emperyalist devletler, BM'yi, sözde insan hakları savunucularını harekete geçirmiş, Irak'a her türlü ambargoyu uygulamış, hatta silahlı müdahalede bulunmuşlardır. Yine Halepçe'de 5 binden fazla insanın kimyasal silahlarla katledilmesine ciddi bir tepki göstermeyen ve kamuoyu yaratmayan emperyalistler, aynı dönemlerde buzlar arasına sıkışan iki balinayı kurtarmak için milyonlarca dolar harcayıp müthiş bir kamuoyu yaratarak kendi **"insani"** yönlerini göstermeye çalışmışlardır.

Emperyalistler, sözde dünya barışını sağlamak ve devletlerarası ilişkileri sağlıklı, barışçıl bir tarzda sürdürebilmek için aralarında bir hukuk ilişkisi düzenleyip, bunu çeşitli organlar oluşturarak, onların güvenceleri altına almışlarsa da, bu organların ve oluşturulan hukuk ilişkilerinin belirlilen tarzda bir misyonlarının olmadığı, kendi çıkarlarının bunların üzerinde olduğu açıktır. Bu organları harekete geçiren gücün de emperyalist devletlerin ekonomik, askeri ve siyasi çıkarları olduğu yaşanan pratiklerle canlı bir biçimde gözler önündedir. Yani sözde dünya barışını, temel insan hak ve özgürlüklerini korumak ve geliştirmek amacıyla kurulan bu organlarda, oluşturulan hukuk ilişkisinde güçlü ekonomiye sahip devlet en fazla söz söyleme hakkına sahiptir. Örneğin BM'nin harcamalarının %25'ini ABD karşılamaktadır. BM'deki diğer üye devletlerle kıyaslandığında bu çok büyük bir rakamdır. Hiç şüphesiz ABD'nin BM'ye akıttığı bu parayla amaçladığı, BM'nin dünya barışına en büyük katkıyı sunması değil, barışın (kendi çizgisi doğrultusunda) en fazla kendi devletinin kontrolünde olması ve istediği kararları alıp uygulatabilmesi isteğidir.

"Ulusların kendi kaderini tayin hakkı" BM çerçevesinde de kabul edilmiştir. Ancak, burada geçen bu hak **"sömürge ülkeler"** için tanınmıştır. Bu da işin bir başka ilginç yanıdır. Aslında hiç yadırgamamak lazım. **"Lozan"**da ülkesini dörde böldükleri Kürtleri de yok sayan dünya devletlerinin ne Kürdü ve ne de Kürdistan'ı tanımaları beklenemez. Bölüp parçaladıkları ve yok saydıkları bir halka kolay kolay prim vermeyecekleri açıktır.

Avrupa'da imzalanan sözleşmelerde de benzeri bir nitelik görülmektedir. Çünkü emperyalizmin karakteri Amerika'da, Afrika'da ve Avrupa'da da birbirinden öz itibariyle karşılıklı siyasal çıkarların gerektirdiği, hukuki olmayan bir işleyişe sahiptir. Hatta bu hukuksuzluk imzalanan bazı sözleşmelerde açık bir şekilde kendini göstermiştir. İşkencenin, insanlık dışı, onur kırıcı uygulamaların ve cezaların önlenmesi amacıyla Avrupa Sözleşmesi'nde işkence kesinlikle yasaklanmış ve bu sözleşmeye imza koyan devletlerde işkence yapılıp yapılmadığının araştırılıp gözlemleneceğine dair bir ifadeye de yer verilmiştir. Ancak sözleşmeye imza koyan bir ülkede işkencenin olup olmadığını araştırıp gözlemlemek için ilgili ülkeye gitmeden önce ziyaret konusunda önceden bilgilendirme yapılması gerektiği de belirtilmiştir. Düşünün ki, Avrupa'dan bir gözlem heyetinin işkence olup olmadığını araştırmak ve yerinde görmek için Türkiye'yi ziyaret etmeden önce geleceğine dair bilgi vermesi, aslında kendi içinde gizli bir uzlaşmacılığın yaşandığının en açık ifadesidir. **"Ben ziyarete geliyorum. Belirli bir süre işkence yapma, işkencehaneleri düzelt"** anlamına gelen bu ön koşul ilişkilerdeki hukuksuzluğun en yalın ifadesidir. Halbuki önceden haber vererek, gidip yerinde ziyaret etmek yerine Türkiye'de işkence olup olmadığı bizzat TC'nin Adli Tabipliği'nden alınan binlerce işkence raporuyla kanıtlanmış bulunmaktadır. Buradaki amaç işkencenin olup olmadığı konusunda hassas davranmak değil, tamamen görüntüyü kurtarmaya dönük bir ikiyüzlülüktür.

Kendi içinde çelişkiler barındıran sözleşmelerden biri de AGİK sürecindeki Helsinki Sözleşmesi'nde yer alan bazı maddelerdir. Ard arda sıralanan ve imza koyan devletlerce kabul gören bu maddelerden birbiriyle çelişenler şunlardır:

"Madde 8: Ulusların kendi kaderini tayin hakkı.

Madde 3: Sınırların değişmezliği."

Bu maddeler bir yandan her ulusun istediği şekilde kendi kaderini tayin edebileceğini belirtirken, diğer yandan kesinlikle sınırların değişmesine karşıdır. Yani **"bir ulus kendi kaderini tayin edebilmeli, ancak bu hak mevcut sınırları değiştiremez"** anlamını taşıyor. Bu da o ulusun kendi kaderini istediği gibi tayin edemeyeceği anlamına gelir ki, ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkeleri bu şekilde anlamsızlaşır. Yine:

"Madde 6: Başka ülkelerin iç işlerine karışmama ilkesi.

Madde 7: İnsan hakları ve temel özgürlüklerine saygı."

Bir ülkeyi insan haklarına saygılı olmaya davet etmek veya zorlamak, o ülkenin iç işlerine karışmak anlamını taşır. Eğer bir ülkenin iç işlerine karışmamak ilke olarak benimsenip kabul edilmişse, o halde bir ülke kendi içinde insan haklarına saygılı olsa da olmasa da bir başka ülke onun iç işlerine karışamaz. Yani bu iki ilke de birbirinin tamamlayanı olduğunu değil, bunları kabul edenlerin tamamen ikiyüzlülüğünü, hukuksuzluğunu gösterir. Asıl geçerli olanın siyasal çıkarlar ve dengeler olduğunu ortaya koymaktadır.

Böylesi bir karaktere sahip olan uluslararası hukuka, mevcut sözleşme ve organlara bizim bakış açımız ne olmalıdır? Bunlar bizim için neyi ifade etmektedir? İlk önce bunlar emperyalistlerin hukuku ve onların öncülük ederek oluşturduğu kurumlardır. Ancak **"Sosyalistler bunları tanımaz, bunlarla ilişki kurmaz"** gibi düz ve sığ bir mantıktan uzak durup, daha geniş ve politik bir bakış açısıyla yaklaşmak gerektiğini de belirtelim. Bizim böylesi bir sistemi Kürdistan sorunu konusunda zorla duyarlı kılmaya çalışma ve bu temelde ilişkiler geliştirme isteğimiz, onların insancıl, barıştan yana ve adalet dağıtan kurumlar oldukları için değildir. Sömürgeci TC, içte her türlü ittifağı geliştirip **"milli birlik ve beraberlik"** ruhunu diri tutmaya çalışırken, dışarıda da benzeri bir şekilde Kürdistan sorununun bulunmadığını, var olanın bir terör sorunu olduğunu ve mücadelesinin de **"terörle mücadele"** olduğunu anlatmaya çalışarak, bu konuda emperyalistlerin tam desteğini arkasına almaya çılışıyor.

Emperyalistler yıllardır TC'ye yürüttüğü özel savaşta sınırsız olanaklar sundular. TC'nin Kürt halkına yönelik yaptığı katliamlarda, imzalanan sözleşmeleri, insan hak ve özgürlüklerini, ulusların kendi kaderini tayin hakkını görmezden geldiler. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası, insan hakları, ulusların kendi kaderini tayin hakkı, işkence ve her türlü insanlık dışı uygulamaların kabul edilmeyip protesto edildiği, haksız savaş yürüten devletlerin diğer devletlerce çeşitli yaptırımlara tabi tutulduğu gerekçesiyle yapılan sözleşmeler Kürdistan'da, PKK ve onun silahlı gücü ortaya çıkıncaya kadar diğer devletlerce görmezden gelindi. Halbuki Kürdistan sorunu PKK'den önce de vardı. Kürdistan halkı her türlü baskı ve şiddet yönteminin altında inim inim inliyordu.

Uluslararası sözleşmeler ve sözde insan haklarına saygılı devletlerin son dönemlere kadar Kürtlerin gördükleri baskı ve zulmü dile getiren en ufak bir açıklamaları, çabaları söz konusu değildi. Peki ne oldu da bu devletler ve kuruluşlar sözleşme maddelerini hatırladılar ve Kürdistan sorunu konusunda hareketlenmeye başladılar? Onlara kendi hukuksuzluklarını hatırlatan, yıllardır kendi hukuklarına uymayıp bir halkın çektiği acıları sadece seyredip, sessiz kalan ve bu temelde tarih önünde suçlu olanlara, bugün Kürdistan sorununu ve sömürgeci TC'nin yıllardır süren baskı ve kötü uygulamalarını dile getirmelerine yol açan temel olgu neydi?

Kendi adına söz söyleyemeyen veya o denli bir gücü bulunmayan Kürdistan halkı, PKK ile bir öncüye ulaşmıştır. Kendi özgücüne dayalı olarak her geçen gün sadece Kürdistan ve Türkiye'de değil, Ortadoğu'da da önemli bir güç haline gelen PKK'nin emperyalist devletlere, kendi yaptıkları sözleşmeleri hatırlatmasından daha doğal bir şey olamazdı.

Bu gerçeklik silahlı mücadele üzerinde şekillenen diplomatik ilişkilerle, TC'nin PKK'yi yalnızlaştırmaya ve emperyalistlere dayanarak yürütmeye çalıştığı politikalarına da iyi bir cevap olmuştur. Böylece emperyalizmden aldığı destekle yıllardır halkımıza kan kusturan TC'nin elinden önemli bir kozu alınmıştır. Dolayısıyla TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaş teşhir edilerek, uluslararası ilişkilerde önemli bir kriz içerisine sürüklenmiştir. Elbette ki bazı emperyalist çevreleri Kürdistan sorunu konusunda harekete geçiren ve bu konuda TC'nin mevcut krizini daha da derinleştiren önemli faktör PKK'nin özgüce dayalı silahlı mücadelesiyle Kürdistan halkının tek temsilcisi olduğunu kanıtlaması ve Kürdistan halkının PKK öncülüğünde ne pahasına olursa olsun yeryüzünde özgürce yaşama kararlılığını ifade etmesidir.

Demek ki, emperyalist çevrelerin hukuku ve o hukuka dayalı olarak şekillenen kurum ve kuruluşlarla ilişkiye geçmek, bunların genel karakterinin ve geçmişteki suçlarını görmezlikten gelmek anlamında değildir. Aksine yaşanan tutum değişiklikleri, bunların hukuksuzluğunun karakterini ortaya koymaktadır. Böylesi oluşumlar ortaya çıkana kadar kendini bütün dünyadan soyutlamak, **"emperyalistlerin hukukunu, ilişkilerini, organlarını reddediyorum, dolayısıyla onlarla herhangi bir ilişki geliştirmeyeceğim"** demek ne yaman bir sosyalist olunduğunun ölçütü değildir. Lenin'in uluslararası hukuka ilişkin olarak belirlediği, mevcut hukuk, burjuvazinin oluşturduğu bir hukuk olsa da, dünyada bütün devletlerin sosyalist olmadığı düşünüldüğünde bu hukuka tabi olmayı bir geçiş süreci olarak değerlendirmek gerektiği düşüncesi olayın özünü ifade etmektedir.

Artık **"yeni dünya düzeni"** ile çıkarlarını daha çok artırmak ve var olanı sürdürmek için arayışa giren emperyalistler, Ortadoğu üzerinde yeni bir kavgaya hazırlanıyorlar. Ama Ortadoğu eski Ortadoğu değildir. Şimdi bölüşümün odaklanmak üzere olduğu dünyanın bu merkezinde hesaba katılması gereken bir güç daha vardır. Yeni sömürgeciliğin oyununa gelmeyecek ve kolay yutulamayacak bir güç. PKK için savaşsa savaş, **"Göze göz, dişe diş."** Ama elbette ki; **barış ve oyunu kuralına göre oynamak kaydıyla, uluslararası hukuk!..**

Vahşet ve savaşa karşı 1995'i karşılarken

S. FERAT

1994'ün en önemli olaylarının fotoğraflarını albümleştiren Alman dergilerinden biri, kendisini Newroz'dan bir gün sonra, 22 Mart 1994'te Frankfurt'ta yakan Kürdün fotoğrafını yayınlayıp, üstüne **"Umutsuzluğun icrası"** başlığını koydu.

1994 yılında dünya bir sürü felaketi ve ilerlemeyi bir arada yaşadı. Teknolojik ilerlemede önemli adımlar kaydedildi, umutsuzluksa önemli bir rol oynadı. 1994 Eylül'ünde, ilk kez tamamen bağlantısız bir Astronot, atmosferdeki boşlukta bir uyduya ulaşırken, yine eylül ayında, 863 kişi Finlandiya açıklarında **"Estonia"** gemisiyle birlikte battı. 26 Nisan 1994'te beyazların siyahlara karşı vahşetinin önemli kalelerinden biri yıkıldı; Mandela, %62,6 nisbetinde 3 oy alarak, Güney Afrika Devlet Başkanı seçildi. %100 hakimiyeti olan beyaz eski Başkan Fredrik de Klerk'in partisi **"Ulusal Parti"** ise %20,4 oranında oy aldı.

Eylül ayının 29'unda ABD Haiti'yi işgal etti. Avustralya'da 600.000 hektar orman yandı. İsrail-Filistin arasında **"anlaşma"** sağlandı. IRA-İngiltere arasında görüşmeler başladı. Batının endüstri devlerinin Balkanlar'da çıkardığı savaş yüzbinlerce insanın yaşamına mal oldu. Ruanda'da 1 milyona yakın kişi, dünyadaki ekonomik dengesizliğin sonucunda gelişen savaşın kurbanı oldu.

Küba, kapılarını kapitalizme gidenlere açtı. 30.000 Kübalının ülkelerini terk etmesi, ABD kapitalizminin askeri önlemler almasına vesile oldu. Evlerinden olan 25.000'e yakın Kübalının, ABD askeri üssü Guantanomo (Küba)'daki toplama kampına kapatılması, Kübalıların kapitalizmden aldıkları ilk ders oldu.

ABD'de bir firma, bilgisayar gücüyle beş ayrı kadın tipini bir kadın yüzünde birleştirerek, ABD'nin **"şaheser kadın"**ını üretti. Amerikalı siyah tenli kadın sanatçı Naomi Campel (25) günde 20.000 DM kazanırken, Sudan ve Siyah Afrika'da milyonlarca insan açlığa kurban oldu.

Ve tüm bu vahşet ve çılgınlığın orta yerinde dünyada en çok konuşulan sorunlardan biri, kuşkusuz Kürt problemiydi. Kürdistan direndi, yıkıldı, köyler boşaltıldı. Türk devleti tüm silahlarını *sivil Kürt halkına karşı* yöneltti. Türkiye sömürgeciliğin akıl almaz yöntemlerinden birçoğunu kullandı. Toplu bir halk katliamının karşısında duran Kürt gerillası ve ona bağlı politik gelişmeler, Türk ordusunu durdurabilmeyi başardı.

1994'te Avrupa'da Kürt depremi yaşandı. Dünyanın en **"ileri"** ülkesi onan Almanya, Kürt renklerini yasakladı. Türkiye gibi trafik lambalarının renklerini değiştirme aptallığını göstermeyen Alman politikacıları, *yürüyüş* ve toplantılarda, Kürt bayraklarını (ERNK, PKK) *yasakladı*. Alman yöneticilerinin Kürt sahasında burjuva demokratik yöntemlerin birçoğuna veda etmesi, **"ileri"** kapitalizmin geri ve gizli yanlarını sergilemekte devam ediyor.

Almanya, **"İkinci Düsseldorf Davası"**na hazırlanmaktadır. **"Birinci Düsseldorf" Davası"**nda, Alman Başsavcı, Ali Çetiner'e 1 milyon DM, yeni kimlik vs. vaat ederek ilk itirafçı Kürt **"şahit"**ini tarih sahnesine çıkardı. Şimdiyse, **"isimsiz"** iki itirafçı şahidin tedarik edildiği söylentileri var. Alman İçişleri Bakanlığı, tüm Kürt toplantılarını yakın takibe aldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı uluslararası çember oluşturuldu. Alman-İngiliz-Fransız işbirliği sonucunda, Kani Yılmaz Londra'da tutuklandı. Tüm bunlar, yapılan son hesaplar ve sonuçları.

Gözlemciler, Kürt meselesinin çözümü ve Kürdistan halkının kaderini belirlemesi için, uluslararası alanda imkanlar yaratıldığını belirtiyorlar. Daha on yıl öncesine kadar Kürdistan'dan bahsedilmeyen Avrupa'da, her alanda Kürt sorunu tartışılıyor. On yıllık savaş, on yıllık ulusal direniş ve toplumsal başkaldırının, Avrupa'daki çanları Türkiye'nin aleyhine çalmasını sağlaması önemli bir adım olmaktadır. Mandela'nın, Güney Afrika siyahlarının **"uslanmaz"** direnişi ve onbinlerce şehidinin kazanımlarının üzerinde yükselmesi, bize Türkiye'de ne olacağının haberini veriyor.

Türkiye'de, Kürt ve Türk halklarının düşmanı rejim yenilecek! Avrupa'nın **"ileri"** kapitalist ülkelerinde Kürdün başına çökertilmek istenen karanlık kalkacak! Her şey ızdıraplarımızın dineceğini, on yıldır halkımızın çabalarının boşa gitmediğini gösteriyor.

İş, bize, tüm Kürdistanlılara düşüyor. Tümümüz, durmadan ve yorulmadan son hamlelerimizin en iyi yürüyüşçüleri olmalıyız.

1995, gelecekte, özgür Kürdistan'da birleşmek için şüphesiz anlamlı olacaktır. Karar ve güç sahibi olan biziz. 1994'teki vahşet tablosunun tekerrür etmesini durduracak olan Kürt halkının devrimci gücü olacaktır.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nun kuruluşu ilan edildi

12 Ocak 1995 tarihinde Belçika'nın başkenti Brüksel'de yapılan basın toplantısında **Kürdistan Sürgün Parlamentosu**'nun kuruluşu kamuoyuna duyuruldu. Basın toplantısını çok sayıda Kürt, Türk ve Avrupalı medya kuruluşları takip ederek, bu yeni gelişmeye büyük ilgi gösterdiler. **Kürdistan Sürgün Parlamentosu**'nun kuruluş ilanının yapılacağının duyulması ardından haberin yankıları günler öncesinden başladı. Özellikle Türk basın-yayın kuruluşları ve sömürgeci Türk devlet yetkilileri, **Kürdistan Sürgün Parlamentosu**'nun ciddiye alınmaması yönünde yayın ve açıklamalar yaptılar. Sürgün parlamentosunun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çözümü gerçekleştirme aşamasını yakaladığı, sömürgeci özel savaş rejiminin ise içte ve dışta büyük tecriti yaşadığı bir döneme denk gelmesi itibariyle TC, gösterdiği tepkide duyduğu korkuyu ve endişeyi gizleyemedi. Bu **Kürdistan Sürgün Parlamentosu**'nun dönemsel gelişmeleri karşılayabilecek ve rolü oynatılırsa büyük sonuçlar alabilecek oluşum olduğunu gösteriyor. Basın toplantısına olan büyük ilginin bir nedeni de budur.

"Kürdistan Sürgün Parlamentosu, PKK'nin ortaya attığı bir oluşumdur" vb. iddialar, cevap verilmeye değmez hafif bir yaklaşımdır. Çünkü kim ne derse desin, ister kabul edilsin isterse edilmesin, Kürtlük adına ne varsa hiçbir şey PKK dışında olamaz veya Kürtlük adına olan her şey PKK'nin ta kendisidir. Hatta PKK karşıtı işbirlikçi-uşak Kürtlerin yaptığı her şey bile PKK sayesindedir. PKK olmazsa, TC bunları bu şekilde işbirlikçi temelde kullanma ihtiyacını duymazdı.

Brüksel'de basın merkezinde yapılan ön açıklama ardından **"Kürdistan Sürgün Parlamentosu kuruluş amaçları"** başlıklı metin okundu. Kürtçe okunan metnin bazı bölümleri şöyle:

Halkımızın iradesini temsil eden en üst siyasi kurumların toparlanması için hem Kürdistan'da ve hem de dışta koşulların mevcut olduğuna inanıyoruz. Kürdistan halkının iradesi dışında tabi kılındığı her dört parçadaki devlet otoriteleri ve bağlı parlamentoları, başından beri Kürdistan halkının iradesini temsil etmemektedir. Bu gerçeğin ışığında, Kürdistan'daki mevcut imha savaşının yönlendirildiği Ankara ve TBMM hiçbir zaman Kürdistan halkının iradesini temsil etmemiştir. Bu meclis herkesi zorla Türkleştirme meclisi olmuştur.

(...)

"Gelinen aşamada Kürdistan halkı ulusal parlamentoyu kendisi için zorunlu bir ihtiyaç olarak görmektedir. Halkımızın kendi kaderi üzerindeki söz hakkını bir meclis ile dile getirmesi talebi vardır. Bu meclis, Kürdistan sorununun çözüme kavuşması, ulusal nizamın gelişmesi, ulusal kanunların hayata geçirilmesi ve Kürdistan iradesinin dışta da temsil edilmesi rolünü oynayacak iradi bir organ olacaktır. Meclis olayı uzun süredir tartışılmakta ve halkımızca benimsenmekte olup, hazırlık itibariyle koşullar da olgunlaşmıştır. İki yılı aşkın bir süredir Güney Kürdistan'da da bir parlamento deneyimi yaşanmaktadır."

Açıklama metninin son bölümünde ise, *"Kürdistanlı halklar, dünyada kendilerini bir üst kurumda temsil etmek, Kürdistan vatandaşlığı hukukunu geliştirmek, savaşa ve barışa katkıda bulunmak zorundadırlar. Bu işleri ancak bütün Kürdistanlıları temsil eden bir parlamento başarabilir"* sözlerine yer verildikten sonra **Kürdistan Sürgün Parlamentosu**'nun somut amaçları şöyle sıralandı:

"Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *ülkemiz üzerindeki her türlü yabancı işgali reddederek bu işgale karşı halkımızın başlattığı ulusal kurtuluş mücadelesini meşru görür, destekler ve geliştirir.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *Kürdistan'a ve ulusal kurtuluş mücadelesine dayanır, halkımızın dışarıdaki varlığını korur, geliştirir ve bunun için gerekli kararları alır.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *referandum neticesinde ortaya çıkacak Kürdistan halkının ulusal iradesine göre hareket eder.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini dünya kamuoyuna aktarır. Hükümetlerle ve uluslararası kurumlarla ilişki geliştirir, bütün diplomatik ve politik ilişkileri düzenler. Kürdistan halklarını ve özgürlük mücadelesini meşru ve hukuki bir çerçevede bünyede temsil etmek, sürgün parlamentosunun en yüce varlık nedenlerinden birisidir. Sürgünde ve ülkede yaşayan Kürdistan halklarının iradesinin birleştiği en üst kurum olarak, aldığı kararları kendi içerisinde oluşturacağı komisyonlar ve seçeceği icra organı tarafından hayata geçirir ve denetimini sağlar.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *yurt dışındaki bütün Kürdistanlıların siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel ve eğitsel faaliyetleriyle ilgilenir. Kürdistan vatandaşlığı kanununu geliştirir ve bu bağla halkımızı temsil eder. Kürdistan parlamentosunun dili Kürtçe'dir.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *Kürdistan Ulusal Kongresi'nin ilk adımı olacaktır. Kürdistan halkları içinde temsil durumu olan bütün ulusal siyasetler ve kurumlara açık olup, bunları toparlayacak ve ulusal çıkarları esas alacaktır. Üst düzeyde ve tüm ulusu kapsayan Ulusal Kongre ve Ulusal Meclis'in toparlanması için üzerine düşeni yapacaktır.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *Kürdistanlı halklar arasında milliyet, din, mezhep ve cinsiyet olarak hiçbir ayrıcalık gözetmemektedir. Özgür Kürdistan'ı hedefleyen ve ulusal kurtuluş mücadelesinden yana olan herkese açıktır.*

Kürdistan Sürgün Parlamentosu; *gerek ülkemizdeki ve gerekse sürgündeki halkımızın seçilmiş iradelerini ifade eder.*

Bu çerçevede; *üyelerini, seçilecek sürgündeki halk temsilcileri, sürgündeki milletvekilleri, sürgündeki belediye başkanları, daha önce seçilen ve bugün ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet eden Kürdistan Ulusal Meclisi (KUM) üyelerinden ve sürgündeki DEP yöneticileri arasından seçer. Ülkemizde, halklarımızın özgür iradesi ile temsilcilerini seçme koşulları olmadığından, sürgündeki ulusal kurumlarımızın denetiminde ve aracılığıyla halklarımız temsilcilerini seçecektir."*

ERNK heyeti resmi davetli olarak Sırbistan'daydı

Sırbistan Barış ve Özgürlükler Ligi'nin davetlisi olarak bu ülkeye giden ERNK heyeti, 3 günlük resmi ziyaretlerde bulundu.

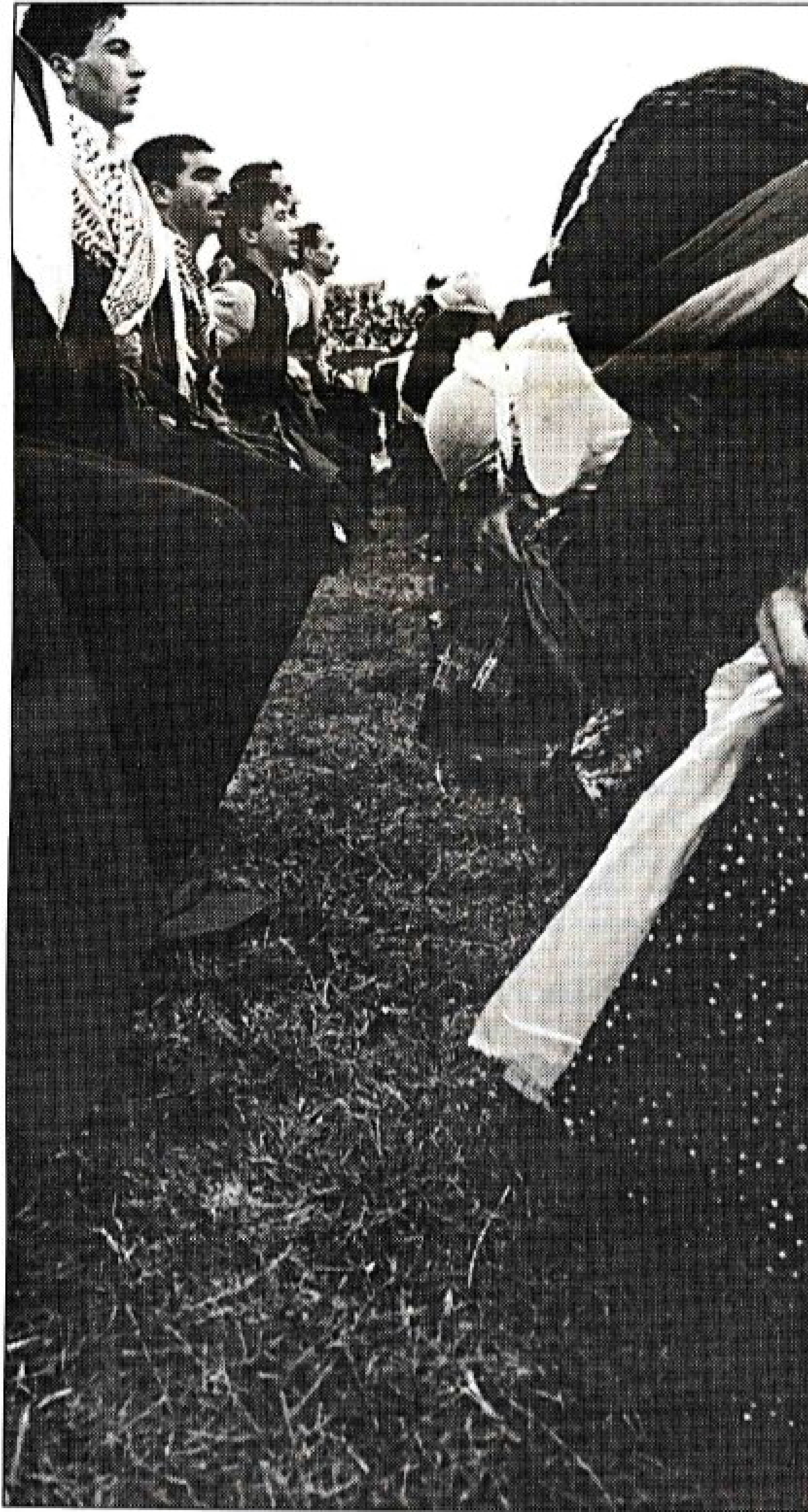
Belgrad'da 13 Aralık 1994 tarihinde başlanan temasları Mahir Welat başkanlığındaki 3 kişilik ERNK heyeti yürüttü. İlk gün Barış ve Özgürlükler Ligi'nin tanınmış üyelerinden profesör ve aydınlarla görüşme yapıldı. Görüşmede Kürdistan'da süren savaşın yanısıra Bosna'da süren savaş üzerinde de duruldu. Sırplı yetkililer bu görüşmede, Kürt halkına ve mücadelesine her türlü desteğin sağlanacağını belirttiler.

ERNK heyeti aynı gün Komünist Partisi Başkanı Goran Latinoviç ile görüştü. Görüşmede yine her iki ülkede süren savaş üzerinde durularak, görüş alışverişinde bulunuldu. Komünist Partisi yetkilileri, PKK ve ERNK'yle daha sıkı ilişkiler geliştirmek istediklerini belirttiler ve ERNK heyeti onuruna bir de yemek verdiler.

14 Aralık'ta temaslarına devam eden heyet, Sırbistan Sosyalist Partisi başkan yardımcısı G. Perçeviç'le de görüştü. Perçeviç görüşmede, Sırbistan Cumhurbaşkanı Miloseviç'in özel selamlarını içeren bir de mesaj sundu. Görüşmede yaptığı konuşmada, Kürt sorununun barışçıl ve politik yollarla çözülmesi için her konuda yardımcı olacaklarını belirten Perçeviç, ***"Kürt sorununu dünya kabul etmek zorundadır. Zira uluslararasılaşmış bir sorundur. Bu konuda Sosyalist Parti olarak üzerimize düşen her göreve hazırız ve elimizden geleni yapacağız. Kürt sorunu çözüme kavuşturulmadan Ortadoğu'da istikrardan bahsedilemez. Sorun siyasi-demokratik yollarla çözüme kavuşturulmalıdır"*** dedi.

Aynı gün ERNK heyetiyle Barış ve Özgürlükler Ligi'nin ortaklaşa düzenlediği basın toplantısına çok sayıda yerli-yabancı basın mensubu katıldı. 3 ayrı televizyonda gösterilen basın toplantısı birçok gazetede de yer aldı.

Sırbistan'a düzenlenen bu ilk resmi ziyaret sırasında ERNK heyeti pekçok etkili kişiyle de görüşmede bulundu. Bu ziyaret Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin tanıtılması ve uluslararası platformlarda tartışılmasında olumlu bir adım olarak değerlendirildi.



İSPANYA'DA 1 HAFTA KÜRDİSTAN RÜZGARI ESTİ

İspanya'da, Katalonya'nın başkenti olan Barcelona'da 1 hafta boyunca düzenlenen etkinliklerle Kürt kültür haftası gerçekleştirildi.

Barcelona'da çeşitli etkinlikler düzenleyen ONG (Devlet Olmayan Örgüt) adlı kuruluşun Barcelona Üniversitesi'ndeki Kürdistan'la dayanışma günlerine İspanya'nın tanınmış pekçok siması, milletvekilleri ve ERNK de katıldı.

Hafta boyunca çeşitli kültür gösterileri düzenlendi. Paris'ten katılan Kürt kültür grupları etkinliklerin renkli geçmesini sağladılar. Ayrıca Kürdistan'ın tarihi ve doğal güzelliklerinin sergilenmesiyle Barcelona halkı, Kürdistan'ı daha yakından tanıma fırsatını buldu.

MOSKOVA HALKINDAN KÜRT HALKINA DAYANIŞMA

Son dönemde ulusal kurtuluş mücadelesinin diplomatik sahada önemli bir açılım sahası olan Rusya'da yürütülen çalışmalar yankı bulmaya devam ediyor. Rus kamuoyu ve siyasi çevrelerinde Kürdistan konusunda duyarlılığın ve ilginin arttığı gözleniyor.

Rusya Liberal Demokrat Partisi milletvekili Burladov Mihail Petroviç, 23 Aralık 1994 tarihinde Kürdistan sorununa ilişkin bir mektup hazırlayarak, Rusya parlamentosunda dağıttı. Bir çağrı niteliğinde olan mektupta, Kürt halkının dünyanın uygarlaşmasında büyük roller oynadığı, buna rağmen bütün haklarının inkar edilip bir devlet kurma hakkının elinden alındığı, bunun da TC imparatorluğundan kaynaklandığı vurgulandı. Mektupta devamla TC'nin dünyada barışın sağlanmasına ve politik istikrara karşı çok tehlikeli oyunlar oynadığı, bunlardan birinin panislamizm ve pantürkizm olduğu belirtildi. Mektubun sonunda ***"Barış ve demokrasi isteyen tüm insanları Kürt halkının sorununa karşı sessiz kalmamaya davet ediyoruz"*** *çağrısı yapıldı.*

Öte yandan Rusya'nın başkenti Moskova'da bir grup Rus genci, TC'nin Kürt halkına yönelik uyguladığı baskıları protesto etmek amacıyla gösteri düzenledi.

Moskova'daki TC büyükelçiliğinin önünde gerçekleştirilen gösteride ***"Kürt halkına özgürlük", "Kürt halkına yönelik baskıları kınıyoruz", "Faşist Türk devleti"*** *vb. sloganlar atıldı, pankartlar açıldı. Rus gençleri baskıları anlatan bir de konuşma yaparak gösteriyi sona erdirdiler.*

ONBİNLERİN EĞİTİMİ

❐ *Tarihin en unutulmuş derinliklerine terk edilen, yüzyıllarca ayakta gezen ama yaşamayan, ayaktaki ölü olan bir halk için hiçbir gelişme yeterli değil. Çünkü katedilecek mesafe çok uzun. Tek bir örnek verilirse; çok doğal olan bir kimlik bile bize fazla görülüyor. Adı bile yasaklanan bir halk, yaptıklarıyla nasıl yetinebilir, nasıl yerinde bekleyebilir? Kıyamet bile koparsa, bu, fazla bir şey olarak görülmemelidir. Dolayısıyla olağan hiçbir ölçü geçerli olamaz.*

1995

YAPILMAYAN VE YAPILACAK HER ŞEYİ BAŞARMA YILI OLSUN!

"Yılbaşında herkes birbirini kutlar, birbirine hediye verir. Biz ise halkımıza kazanma yolundaki bir savaşı armağan ediyoruz" diyor Başkan APO.

"Bitirme" yeminiyle üzerimize çok acımasızca gelen düşman, 1994 yılında amacına ulaşamadı. Bu bile tek başına büyük bir zaferdir. Ayrıca PKK, düşmanın "bitirme" yeminini neredeyse onun için geçerli hale getirdi. Bunun için başta Başkan APO'nun olağanüstü çabası olmak üzere, Kürdistan gerillasının büyük savaşı, halkımızın engin fedakarlığı sergilendi. Kürdistan en çok bu yılda yakılıp yıkıldı. En çok *bu yılda şehit verildi*. En çok bu yılda halkımız tutuklandı, işkenceden geçirildi, göç ettirildi. İşte düşman bizi tarih sahnesinden kovmak, tam ezmek için elinden gelen her şeyi kullanmaktan çekinmedi. Çılgınların yıkım savaşını dayattı. Bunlar belki de geçen yılların toplamı kadar bir bedeldir. Fakat bu büyük bedel, 1994'ün büyük kazanıldığını belgeleyen bir gerçeği de ifade ediyor. Artık kayıplarımız her dönemden daha fazla kazanımların gerekçesi oluyor.

1994 yılında bitirilemeyen ulusal kurtuluş savaşımız bundan sonraki yıllarda asla bitirilemez. Olsa olsa biz kendi kendimizi yenilgiye götürebiliriz. Tabii böyle bir yenilgiye neden olmak, dünyanın, hatta geçmiş bütün tarihin en lanetli topluluğu olma sıfatını hak etmek demektir. Şüphesiz kazanımlar çok büyüktür ve bunların kalıcılaştırılmış olması da kesindir. Fakat hiç kimse bu gelişmeye bakıp da kendini kandırma hakkına sahip değildir. "Kazanacağımız kesindir" deyip rehavete kapılmak, kendini koyuvermek affedilecek bir yaklaşım değildir. Kaldı ki, 1995 yılında içine girilecek hataların sonuçları her yıldan daha fazla yıkıcı kayıplara yol açar. Zafere yaklaştıkça, işler kolaylaşmaz, birkaç kat daha fazla zorlaşır. Yine hassasiyet azalmaz, tam tersine büyük yoğunlaşmayı, duyarlılığı, sorumluluğu vazgeçilmez kılar. Bu nedenle ulusal kurtuluş mücadelesinin yasaları, hassasiyetleri bıçak gibi bilenir. Eğer kazanılanlar bir anda yitirilmek istenmiyorsa, süreç böyle değerlendirilmek zorundadır.

1995'in geçerli yasası budur. Bundan başka bütün yasaların hükmü geçersizdir. Bu geçerli yasa her şeyin üstündedir. Hiçbir keyfi tutum, hiçbir kişisel yaklaşım, hiçbir özel yaşam vb. kendini dayatacak boş saha bulamaz. Halk olarak sadece ve sadece kazanmaktan başka hiçbir şey istemiyoruz. Bize ekmek, su ve havadan, kişisel yaşam vb.'nden daha fazla gerekli olan "kazanmak"tır. Bütün her şeyimiz kazanmaya bağlıdır. Kazanırsak; özgürleşiriz, ulusallaşırız, iktidarlaşırız, insanlaşırız. Kahramanlarımızın kemiklerinin sızlamasını istemiyorsak, yine onların kanlarıyla kutsanan vatan topraklarının asıl sahiplerini karşılamasını istiyorsak beynimizde ve yüreğimizde her an; oturduğumuzda, çalıştığımızda, yürüdüğümüzde, sohbet ettiğimizde, her davranışımızda ve ilişkimizde, iyi veya kötü olan her zamanımızda "kazanmak"tan başka hiçbir şey görmemeli gözlerimiz.

1995'in bu şartı sadece bazı kesimler için geçerli değil. Zaten bırakalım yurtsever olmayı, insan olan hiç kimsenin böyle bir şeyi düşünmesi beklenemez. Böyle düşünen ve böyle düşünene seyirci kalan her kimse, kendine saygı duymak için bir neden bulamaz. PKK'nin 5. Kongresi'nin bir özelliği de herkesin kendi kendisini gözden geçirerek yargılamasıdır. Başkan APO da büyümek, gelişmek ve kazanmak için için iç ve dış yargılamanın şart olduğunu özellikle vurguluyor. Kürt ulusunun yaratıcısı ve insanlık ideallerinin yol göstericisi olan Başkan APO bile, kendi kendisini gözden geçirip yargıya tabi tuttuğunu söylüyorsa, mezardaki ölüden başka kim buna ihtiyaç duymadığını söyleyebilir?

Kürdistan halkı, günümüzde mücadelesiyle dünyayı şaşkınlıktan şaşkınlığa itiyor. Yapılamaz denileni yapan, düşünülemeyeni düşünen, cesaret edilemeyene cesaret eden, kutsal amaçlarına ölümüne bağlanan bir halk gerçekliğine ulaşarak insanlık mücadelesinin en başında yer alıyor. İnsanlık tarihine zenginlik, militanlık ve müthiş kararlılık katıyor. Çağımızda yaptıklarının hepsi ilktir.

Kürdistan halkı; tarihte örneği görülmemiş olan dünya sömürgeci-emperyalist-gerici ittifak cephesinin yenemediği ilk halktır.

Dünyada ölümlerde bu düzeyde görkemli doğuşu başaran ilk halktır.

Dünyada özgürlüğü uğruna canını verecek kadar seven ilk halktır.

Dünyada yasaklar duvarını kendi bedeninde tutuşturduğu ateşle yakıp yıkan ilk halktır.

Bunlar 20. yüzyılın son çeyreğinde dünyayı sarsan gelişmelerdir. Gurur verici, dostları sevindirici ve düşmanları da kahredici gerçekliktir. Bütün bunlar mevcut dünya ölçülerine göre çok ileri gelişmeler olabilir ama biz bununla yetinemeyiz. Bizim gerçekliğimiz çok farklı. Bu nedenle dünya ölçülerinin bizim için geçerlilik hükmü yoktur. Aslında olağanüstü büyük gelişmeler yaratmamızın altında, olağanüstü geriliklerden geliyor olmamız yatıyor. Tarihin en unutulmuş derinliklerine terk edilen, yüzyıllarca ayakta gezen ama yaşamayan, ayaktaki ölü olan bir halk için hiçbir gelişme yeterli değil. Çünkü katedilecek mesafe çok uzun. Tek bir örnek verilirse; çok doğal olan bir kimlik bile bize fazla görülüyor. Adı bile yasaklanan bir halk, yaptıklarıyla nasıl yetinebilir, nasıl yerinde bekleyebilir? Kıyamet bile koparsa, bu, fazla bir şey olarak görülmemelidir. Dolayısıyla olağan hiçbir ölçü geçerli olamaz. Mademki dünyada bir başka benzerimiz yok, o zaman kalkışımızın, gelişmemizin de bir benzeri daha olmamalıdır. Başka halkların kazanması başka türlü olabilir ama bizimki bilineni çok aşan düzeyde olmak zorundadır. Her Kürt bireyi böyle düşünmeli ve böyle harekete geçmelidir. Bunun tersi geriliğe onay vermektir; düşkünlüğe evet demektir. Ama 1995, buna kesinkes ve ne pahasına olursa son verme yılıdır.

Bu yıla herkes böyle başlama göreviyle karşı karşıyadır. Hiç kimsenin bundan daha kutsal görevi yoktur. Kadro da, cephe çalışanı da, yurtsever de böyle bir hazırlığı tam yapacaktır. Bütün diğer işler bu kutsal görevden sonra gelir. Topyekün bir savaş yürüteceksek, topyekün bir özeleştiriyi, topyekün bir yargılamayı gerçekleştirmek şarttır. Bunsuz başarmak zordur. Hiç kimse bir diğerine bakarak hareket etmemelidir. Herkes sürekli en azamisini hedefleyerek, bir diğerine de bunu dayatmalıdır. Bir geceye, bir yürüyüşe, bir kampanyaya vb. etkinliklere katılım, özel bir uğraş olmaktan çıkarılmalıdır. Yine bilinen diğer bazı görevler tartışma konusu bile olmamalıdır. 1995 yılının ölçüleri bunların çok üstündedir. Ne kadro bu tür işlerle uğraşıp çalışma yürüttüğünü söylemeli, ne de yurtsever bu tür işleri yerine getirerek yurtseverlik yaptığını düşünmelidir. Artık atılım yapmanın, bütün eski ölçüleri çok geride bırakmanın yılına giriyoruz.

1995 aynı zamanda, kutsal vatan topraklarımızın en azından bir bölümünde iktidarlaşma yılıdır. Bu yıl, Sürgün Parlamentosu'nun kurulup başarılması ve Ulusal Kongre'ye taşırılması yılıdır. Bu devletleşme alanında büyük bir atılımdır. Öyleyse her kadronun devlet kadrosu ve her yurtseverin de devletin iyi bir vatandaşı rolünü oynaması gerekiyor. Böyle bir ilişki oturtulduktan, böyle bir yaşam tarzı esas alındıktan sonra, şimdi uğraşılan birçok iş, iş olmaktan çıkar. Kürtlerin yaşadıkları Avrupa devletlerine bakalım: Hiçbir devlet kadrosu ile vatandaş arasında bizde görüldüğü gibi, zorlanma var mıdır? Hangi yurtsever ne kadar Almanya, Fransa, Hollanda vb. ülkelerin yasalarına aykırı hareket ediyor? Neden başkaları için söylenenleri itirazsız yapıyoruz da, sıra kendimize, bize geldiğinde yapmamak için binbir dereden su getiriyoruz? Neden düşmana karşı kurnaz davranmaya cesaret etmiyoruz da, kendi kendimize karşı müthiş kurnazlık yapıyoruz? Çağın en gecikmiş ulusal kurtuluş mücadelesini vermemizin bir nedeni de, bizim hep başkaları için çalışmamız değil midir? Yeri geldi mi, bazıları PKK'den çok şey istiyorlar, bir devletin yapamayacağını PKK'nin kendileri için yapmasını bekliyorlar. Bunlara sormak gerekiyor: PKK'yi arkanda bir devlet olarak görmek istiyorsun, o zaman sen neden vatandaşlık görevlerini yerine getirmiyorsun? Kaldı ki PKK, gerçekten de bir devletin yapamayacağı sahipliği hemen her gün yapıyor. PKK ne yapıyorsa halk için, insanlık için yapıyor. O zaman bu çabaya layık olmaktan daha değerli bir görev var mıdır? Örneğin bir kampanyada ortaya çıkan zorlukları her yurtsever de, her kadro da çok iyi biliyor. Halbuki ulusal kurtuluşun yasalarına uyulsa, sıradan birçok iş asıl uğraş olmaktan çıkar.

olmayınca da asıl dönemsel görevler başarılamıyor. Kuşkusuz Avrupa küçük bir savaş cephesi değildir. Dolayısıyla mevcut eksiklikler sanıldığından çok daha fazla bizi dönemsel başarılardan alıkoyuyor.

Bu anlamda 1995'e başlangıç yaparken, herkes, konumu ne olursa olsun kendi özeleştirisini, özyargılamasını yapmalıdır. Şimdiye kadar yapılmayan her şeyin neden yapılmadığının iyi bir muhasebesini gerçekleştirerek, hepsini bu yıla sığdırmalıdır. Bundan kaçan; insanlığından, bağımsızlığından, özgürlüğünden ve kutsal vatanından kaçmış olur. Böyle bir kişiliğin de dünyanın hiçbir toplumunda yer bulamayacağı tartışma götürmez bir gerçektir.

"PKK'nin de, onun militanının da adı 'BAŞARI'dır." (Abdullah Öcalan)

Başkan APO'nun PKK 5. Kong

KÜRDİSTAN'DA YAŞAN
BUNUN DIŞİLİŞ

Şimdiye kadar cephe üzerine çok kez tanımlar geliştirdik. ERNK diye ifade edilen bir cephesel gelişmeyi de yaşadık. Fakat halen ortada **"ulusal cephe kuralım"** diye ısrar edenler var. Onlar şunu anlamalı ki, cephe direnen insanın birleşik eylemini veya direnme durumuna geçmiş halk gerçekliğini ifade eder. Halk derken, zulüm rejimine, imha rejimine karşı başkaldıran kim varsa hepsi içine girer. İşbirlikçiler girmez; onlar zaten düşmanla işbirliği ederler. Köleler de girmez; zaten onlar da boyun eğmiş kesimi ifade ederler. Boyun eğmiş insan halk cephesinde yer alamaz. İşbirlikçiliğe yatkın insan da halk cephesinde yer alamaz. Bunun dışındakilerin hepsi, hatta ideolojik, sosyal, siyasal konumu ne olursa olsun (yeter ki dirensin) halk cephesi içinde yer alır. İyi direnen bir dinci de bu temelde cephede yer alabilir. Bir burjuva milliyetçisidir, ama direniyor, ona da yer var. Yine bir çobandır ama direniyor, ona da yer vardır. Yani dikkat edilirse, ideolojik ve siyasi düzeyi ne olursa olsun, cinsiyeti, milliyeti, kültürü, dini, mezhebi ne olursa olsun, yeter ki mevcut özel savaş rejimine tepkisi olsun ve ona boyun eğmek istemesin, ona karşı direnme tutumunu ifade etsin. İşte bunların hepsinin içinde yer aldığı cephe halk cephesidir, halkın direnen cephesidir.

İşte böyle bir cepheyi geliştirmek istediğimiz açıktır. Mesela ben kendim için, **"direnen ben direnen halktır"**, dedim. Demek ki, bu anlamda aynı zamanda ben bir cepheyim. Her insan biraz bana eğilim duyuyor. Neden? Çünkü ben direnen halkım. Dikkat edilirse, hemen her kesimden *insan gelir, benimle ilişki kurar. İlk ortaya çıkışımdan* günümüze kadar bu böyledir. Yani sadece kendimi bir parti ve bir halk biçiminde inşa etmedim. Aslında bir ideolojik, politik, örgütsel birlik olarak, parti olarak kendimi inşa et*mişim; ama bir de cephe olarak bu böyledir.*

Önderlik nasıl bir cephedir? Her ulustan, her sınıftan, her cinsiyetten, her mezhepten, her kültür seviyesinden, her bölgeden insanlar gelip önderlikte buluşuyor. Bunların hiçbiri de partili değil; zaten partili olmaya da ne güçleri, ne de bunun gereği vardır. Ama yine de bunlar direnmek istiyorlar. Peki direnen herkesin birliklerine ne ad vereceğiz? İşte cephe adını vereceğiz. Evet, önderlikte ilk günden günümüze kadar böylesine bir gelişme de vardır. Yani önderlik aynı zamanda cephesel gelişmedir. Yediden yetmişe, kadın-erkek ayrımını yapmadan, farklı azınlıktan, ulustan ayrımını da yapmadan, yine bilinç seviyesi, ideolojisi, siyaseti, dini ve mezhebinin ne olduğunu da fazla mesele yapmadan, yeter ki insanlığında ısrarlı ol, yeter ki bu insanlıkla bağdaşmayan rejime karşı çık ve tepkini göster. O zaman sen bir önderliksel cephe içindesin veya cephesel gelişme seni de kapsamına alır.

Bu yönlü de büyük bir gelişmenin olduğunu söyleyebiliriz. PKK'nin gelişmesi kadar böylesine bir cephesel gelişme de vardır. Veya PKK gelişmesi aynı zamanda cephesel bir gelişmedir. PKK, cephe ile içiçe gelişen bir harekettir. Hatta önderlik kendini yapılandırdığında parti olarak da, cephe olarak da yapılandırır. Hiçbir zaman **"önce kendimi yapılandırırım, sonra partileşirim, partileştikten sonra da halklaşırım veya cepheleşirim"** demez. Deseydim ben de diğer önderler gibi olurdum ve çoktan yitirirdim. Bütün adımlarımı atarken böylesine kapsamlı olmayı düşünürüm ve buna evrensellik boyutunu da ilave ederim. Bütün insanlık adına düşündüğümü rahatlıkla yarın bir Avrupa'da, bir Amerika'da, bir Ortadoğu'da söylerim ve inandırıcı da olurum. İnsanlık adına düşünüyorum. Hangi dine gitsem, şimdi benim yerim vardır. Çünkü dinde insanlık varsa, ben onu temsil ediyorum. Bir İsa'nın en azından arkadaşı olabilecek kadar kendimi kanıtlayabilirim. Bir İslamın yanında Muhammed'in dönemindeki mümin kadar kendimi güçlü, yeniden yarattığımı kanıtlayabilirim. Başka dinlerde de olsa bu böyledir. Bu temelde genelde hümanistliği kesin temsil ediyoruz. Eğer gerçekten PKK gelişmesi yaşanılmak isteniyorsa, böylesine bir enternasyonal yönü de vardır.

Halk içinde de önderliğin cephesel bir gelişmeyi ifade ettiği kesinleşmiş ve kanıtlanmıştır. Halk adamıdır, PKK militanıdır. Halkın bütün düzeyine hitap eden, hepsini somut durumlarına göre birleştirme, yüceltme ve savaştırma gücünü kendisinde ifade edendir. Cephe anlamında bir PKK militanı budur veya PKK'nin cephesel gelişmesi tamıtamına böyledir.

Halkın üstünde, çok çeşitli sınıf ve tabakalarla ilişki kurmasını bilmeyen, ya da salt dar proleter gibi veya bir küçük-burjuva gibi çalışan kişi gerçek PKK militanı olamaz. Önderliğe bakın şimdiye kadar nasıl bu kadar ulustan, sınıftan insanı idare edebiliyor, yönetebiliyor, bir arada tutabiliyor. Bazıları çıkıyor, yönetebiliyor, bir arada tutabiliyor. Bazıları çıkıyor, bizim adımıza **"ben proleterim"** deyip en dar yaklaşımları dayatıyor. Birisi çıkıyor **"ben küçük-burjuvayım"** deyip en liberal veya en sekter dayatmalarda bulunuyor. Onderlik gerçeğiyle çelişen bu yaklaşımları terk etmek lazım.

Gerektiğinde bütün insanlığa hitap edecek kadar yüce olacaksın. Gerektiğinde proletarya gibi davranacaksın, gerektiğinde bir küçük-burjuvayı, hatta büyük-burjuvayı da, ağayı da idare etmesini bileceksin. Hepsine vereceğin şeyler olacak ama en çok tercih edeceğin hiç şüphesiz emek, en haklı olanına ulaşmayı ifade eden sosyalizm olacaktır. Bunun bilimselliği nedir? Az çok ortaya konulmuştur. Yanılgılardan nasıl sıyrılarak gelişilir, ana hatları ile ortaya konulmuştur. PKK'nin parti olarak tercihi de budur. Ama cephe olarak da bu kadar geniş, tüm insanlığı bile kapsamına alabilecek kadar yürekli, geniş ufuklu olduğunu da bilmek gerekir. Kesinlikle dar milliyetçi bir örgütlenme, hatta bölgesel bir örgütlenme olma gibi bir durum da yaşanmıyor. Tamamen bir insan hareketi.

Kürdistan'da kazanan insanlık, Ortadoğu'da da kazanır. Ortadoğu'da kazanan, bütün insanlık için de kazanır. Dolayısıyla ulusal kurtuluşçuluğa çok yönlü yüklenmek, günümüzün en güzide enternasyonal görevidir.

Tabii bu bizim aynı zamanda ittifaklara nasıl baktığımızı da açıkça gösteriyor. İster ulusal sınırlar dahilinde, ister Türkiye geneli (Misak-ı Milli diye tabir edilen sınırlar) dahilindeki ittifaklara, bölgesel ve hatta tüm uluslararası alandaki ittifaklara, bu arada diplomasiye de nasıl yaklaşmamız gerektiğini ortaya koyuyor. Özünde bu kadar yeni, eşit ve özgür insan, ittifaklara çok rahatlıkla yerinde ve doğru yaklaşır. PKK politikasının kapsamı hayli derindir, geniştir. Dar, tutucu yaklaşımlardan eser yoktur. PKK politikasında da hiç kimse darlıktan, bireysellikten bahsedemez. Bütün insanları ideolojik olarak, siyasi olarak kapsamına alacak kadar bir derinliği esas alıyor.

O zaman bu denli bir genişlikle diplomasiyle baktığında bu alanı da çok rahatlıkla yürütürsün. İttifakları da rahatlıkla yürütürsün. Örneğin Kürdistan dahilinde direnmek isteyip de güç yetiremeyen her türlü gruba, hatta direnmek isteyen kişilere yaklaşırsın ve **"sizlerin bütün özlemlerinizi PKK'nin büyük direniş örgütü temsil ediyor"** diyebilirsin. Ne kadar ulusallık istiyorsan var, ne kadar sınıfsallık istiyorsan var. Parti içinde yer alamıyorsan cephesinde yer al, cephesinde yer alamıyorsan ittifakında yer al! Bir örgüt olarak da sizinle ittifak yapabiliriz, yeter ki sen direnmek iste. Tek şartı budur. Özel savaş seni de yutmak istiyor. Zaten rahatsızlığını dile getirmişsin. O halde gel birlikte bir cephe örgütü biçiminde bir şeyler yapalım. İşine geliyorsa ikili ittifak, işine geliyorsa onlu ittifak yapalım. Kim ne kadar varım diyorsa onunla o kadar birlikte yürüyebiliriz. Bu kadar esnek olan, kendine güvenen bir ittifak anlayışına, cephe anlayışına sahibiz. Hiç kimse demesin, şu kişi geridir, şu kişi şu sınıftandır, şu kişinin anlayışı ve seviyesi şöyledir. Hayır, hepsi olabilir. Onlardan tek bir şey isteyeceğiz. Özel savaş rejimine alet olmasınlar, ona karşı çıkma gücünü göstersinler. Bunu gösterdiklerinde onları ittifak içine alabiliriz. Kişi olsun, örgüt olsun, ona en önde de, en arkada da yer verebiliriz. Gücüne göre ne yapabiliyorsa, mutlaka onu cephe içinde bir yere oturtacağız veya ittifaklar sistemimizin içine alacağız.

Bu anlamda, örneğin birincil ittifak diyebileceğimiz bir sistem yaratabiliriz. Kürdistan dahilindeki ittifaklar, önce Kuzey Kürdistan parçasındaki ittifaklar, buna yönelik bir sistem ve ardından bütün Kürdistan içi ittifaklar gelir. Güney Kürdistan'da Federe Hükümet var, onu da ittifak sistemimiz içine alabiliriz. Yalnız gözeteceğimiz hususlar olacaktır. Dediğimiz gibi, bunlar, sık sık özel savaşla bağlantı kurmak, işbirlikçilik yapmak istiyorlar. Bunu daraltacağız; gerektiğinde vuracağız ve ittifak içine çekmeyi bu temelde sağlayacağız. Bir diğer ittifak da Türkiye sınırları dahilinde demokrasi güçleriyle ittifaktır. Özünde Türk halkını birleştirmeyi hedefleyen bir ittifaktır. Varsa çok çeşitli ideolojik, siyasi ve örgütsel güçleri de çekeceğiz, olmasa yenilerini yaratacağız. Türk halkının kendisine gerçekleri açıklayacağız. Bunların hepsi bir ittifak mantığı içinde ele alınabilir.

Ortadoğu çapında da ittifakları yayabiliriz. Nitekim bazı ilişkiler kurmuşuz. Bunlarla ilişkilerde hepsinin ideolojik durumuna göre bir yerimiz vardır. Çünkü insanız ve insanlık hareketiyiz. Bölgesel ittifak istiyorsa bölgesel, siyasal ittifak istiyorsa siyasal, insani ittifak istiyorsa insani, dini ittifak istiyorsa dini ittifak yaparız. Hıristiyanla hıristiyan, müslümanla müslüman, başka mezheptense o mezhepten gibi ittifak yapabiliriz. Çünkü sistemimiz çok geniştir. Sosyalist olmamız daralmaya değil, böylesi çok geniş bir ittifaklar sistemine ulaşmamıza yol açıyor. İşte bu anlamda reel sosyalizmden farkımız var. Reel sosyalizmin dar milliyetçi yaklaşımları, yine dar sınıf yaklaşımları veya ittifaklarında çok sekter ve dar olması onu tasfiyeye götüren nedenlerdir. Dar milliyetçilikte her şey Sovyetler için, Sovyetler'de her şey Rusya için anlayışı enternasyonalizmin gelişmesine ve bozulmasına yol açtı. Proleter çıkar denildi, ancak dar proleter çıkar giderek dar bir bürokrasinin çıkarına dönüştü. Halkın demokrasisi gelişmedi ve parti halk içinde eriyeceğine halkın başına bela bir bürokratik aygıt haline geldi. Dikkat edilirse, bizde hem halk için en geniş demokrasi, hem de dışa karşı ve özellikle milliyetçilik hastalığına karşı en geniş insani yaklaşım vardır. Zaten sosyalizmin özü de budur. Böyle olmasa sosyalizm, sosyalizm olamaz.



Gerektiğinde bütün insanlığa hitap
proletarya gibi davranacaksın, ge
büyük-burjuvayı da, ağayı da idare et
Hepsine vereceğin şeyler olacak ama e
en haklı olanına ulaşmayı ifade eden so

Dolayısıyla ittifak anlayışımızı diplomatik sahaya aktarmak istedik. Örneğin, uluslararası alanda, Avrupa'da Avrupa'ya göre bir ittifak; Amerika dünya egemenliği peşinde mi koşuyor, onunla ilişkilenmemiz de **"Amerika nereye gidiyorsun, insanlığı nereye götürmek istiyorsun, dur"** deme ittifakıdır. Mesela, ABD gelsin bizimle ilişki kursun, biz hiç çekinmiyoruz. Çok iyi biliyoruz ki, bu ilişki, Amerika'yı elinden tutup durdurma ilişkisi olur. Bir Avrupalı kolaylıkla bizimle ilişkiye geçemiyor. Geçse, çok iyi biliyor ki, Avrupa'nın emperyalist çıkarlarına **"dur"** diyeceğiz. Yani her ilişki ille boyun eğme anlamında değildir. İlişki bazen direnmedir, bazen **"dur"** deme hareketidir. Emperyalizme karşı, ezen hakim uluslara karşı bu politika izlenir.

Mesela, Türk burjuvazisi, mevcut özel savaş rejimi gelsin ilişki kuralım. İlişki kurmak demek, onu durdurmak demektir. Yoksa çoklarının sandığı gibi hemen uzlaşmak veya boyun eğmek, ilkesiz olmak demek değildir. Yani

...si'ne sunduğu Politik Rapor'dan:

mutlaka teslimiyet olacak bir durum da değildir. Ben, MİT ajanları dahil hepsine, yanıma geldiklerinde **"yeter ki bana komplo yapmayın, sizinle her türlü görüşmeye varım"** dedim. Nitekim bazılarının dolaylı veya direkt kuşkulu tipler olduğunu biliyorum.

si gücü yoktur da ondan. Niye hiç kimse benimle doğru dürüst ilişki kurmaya yanaşmıyor. Bir Özal bile, biliyorsunuz, **"elimizi uzatsak kolumuzu kaptırırız"** diyordu. Yani ilişki kurmaktan çekiniyordu. En sonunda ben, **"her türlü ilişkiye varım"** dedi-

ilişkilerde de uygularız.

PKK'nin sosyalist örgüt niteliği ancak bu temelde enternasyonalize edilebilir. Zaten gücünü de buradan alır. Eğer PKK bugün uluslararası alanda biraz ciddiye alınıyorsa, biraz ilişki geliştirilmek isteniyorsa, işte bu özelliğin saye-

lar, farklı oldukları için dost olurlar. Yakınlık duyarlar. İşte temel insan anlayışımız. Farklılık, dar bir milliyetçiliğe, şovenizme götürme şurada kalsın, daha içten bir ilgiye, yaklaşım zenginliğine götürür. Bu bir insanlık gelişmesidir. Bununla insanlığı daha da zen-

tabii tam barış olur.

Bu yaklaşım iddialı barışçıl yaklaşımdır. Ama böyle bir barışın gelişebilmesi için de demek ki, insanlara dayatılan oldukça baskıcı ve sömürüyle birlikte giden sisteme karşı sosyalizmin savaşımını, bir o kadar kapsamlı, derinliğine, çok zengin, somut koşullara bağlı olarak götürmeyi bilmek vardır. Böyle olursa enternasyonalizme de uygulansa, onun sonucunda savaş ve barış vardır. Enternasyonalizmin savaşı

nasyonalize edilmesi olur. Bu da herhalde en az Ekim Devrimi kadar, doğru bir enternasyonalizmin başlamasına yol açabilir. İnsanlık tarihinde, İslamiyette de, Hıristiyanlıkta da enternasyonalizm var.

Böylesi bir enternasyonal gelişmeye de bu devrim temelinde niye bir açılım, bir aşama yaptırmayalım?

Enternasyonalizme böyle yaklaşmak gerekiyor. Bu geniş soluklu olmayı, uzun vadeli savaşmayı gerektirir. Bir ömre de sığdırılamayacak kadar engin bir ruhla oldukça uzun vadeye yaymayı ama güncel olarak da amansız bir ülke savaşımını esas alır. Hatta biz yalnız Kürdistan'da değil, dikkat edilirse, parti içinde de şiddetli bir savaşımı başarıyla vermeye kadar indirgeyebiliriz.

Biz PKK'nin istediği insanı yaratmak istiyoruz. Dikkat edin, PKK içinde gerçekten yaratılan insan, yaratılan bir halktır. Yaratılan halk da, yaratılan insanlıktır. Ne kadar ulusalsa o kadar enternasyonaldir. Ne kadar birey yaratılıyorsa, o kadar halksaldır. Örgütlenme anlamında da bu böyledir. Ne kadar örgütlü birey yaratılıyorsa, o kadar örgütlü parti, örgütlü bir halk yaratılıyor. Halka rağmen örgüt olmaz. Örgütlenmemiş bireyin halkı örgütlemesi düşünülemez. Yine savaşmayan kişilik, savaşan bir partiye de engeldir ve savaşan bir halka da yol açamaz. Bir kişi kendi içinde ne kadar örgütlü ve savaşıyorsa parti de o kadar örgütlü savaşıyordur. Dolayısıyla halk ve insanlık da bu kadar örgütlü ve savaşıyordur.

Bu ana kavramları belirledikten sonra, tabii güncel olarak biz Kürdistan'da hangi örgütlerle ittifak kuracağız? Bu o kadar önemli değildir. İsteyen örgütle istediği bir biçimde (yeter ki ana ilkeye ters düşmesin) birlik kurulabilir. İlle de savaşsın diye bir şey de dayatmıyoruz. Ağzı ile iki kelime söylesin, o da bir mücadeledir ve yeterlidir. Ama yeter ki o da diğerlerine direnmeleri oranında layık olsun; onlara saygılı davransın, böylesine bir demokrasiye kendini inandırsın. Kendisi için demokrasi, diğerlerine de diktatörlük diye sahte bir ikilemi dayatmasın.

Bu parti içinde de geçerlidir. Kendisi için sınırsız yetkiler, altı için diktatörlük olmaz. Ne kadar kendine yetki istiyorsan, demokrasi istiyorsan, alt için de o kadar isteyeceksin. Doğrusu budur. Burada hiç köylü kurnazlığına, küçük-burjuva ukalalığına gerek yok. Yetki sadece demokrasinin geniş uygulanması içindir, diktatörlük için değildir. Yetki isteyen, demokrasiyi geniş uygulamakla görevlidir. Önce kendi komitesi içinde, giderek parti içinde ve oradan da halk içinde. Yetki demokratikleşmek istiyorsa, örgütleşmeyi ve örgütle birlikte savaşmayı da geliştirmek zorundadır. Yetkiyi ele alan önce örgütlenmenin büyüklüğünü yakalayacaktır. Örgütlenmeyi de büyükçe başaran büyük savaşımın ta kendisi olacaktır. Yoksa örgütlenmekten kaçmak için yetkiye, komutanlığa sığınmak olmaz. Yine savaştan kaçınmak için savaşı altındakilerin işi gibi görmek, onları ucuzca savaştırmak, ucuzca harcamak için örgüt ağalığı veya komutanlık biçimindeki ağalık suçtur. Bu tip saptırmalardan da kesinlikle kendinizi uzak tutmayı bilmelisiniz.

...N CEPHESEL GELİŞME, ...İ VE İTTİFAKLARI

...k kadar yüce olacaksın. Gerektiğinde ...inde bir küçük-burjuvayı, hatta ... bileceksin. ...tercih edeceğin hiç şüphesiz emek, *...zm olacaktır.*

Hatta uzun süre pratikte yaşadım da bunu. Ama ilişkimi tetikte olarak sürdürdüm. Sonuç, MİT'i mahvettik, işlemez duruma getirdik. Tabii herkes böyle yapamaz. Yani herkes benim kadar becerikli olsun demiyorum. Ancak bu, ilkesel



olarak veya somutlaşan bir kişilik olarak bende böyle görünüyor. Gücünüz varsa siz de böyle olun; ama gücünüz yoksa uzak duracaksınız.

Bir ağa geliyor, size az çok imkan sunuyor, onun uşağı oluyorsunuz. Ama bir ağa benim yanıma gelir, onu yolunmuş kaza döndürürüm. Bir devlet yetkilisi benim karşıma geçer, onun devletini kullanırım. Ama siz gider onun uşağı olursunuz. Nitekim birçok arkadaşımızı maalesef bu duruma düşmekten alıkoyamadım. Neden? Büyük ideolojik, siya-

ğimde, o zaman biraz karşılık vermek istedi, ama adamı götürdüler. Neden bu böyledir? Güçlü insan, tek de olsa ilişkilerden kazanmasını bilen insandır. Maalesef size bakıyoruz, zindanda en büyük direnişi gösterenlerin bile bir sigaraya nasıl boyun eğdiklerini görüyoruz. Neden? Çünkü kötü alışkanlıkları var.

Sizler lafazansınız, politikayı anlamıyorsunuz. İlişkilere hakim değilsiniz. Bu yüzden de bütün ilişkiler aleyhinize sonuçlanıyor. Örgüt içinde de çok kötü bir uzlaşmacısınız değil mi? Bütün raporlarda bu yansıyor. **"Üste boyun eğdim, altı bastırdım"** deniliyor. Peki kimdir bu? Belli ki egemen sınıfın lisanını taklit etmektir. Gerçek PKK önderlik çizgisinde yürüyen, böyle bir söyleme sahip olabilir mi? Benim de ilişkilerim var, ama ne bastırırım, ne de boyun eğerim; dosdoğru ilkelerimi uygularım. Olduğum yerde doğru söz vardır, doğru eşitlik vardır, doğru özgürlük ve doğru direnme vardır. Tarzım açıktır, niye bastırma gereğini duyayım! Benim görevim bastırmak değil, baskıyı ortadan kaldırmaktır. Niye boyun eğeyim? Benim görevim boyun eğmek değil, özgürlüğü egemen kılmaktır. Bunun da anlaşılmayacak yanı yoktur. Bu anlayışı parti içinde de, ikili ilişkilerde de, uluslararası

sindedir. Yoksa dar milliyetçi bir örgütü kimse ciddiye almaz. Hatta dar sınıf çıkarlarına gömülmüş bir örgüt de, reel sosyalizmin yaşadığı duruma düşmekten kendini kurtaramaz. Bütün bu yönler PKK'nin özgünlüğünü veya sosyalizm konusundaki gücünü ortaya koyar.

Doğrudur; PKK en radikal ulusal kurtuluş hareketidir. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketidir, ama bir o kadar da Türkiye'nin demokratik kurtuluş hareketidir. Kurtulan Kürt halkı, kurtulan Türk halkıdır. Bağımsızlaşan Kürdistan, demokratikleşen Türkiye'dir. Hatta bu konuda sınırlar da o kadar anlamlı değildir. Yani biz, o kadar sınır çizmeye bayılan bir hareket değiliz. Kaldı ki, bizim bir görevimiz de, sınırları giderek aşındırma hareketi olmamızdır. Yani sınır koymaktan ziyade, sınırları, özellikle anlamsızlaşan sınırları ortadan kaldırmayı esas amaç olarak belirleyen bir harekettiz. Hangi sınırları? Coğrafik sınırlardan (ki bunlar kaba sınırlardır) tutalım insanların yüreklerine, beyinlerine kırmızı şeritler halinde çizilmiş sınırlara kadar olanları. Bunlar, düşmanlık sınırlarından tutalım her türlü insanlık dışı, saygısızlık, sevgisizlik sınırlarıdır. Dolayısıyla PKK, bunları da ortadan kaldırmanın adıdır.

PKK ulusal farklılıkları ve kültürel farklılıkları dikkate almakla birlikte, bunların düşmanlık temelinde kullanılmasına, kırmızı tehlike işaretleri biçiminde insanların yüreklerine, beyinlerine kazınmasına karşı çıkar. Bu anlamda yüzyıllardan beri, binlerce yıldan beri çizilen sosyal sınırların, siyasal sınırların, kültürel sınırların (ki bunların hepsini de egemen ve sömürücü sınıflar, halkların ve insanların aleyhine kullanmışlardır) hepsine böyle bir karşı çıkma temelinde bir ideolojik yaklaşımımız var.

Bize göre insanlar farklı dilden, kültürden olabilirler. Bu onları sadece birbirlerine daha da yakınlaştırır. Farklı oldukları için düşman olmaz-

gince (kültür açısından, birçok yetenek açısından) kendisini üretmeye götürmelidir. Yoksa bir faşist de sınırları kaldırmak ister. Örneğin Hitler Alman şovenizmini herkes üzerinde egemen kılmak ister, bütün dünya sınırlarını da kaldırmak ister ama güttüğü düşmanlık insanlığın tümünü hedef alır. Sonuçta bunun da bir kırım olduğunu iyi biliyoruz.

aynı zamanda uluslararası barışa götürür. Bunun için ilişkiler geliştirilebilir, her türlü diplomasi uygundur. Yeter ki bu anlamda enternasyonal bir mücadeleye, barışa hizmet etsin. Daha dar ittifaklar da kurulabilir.

Biz insanlığa kapalı değiliz. Ama bütün bunların anlam ifade edebilmesi için de somut olarak biz ulusal kurtuluş savaşımını kazanabilmeliyiz. Unutulmamalı ki Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşımını kazanmak, bugünkü insanlık gerçeğinde en büyük enternasyonal adımdır. Kürdistan'da kazanan insanlık, Ortadoğu'da da kazanır. Ortadoğu'da kazanan, bütün insanlık için de kazanır. Dolayısıyla ulusal kurtuluşçuluğa çok yönlü yüklenmek, günümüzün en güzide enternasyonal görevidir.

Zaten Türkiye için bu çok daha somuttur. Kazanan Kürdistan ulusal kurtuluşçuluğu demek, eğer Türk halkı özgür ve demokratik olmak istiyorsa, kazanan kendisi demektir. Çok açık; bugün topyekün bir özel savaş vardır. Bu özel savaş yıkıldığında geriye özgürleşen Türk halkı kalır. Dolayısıyla geliştireceğimiz ittifaklar, her türlü diplomasiye, ulusal kurtuluşçuluğa hizmet etmeli, onu geliştirmeli; o da insanlığın hizmetini daha yüksek bir düzeyde zafer kazanmış bir devrim temelinde yerine getirsin. Zafer kazanmış bir Kürdistan devrimi, işte ilk çırpıda Türkiye'nin, onunla birlikte diğer Türki cumhuriyetlerin, eğer ilişki gelişiyorsa Ortadoğu'daki Arap, Fars ve diğer halkların da hızlı enter-

PKK içinde gerçekten yaratılan insan, yaratılan bir halktır. Yaratılan halk da, yaratılan insanlıktır. Ne kadar ulusalsa o kadar enternasyonaldir. Ne kadar birey yaratılıyorsa, o kadar halksaldır.

Şimdi burjuvazinin geliştirdiği böyle bir faşist sınırsızlaştırmaya (ki buna kozmopolitizm de denilebilir), tam tersine aşırı milliyetçilik denilir. İkisi de tehlikeli; buna global bir tabirle emperyalizm karşılık vermek istiyor. Bunlar içinde insan farklılıklarının düşmanca kullanılması, bir bölüm insanın aleyhine kullanılması durumu vardır. Buna da **"yeni dünya düzeni"** veya global sistemin insanları ilerletmesi diyemeyiz. Tam tersine bunu çürütmenin, daha çok genelleşmiş bir düşman dünyanın yaratılması olarak değerlendiriyoruz.

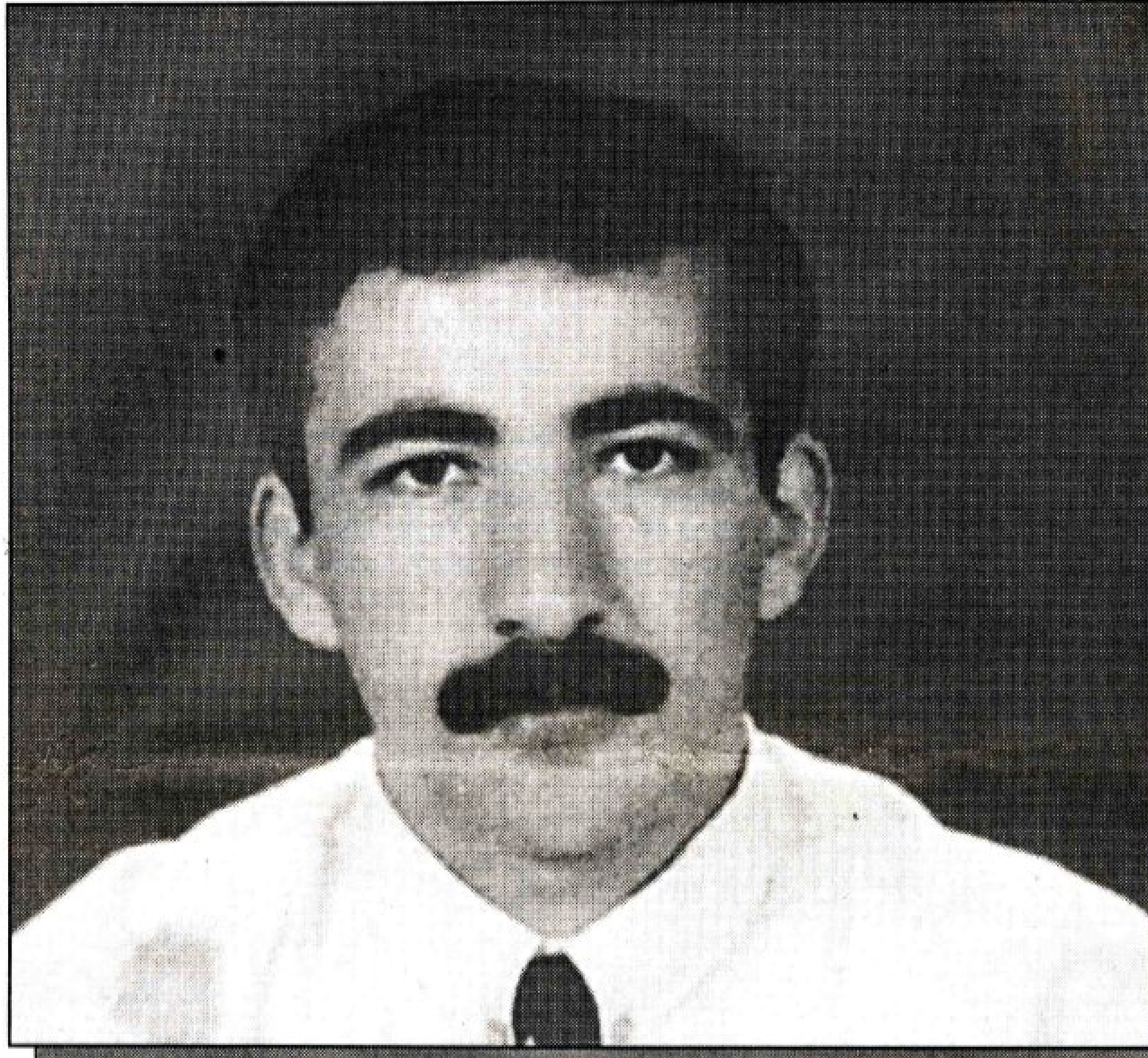
Bizim ise enternasyonal anlayışımız bu yaklaşımların tersidir. Tersine olmasının yanında sosyalizm anlayışı, yeni insan anlayışı vardır. Yeni insanın emekle yaratılmasının demokrasiyle, ulusal eşitlikle bağlantısı vardır. Bunun için de bir insan, bir ulus kadar değer ifade eder. Bir ulusun da kendini ne kadar büyük nüfus olarak, ekonomik olarak güçlü görürse görsün, eğer tam da orada sosyalizm uygulanıyorsa bir insan karşısında kendini eşit görmesi kadar, bir ilkesel uygulamaya bağlı hissetmesi söz konusudur. Böyle olursa

Yurtsever çilekeş halkımıza!

Siz Avrupa'daki yurtseverlerimizin arasından bucikmeli geldiğimizi söylemiştik. Aslında burayı düşünmediğimiz için değildir. İlk dönemlerden itibaren ğu yol halkımızı daha çok sıkıntılara sokmuştur. Yine yoldaşça karşılıyoruz onları, ama devrimci sorumluluüdür ve bir daha bunları bulmak mümkün olmayabilir. Ancak şimdi partimizin öncülüğünde bu fırsatları yağ sürmek oluyor. Ayrılmak, parçalanmak oluyor. Unutmayalım Maraş'ta yaşanan katliam, Alevilik olayı de vardır. Avrupa metropollerinde Avrupa'nın bulaşıkçılığını yapmakla kurtulamayız. İsterse cebiniz dolu

KURTULUŞ VATANA DÖNMEKTİR

Güneybatı Eyalet komutanlarından Dr. Welat yoldaşın şehit düşmeden önce, Avrupa'daki Güneybatılı yurtseverlere seslenişi:



ralara kadar gelen birkaç yurtseverle görüşme şansını bulabildik. Ve onların şahsında sizlere sesleneceğiz.

Güneybatı Eyaleti, *Kürdistan*'ın sınır bölgesidir. *Bugüne kadar* özel savaşın etkisiyle *Kürdistan* dışında tutulmaya *çalışılan bir* bölgeydi. Siz yurt dışındaki yurtseverlerimiz buradan büyük bir oyun sonucu sürgün edildiniz. Bu sürgün, *sadece fiziki* düzeyde değil, *bir bütün olarak* değerlerden uzaklaşmaktır.

Şu anda biz, PKK militanları, *gerillaları olarak sizlere sesleniyoruz*: Bu bölgemize de ulaştık ve bu nedenle sizlere söyleyeceklerimiz olacak. Ülkemiz gerçekliğine baktığımızda, Kürdistan'ın sömürge bir ülke ve Kürt halkının ise köle *bir halk* olduğunu görürüz. Güneybatı ise çok daha önceleri sömürgeciliğin bu uygulamalarına zemin olan bir bölgedir. Bölgede geçmişte ayaklanmalar olmuştur. Osmanlılardan bugüne kadar burası bir ayaklanma sahasıdır. Kimi zaman köylülük, kimi zaman alevilik *zemini* üzerinde, 12 Eylül dönemine kadar isyancıların dolaştığı bir bölgedir. Böyle bir geleneği olan bu halk bu nedenle sürekli devletin özel savaş uygulamalarına maruz kalmıştır. Sizler de bu nedenle kendi ulusal benliğinizden oldukça uzaklaşmışsınız. Ve bugün vatansızlığın en koyusunu yaşamaktasınız. Sizler bugüne kadar Kürdistan'da en çok özel savaş uygulamalarına maruz kalanlardansınız.

Bizler buraya biraz gecikmeli geldik. Her ne kadar gecikmeli olsa da genel gelişmelerin etkisindesiniz. Ezilmek, sömürülmek nedir, çok iyi biliyorsunuz, bilinçlisiniz. Mücadelemizle erkenden tanıştınız. Bu bölge, Osmanlılar döneminden bu yana düşmanın uygulamalarına maruz kalmıştır, dedik. Sivas, Kayseri, Antep, Maraş bölgesinin oluşturduğu buralara Güneybatı Eyaleti diyoruz. Buraya gelmek istiyorduk, hatta sizin için birçok arkadaşımız buralara gelirken yolda şehit düştü. Bir şehit **Rüstem** yoldaş vardır, Tavla köyündendir. **İbrahim BÜLBÜL** yoldaş, yola çıktıktan sonra bir grup arkadaşla yolda şehit düştü.

Burada artık varız. Mücadelemiz, eylemlerimiz yükseliyor; sizler duyuyorsunuz. Sizler adına düşmandan intikam alıyoruz. Binlerce yılın acısının hesabını soruyoruz. Fakat bunları sizler iyi anlamak durumundasınız. Mücadelemizde üstünüze düşen görevler vardır. Bunları yerine getirmek durumundasınız.

Biraz tarihe değinelim; bakın M. Kemal döneminde, İngilizlerin, Fransızların buraları işgal ettiği dönemde o zamanki düşmana karşı en büyük direnişleri yine bu bölgenin insanları göstermiştir. M. Kemal burada insanlarımızı kandırdı, aldattı. O dönemde bu aldanmayı ve peşinden sürgünleri yaşadık. Aynı sürgünleri ve aynı aldanmayı bir 12 Eylül öncesinde de görüyoruz. M. Kemal, Kürtlere nasıl ki, **"gelin birlikte savaşalım, sonra devletinizi kurarsınız"** dediyse, 12 Eylül öncesinde bir Türk solu da aynı durumu yaşatmıştır. Bütün değerlerin üstüne konmuşlardı. Halkımız tarafından onlara maddimanevi her türlü destek verilmiştir. Fakat halkı bir türlü kurtuluşa götürememişlerdir. Hatta 12 Eylül'den sonra, devletten daha ağır tahribatlar yaratarak ayrılmışlardır bölgemizden. Onları suçlamak için bunları söylemiyoruz. Ama onların tutumumuz gereği eleştiriyoruz da. Zaten bugün her şey değişmiştir. Gerilla artık bu bölgede de var. Belki bir Botan bölgesine göre ileride değildir. Fakat burada eğer doğru yaklaşılırsa daha erkenden büyük ayaklanmalar olacaktır. Bunun zemini burada her zaman mevcuttur.

Düşman, **"eğer Kürtler ayaklanıp kendi vatanlarına sahip çıkarlarsa, hiç olmazsa Fırat'ın batısı olan bu bölgeler bizi kalsın"** mantığıyla hareket ediyor. Bunun için de birçok yönteme başvuruyor.

İşte bu on yıl içerisinde geçmişin deneyimlerini de arkasına alan bu düşman, gerçekten muazzam bir oyun oynadı. Zaten öteden beri ekonomik durumu iyi olmayan bir halk konumundayız. Bütün zenginlik kaynaklarımız sömürülmektedir. Kürtler ise dağ başlarındadır. Düşman önce korkuttu, sonra elimize birer pasaport tutuşturdu. Sizler ise bu politikayla ülkeyi bırakıp gittiniz. Vatanı terk etmek demek, köklü değerlerden kaçmak demektir. Sizler belki ülke dışında üç-beş kuruş kazanıyorsunuz, belki biraz rahatsınız ama kaybettiğiniz değerler çok kökyakalama şansına kavuştuk. Şimdi olanaklar var, bunları kullanıp yeniden kaynağa dönüş sağlanmıştır, daha da çok sağlanmalıdır.

Dolaştığımız bu bölgenin özellikle Elbistan, Pazarcık, Nurhak, Engizek, Malatya, Kürecik yöreleri, yani Aleviliğin öteden beri yoğun olduğu bölgelerdir. Alevilik eskiden beri devlete karşıtlığı ile tanınır, ilerici bir özü vardır, hatta bu ilerici özü Hz. Ali'den gelir. Fakat günümüzde düşmanın özel savaş uygulamaları Aleviliği halka karşı kullanmaktadır. Aleviliği kullanarak bu kesimi daha da geriye çekip özellikle Türkleştirmek istiyor. Sanki Alevilik bir Türklük kurumuymuş gibi sahip çıkmak istiyor. Halkımız buna aldanmasın. Elbette hiçbirimiz, kimsenin dini inancına karışamaz. Ancak düşmanın dini kendi sömürgeci politikalarına alet etmesine izin verilmemelidir. Bugün en önemli sorun Kürdistan halkının kurtuluşudur. Kurtuluş gerçekten bugün PKK'nin önderliğindedir. Düşmanın oyununa gelmeyelim. Bizim de tanıdığımız bazı insanlar kimi şeyleri iyi niyetle yapsalar da bu, düşmanın ekmeğine değildi, Kürtleri birbirlerine karşı kışkırtarak kırdırtmak, Alevilik-Sünnilik adı altında, uyanan Kürt halkına bir göz dağı vermekti.

Şimdi biraz da buradaki durumları aktarmak istiyoruz. İlk girdiğimizde, hiç kimse, kardeş kardeşe güvenmiyordu. Büyük bir güvensizlik ve parçalanmışlık sonucu iki kişi yan yana getirilemiyordu. Geldiğimizde, yine burada böyle parçalama tarzında tezgahlar kuruluyordu. Özellikle faşistlerin belediye başkanlığı temelinde bazı çalışmaları vardı.

Biz halkımızı bir araya getirmeye çalıştık, meselelerin özünü koymaya çalıştık. Yine de düşmanın oyununa gelenler oldu. Bazı köylerimiz Kürt olmakla birlikte, düşmanın oyununa gelip silah aldılar ve bize karşı korucu oldular. Biz her türlü ikna metodunu sonuna kadar kullandık, olmayınca sonuçta şiddeti de kullanmak zorunda kaldık. Düşman ise Maraş olaylarını tekrar gündeme getirmek istedi. Ancak biz buna kesinlikle müsaade etmedik.

Şimdi burada artık bir birleşme, bir araya gelme vardır. Artık burada da eski ayaklanmalar, yeni temelde PKK önderliğinde sonuca götürülecektir. Eski ayaklanmalar kurtuluşa gitmemiş ve bunlar kanla bastırılmıştı. Fakat şimdiki ayaklanmaları partimiz kurtuluşa götürecektir. Ve bu, bin yıldan sonra oluyor. Tabii ki bu, büyük bir fırsattır. Şüphesiz size düşen görevler mark ve dolar olsun, bu sizi kurtuluşa götüremez. Kurtuluş yeniden vatana dönmekle olacaktır.

Bu kesindir, bunu böyle bilin ve kurtuluşu başka yerde aramayın. Artık gözlerinizi açın; değil dostlarımız, düşmanlarımız bile ne olduğumuzu artık zorla da olsa kabul etmişlerdir. Bu gelişmeler sizi yakından ilgilendiriyor. Şunu söylemekte gerekiyor ki sizin gibi oraya gitmiş şansız insanlarımız, *sadece fiziki olarak değil, beyinlerine kadar*, yüreklerine kadar gerçekten işgal altındadırlar. Bir vatanın işgal veya sürgün edilmesi çok acıdır, fakat insanların beyinlerinin, yüreklerinin işgal edilmesi ve karakolların kurulması daha acıdır. İşte biz bunu yaşıyoruz.

Bu gerçekler aslında sizler tarafından biliniyor. Bizler burada gerilla, yani savaş koşullarını yaşıyoruz. Bugünlere kolay gelinmedi. Sizler sürgünsünüz, bunu yaşayan insanların gelip burada gerillayla görüşmesi basit değildir. Binboğa dağlarında gerillayla konuşmak basit bir olay değildir. Buralar artık Kürdistan'ın sınır boylarında birer direniş kalesi olacaktır. Bizler sizlere söz veriyoruz ki, buralar mutlaka ayaklanacak, mutlaka sonuca gidecektir. Belki diğer bölgelerin gerisinde kalıyoruz, belki sesimizi az işitiyorsunuz ancak bizler sizlere selamımızı gönderiyoruz. Gerillanın selamı, PKK militanının selamı eylemidir. Bizler söylediklerimizi sonuna kadar yapan insanlarız ve bunu şehitlerimizle kanıtlamışız. Teminatımız, mühürümüz, imzamız şehitlerimizin kanıdır. Bunları görün. Şimdi bölgemizde, birçok yerde mücadelemiz gelişti. Artık dağ başındaki çobanımız bile bilinçleniyor ve bunun gereklerini yerine getiriyor. Ama bölgemiz insanının bir özelliği var. İşte bu Binboğa eteklerí diyelim, Elbistan, Maraş, Göksun, Kayseri, Sivas bölgeleri çok biliyor siyasi olarak oturup hepimizle yarışı-

Devamı 23. sayfada

Başkan Apo'nun eski Sovyetler'deki Kürtlere hitaben yaptığı çağrı:

ESKİ SOVYETLER'DEKİ HALKIMIZI SELAMLIYORUM

Baştarafı 24. sayfada

sormalı ve böyle cevaplamalısınız. Bunun dışında adam olarak kabul edilemezsiniz. Bunun dışında başka seçenek yoktur. Ya kendinizi adam yerine koyarsınız (sizin şahsınızda bütün halkımıza söylüyorum), ya da bitmekten kurtulamazsınız. Ağır konuşmak istemiyorum ama boş bir yaşam var. Ya ülke için bir şey yapmalı, bu temelde bir hizmet sahibi olmalısınız, ya da siz bitiksiniz. Bunun dışında kimse **"ben kişilik sahibiyim, değerliyim"** demesin. Hayır, bu bitiştir.

Bunu bütün halka söylüyorum. Sizin için görüşlerim bunlardır. Arkadaşlar için de söylüyorum. Düşman bütün işini sizin sırtınızda yürütüyor. Siz kendi işinizi yapmayı, savaşmayı bilmiyorsunuz. Partinin ne olduğunu, ona nasıl katılacağınızı bilmiyorsunuz. Eğer bilmiyorsanız, düşmanı yaşatmış olursunuz. Orta yol yoktur. Ya düşmanın yolu, ya da partinin yolu vardır. Orta yol, en kötü yoldur. Fakat bu, sizin yaşamınız oluyor. Her taraftan dağıtılmış olarak hem bizim yanımızda, hem de düşmanın tarafında, **"böyle giderim"** diyor. Hayır, bunu terk etmeliyiz.

Ömrünüz boşa geçmesin

Bizim yürüttüğümüz çizginin doğru olduğu ispatlanmıştır. İyi biliyorsunuz ki, bir şeyler yapılıyor. İmkanlar gelişiyor. Eskiden iki Kürt bir araya gelemiyordu. Hepsi birbirine karşıydı. Şimdi büyük birlik kuruldu. Boydan boya bütün Kürdistan'dan dünyaya dağılan tüm Kürtlere kadar hepsini bulduk. Şimdi hepsi bu siyaseti destekliyor. Büyük gerçekliği önlerine sermekte bunu başardık. Böyle olmasaydı bu kadar insanın birleşmesi mümkün olmazdı. Bunu usulüne göre yaptık. Bu, sabırla, doğru bir hizmetle, ruhunu ve beynini çalışmalara vermekle oluyor. Kimseyi kandırmadık, kimsenin kandırmasına da fırsat vermedik. Esas doğru temelinde hep büyük bir görüş ve büyük bir iradeyle işler yapılmalıdır. İşler böyle yürür. Esas çalışma, esas yurtseverlik, esas özgürlük budur. Bu, hepinizin hizmetindedir. Hepinizin bunu yapmaya gücü vardır.

Ömrünüz boşa geçmesin. Büyük işler yapabilirsiniz. Yaşamınızı böyle boşa harcamayın yazıktır, büyük günahtır. Çok büyük işler yapın. Büyük başarılar kazanın. Hizmet için sınır yoktur. Yani bir sempatizan olmak da iyi bir hizmettir. Bu, önderlik için de böyledir. Yani hepsi hizmettir. İnsan dürüst oldu mu kendi gücüne göre bir şeyler yapabilir. Yerinde yapar, bilinçli yapar. Herkes yaparsa bu işler yürür. Bazıları önderleşiyor, bazıları askerleşiyor, bazıları siyasileşiyor, bazıları sosyalleşiyor, bazıları şöyle oluyor, bazıları böyle oluyor. Ama herkes bir şeyler yapıyor. Bu, ulusal savaştır, halk savaşıdır. Başarıya ulaşacak olan da budur. Bundan başka hiçbir mücadele bu ülkenin zaferini sağlayamaz.

Sovyetler de Kürtleri çıkarlarına kurban etti

Eski Sovyet sahasındaki Kürt halkı, özellikle Kafkasya'da yaşayanlar ülkeden oldukça uzak düşmüşlerdir. Reel sosyalizmden de hiçbir yarar görmemişler. Diyebilirim ki reel sosyalizmden en çok zarar gören, Kürt halkı olmuştur. Hem Sovyet içinde ve hem Sovyet dışında böyledir. Bunun bazı nedenleri vardır. Çok iyi biliyorsunuz, Türk kemalistleri ortaya çıktığında Lenin taktik olarak, Sovyetlerin ömrünü uzatmak için kemalistlerle ilişki yürütmek istedi. Lakin bu, sonradan taktiğin ötesine geçti. Stalin döneminde **"TC ile ilişkilerimizi güçlendirelim"** denildi. Sonra Kürt isyanlarının başlamasından bitimine (1925-1940) kadar tüm güçleriyle Kürtlere karşı bir ittifak yapıyorlar. Bundan büyük zarar görüldü. Sonra Güney Kürdistan'da bir isyan oldu. Yine Sovyetler, Arap kavmine yardıma yöneldiler. Mesela Saddam'a çok yardım ettiler. Evet, Kürt önderlerinin birçok yetmezlikleri vardı. Önderlikte pek gelişmemişlerdi. Fakat değer vermediler. Rus çıkarlarına göre, bazı Arap devletleriyle ilişkiye geçmek daha uygundu. Araplara yardım edildi. Sovyetler siyasetini çıkarlarına göre yürüttü. Böylece Güney serhildanları da ezildi. Mahabad serhildanına yardım etmek istedi, ardından çıkarları gereği vazgeçti. Böylece o da düştü. Bu arada İran Şahıyla dostluk kurdular. Burada da Kürtler düştüler.

Sovyetler içerisinde Azerbaycan önderliği biraz şovenistti. Ermenistan ve diğerleri de bu biçimdeydi. Kendi kavimlerinin çıkarlarını sürdürmek istediler. Kürtlere yer vermediler. **"Bizim çıkarlarımıza göre Kürtlerle bir ilişkiye geçmek uygun değildir"** diyorlardı. Bıraktılar. Başlangıçta Lenin, bazı şeyler yapmak istedi. Nitekim Kızıl Kürdistan kuruldu. Hatta bazı imkanlar da verildi. Bunlar kendi çıkarlarına göre verilen imkanlardı. Sonra onlar da elden gitti.

Belki 70 yıldır, bu sosyalizmin içindesiniz ama, gördüğüm kadarıyla çok geri kalmışsınız. Kültürel olarak ne kadar gelişmişsiniz? Bu da çok zayıf; güçsüz ve siyasetsiz bir Kürtlük. Sadece kültürel bir Kürtlükle de büyük bir Kürtlük yapılamaz. Görüyorsunuz ki, sizde gelişen Kürtlük, hiçbir şeye çare olamaz. Bu Kürtlükle kendinizi idare edemezsiniz, koruyamazsınız. Elinizdeki malı da, eski yaşamınızı da yitirdiniz. Yani en çaresiz Kürtler, Sovyet Kürtleridir, diyebiliriz. Kürdistan'ın her tarafında Kürt halkı düşmüştü, serhildanları ezilmişti. Dediğim gibi, reel sosyalizm de Kürtleri defterden sildi. Bütün yetki ve gücünü Kürdistan'ın çevresindeki devletlere verdi. Kendi içinde de Kürtlere değer verme durumu gün be gün azaldı. Aslında değer verilmedi. Olsa da çok zayıf oldu. Ve sonunda siz, diğer halk kesimlerinden daha zayıf konuma düştünüz.

Neyse, bunun tarihi ve nedeni o kadar önemli değildir. Önemli olan bundan sonra ne yapmanız gerektiğidir. Kürdistan'da gelişen devrimle birlikte sizin çözümünüz de gelişiyor. Halkımız yeniden güçleniyor. Coşkulu bir tarzda ülke sorunlarını göz önüne getiriyor. Toplanıyor, sonuç çıkarıyor ve daha çok PKK'ye gidiyorsunuz. Bu siyaset altında yükselmek istiyorsunuz. Artık gün be gün bu anlayış gelişecektir. Bu istek, bu yurtseverlik gelişecek ve sizi güçlendirecektir. Tabii siz daha birçok şey istiyorsunuz.

Birleşin, toplu yaşayın

Ermenistan'da birçok Kürt ailesi dağıldı. Azerbaycan pek gelişme imkanı vermiyor. Rusya da pek imkan vermiyor. Toplanacağınız bir yer bile yok. Şehirleştireceğiniz, köy haline getireceğiniz yerler yok. Var olan köylerden ve şehirlerden de sizi çıkarıyorlar. Tabii Avrupa da çare değildir. Zaten Avrupa'da sizin sayınız kadar Kürt var. Sizin kadar imkanları olduğunu da tahmin etmiyorum. Bazı ailelerin gitmesi mümkün olabilir, fakat bu, esas çözüm değildir. Daha Kürdistan kurulmadığı için de, **"toplanın, Kürdistan'a da gelin"** diyemiyorum. Zamanı değil. Yine çözüm, sizin, Rusya'da toplanmanızdır diye düşünüyorum. Rusya çok geniş bir ülkedir. Kürtlere kaç yer olduğunu da tahmin etmiyorum. Sizin bazı ilişkilere girmeniz gerekir. Tabii buna PKK'nin dostluğu da dahildir.

Aslında bazı Sovyet şehirlerinde toplanılabilir. Çok fazla dağıldığınız Kazakistan, Özbekistan gibi yerlerde toplanabilirsiniz. Bazı Kürt köylerini kurabilirsiniz. Bu, mümkündür. Eğer üzerinde durulursa bazı şehirlerde ve köylerde toplanılabilir. Ermenistan biraz şovenist bir siyaset yürüttüğünden, Kürtlere yer vermeyeceğini tahmin ediyorum. Kızıl Kürdistan (Laçin) vardı, aslında orada da toplanabilirsiniz. Öyle bir imkan olsaydı, birçok yönden iyi olurdu. Azerbaycan'da toplanma imkanınız vardı. Fakat burada da Azeri şovenizmi, Türk şovenizmi gelişmiştir. Türklerin etkileri Azerbaycan'da bayağı gelişiyor. Ama yine de ısrarlı olunursa bir şeyler yapılabilir.

Aslında imkan olsaydı daha önce Nahçıvan'da vb. yerlerde toplanabilirdiniz. Mücadele ederek yapılsaydı bu, çok iyi olurdu. Mesela sürgünler gelişiyor. Siz de kendinizi buradan sürgün ettirebilirdiniz. Gördünüz, Afrika'da, Filistin'de, işte Güney Kürtleri nasıl sürgün oldular. Siz de böyle bir hamle yapsaydınız, hepiniz birlik olup bir yere kendinizi sürgün ettirebilirdiniz. Sürgününüzü de aile aile, ev ev değil, toplu yapabilirsiniz. Hepiniz toplanın, **"bir yerde kalmak istiyoruz"** deyin. Sürgün Rusya'nın herhangi bir yerine olabilir.

Kürtler Ermenistan'dan kaçıp gitmeselerdi iyi olurdu. Ama kaçıp gittiler. Azerbaycan'dakiler toplansın. Karabağ'dan kaçanlar kendilerine nasıl kamp yapmışlarsa, siz de öyle yapın. On binlik, yirmi binlik kamplar, köyler kurun.

Ermenistan ile Azerbaycan arasında, Laçin'de toplanmak mümkündür. Nahçıvan'da da olabilir. On bin, yirmi bin kişi birleşse, Uludereli Kürtlerin Başur'da (Güney'de) bir şehir kurmaları gibi, siz de böyle yeni bir şehir kurabilirsiniz.

Kendinizi sürgün ettirin. Bir devletten gidip hamle yapın. Rusya'da birçokları böyle yaptı. Hepsi serhildan yaptı. Kendileri için küçük devletler kurdular. Abhazalar nasıl yaptılar? Kosedya-Karabağ nasıl yaptı? Böyle bir hamle yapılırsa iyi olur. Ben çözümü böyle görüyorum. Siyasi bir hamleyle böyle yapmanız mümkündür. Gelip Kürdistan'a katılmak da iyidir. Gürcistan'da belki zor olabilir. Ama yine de imkanları değerlendirmek gerekir. Azerbaycan'da ısrar etmek gerekir.

Eskiden Kürtlerin olduğu yerler vardı. Buradakilerle birleşsin. Siz, kendinizi dağıtmışsınız. Esas siyaseti yürütmemişsiniz. Hep kaçmışsınız. Tıpkı diğer Kürtler gibi. Neden? Doğru bir siyaset güdülmediği, örgütlenme ve teşkilatınız olmadığı için. Güveniniz yok, onun için istemiyorsunuz; kişisel kurtuluşu istiyorsunuz. Bu da mümkün değil.

Kendinize yer açın

PKK önderliği altında artık birlik kuruldu. Şimdi on binlerle birlik kuruluyor. Bunu siyasal bir harekete çevirmeli, kendinize bazı plan ve programlar geliştirerek yürümelisiniz. Ben şimdi **"her yere gidin"** diyemem. Koşulları denetleyin, imkanları değerlendirin ve ona göre hareket edin. Bir yerde olmadı mı, başka bir yerde deneyin. İzinli olsun, zorla olsun. Hep birleşin ve harekete geçin. Hatta dışardan da yardım istenebilir.

Kürdistan'a da yönelebilirsiniz. Nasıl Sovyetlerdeki Türkler Serhat'a giriyorlarsa, siz de bir hamle yapıp, **"ülkemize gireceğiz"** deyin. Güney'deki Kürtler nasıl Kuzey Kürdistan'a gittilerse, siz de öyle harekete geçin.

Size böyle bir hareket gereklidir. Belki zorluğu vardır ama böyle olması gerekiyor. Barzani bile nasıl hareket etti? Sovyetlere gitti, siz de böyle bir hareket geliştirin. Beşyüz binden başlayın, geliştirin. Bir yürüyüş yapın. Azerbaycan'dan, Ermenistan'dan Nahçıvan'a gidin. Bunu yapabilirsiniz. Harekete geçerek İran'a girin. Olmazsa Kürdistan'a gelin. Şimdiye kadar böyle bir hareket geliştirmemişsiniz. Şimdi başlayın, yürüyün. Bir şeyler yapılabilir. Belki başarılamaz ama ses verir. Böylelikle irade güçlenir, hareket gelişir, imkanlar oluşur. Ama uyumayacaksın. Kim ne derse öyle anlamayacaksın. Hangi devlet ne derse, öyle kabul edersen kaderin ölümdür. Artık düzelmezsin. Bunun için de PKK bir aydınlanmayı sağladı. Sizi doğru bir siyasete ulaştırdı. İlişkiler kurun. Ülke yolu da açıldı. Ülke yavaş yavaş kuruluyor da.

Siz de bir hamle yapın. İçinizde bulunan arkadaşlar, sorumluluk alabilirler. Bu sorunlar üzerinde durabilirsiniz. Geniş ve uzun vadeli düşünmelisiniz. Günlük menfaatleri düşünmeyin. Bu kadar yıl nasıl çalıştım? Yoktan bunları nasıl yarattım? Bir tek Kürt, bir imkan yoktu. Hepsini yoktan yarattık. Ve bu büyük hareketi meydana getirdik. Sizin yeriniz vardı, bizim yoktu. Hepinizin imkanları vardı, benim yoktu. Ama şimdi büyük imkanlarımız var ve hareketimiz yürüyor. Sizden de böyle bir şey isteniyor. PKK'nin tecrübelerini iyi değerlendirin; sonuç çıkarın ve kendiniz için örgüt kurun.

> **"Tarihte ilk kez bunlar başarılıyor. Güven oluşuyor. Düşman ilk defa, bizi eskisi gibi imha edemiyor. İlk defa bizim üzerimizden geçemiyor. İlk defa günlük ve gerileme dönemini yaşıyor."**

Size anlattıklarımızın üzerinde iyi durun. Hangisi doğruysa, ona göre hareket edin. Bu yön olmazsa diğer yöne; Rusya olmazsa küçük bir devlete, o da olmazsa Kürdistan'a yönelin. Hatta birkaç aile örgüt adı altında Avrupa'ya gidebilir. Hareket edin, hep hedefli olun. Toplayın, kendiniz için yeni bir hareket geliştirin.

Dediğim gibi Kürdistan'a çok yakınsınız. Hazırlıklarınızı yapın, iki üç gün yürüyün. Kürdistan'ın içine girin. Yeni bir yaşam kurun. Sizin içinizde de güçlü siyasi faaliyet, hatta askeri faaliyet olmalıdır. Birçok gençiniz var. İmkan çok, silah çok, öğretmen çok, hepsini askerleştirin. Hatta güçlü bir cephe kurun. Bunu yapmış olsaydınız, bu kadar dağılmazdınız. Yüzlerce, binlerce genç var. Gelip bizim yanımızda savaşabilirler. İşsiz-güçsüz kalmasınlar. Savaşa gelsinler. Birbirinizi teşvik edin. Cephe olun. İnanıyorum ki ileride, imkanlarınız da artacaktır. Ülke sahası ve yolu size de güçlü açılır. Zaten şimdiden açılıyor. Bundan sonra daha çok açılır. Siz de bir kez daha canlanın, ruhunuz gelişsin. Siyasileşin, cepheleşin. Bütün Sovyet Kürtleri PKK yardımıyla, PKK siyasetiyle cesaretle yürüsünler. İnanıyorum ki şimdiye kadar olmamış şeyler olacak ve başarıyla sonuçlanacaktır.

Sonuna kadar ülke yolu, sonuna kadar bağımsızlık ve savaş yolu açılmıştır. Dünyada ses veren de, başaran da budur. Ben bu doğrular temelinde gelişinizi selamlıyorum. Eski Sovyetlerde kalan bütün halkımızı ve yurt dışındaki bütün halkımızı ve ülke içindekileri selamlıyor ve başarılar diliyorum.

GERİLLA GÜNLÜĞÜ

Kürdistan'ın yazamadığım güzelliklerini ruhumda yaşıyorum

> **"İnsan gördüğü, duyduğu ve hissettiği Kürdistan'ın bütün güzelliğini, dağların vahşiliğini, yüceliğini yazmak istiyor. Ama ben ne yazar, ne de şair olmadığım için yazamıyorum. Kuş seslerinden, karda yürüyüp türlü izler bırakan hayvanlardan, onları gördüğümde duyduğum hazdan, duygulardan bahsetmek, yazmak istesem de yazamıyorum."**

Bugün 7 Aralık 1992. Not defterimi elime alıp bugünü kaleme aldığım şu an, sabahın erken saatlerinden itibaren faşist ordunun hava kuvvetleri hava akınlarını sürdürüyor. Savaş uçakları aralıksız olarak Kürdistan'ın her tarafında yankılanan homurtularıyla bombardımanlarını sürdürüyorlar. Altmış günü aşkın bir zamandır en yakınımızdaki Herekol ve Behdinan dağları aynı tempoyla, hızından bir şey yitirmeden uçaklarca bombalanıyor. Gerilla birliklerinin olabileceği noktalar dövülüyor, taranıyor.

Bomba sesleri adeta satırlarıma işliyor, yankılanıyordu. Cudi dağının o ulaşılmaz doruklarında bu tarihi ve gerçekten coşkulu günü yaşarken, özgürlüğün ve bağımsızlığın ayak seslerinin sıcaklığı bende garip, tarifi mümkün olmayan bir duygu yaratıyordu.

Bugün gece saat 3'ten beri hafif hafif yağan karla karışık yağmur ve kar tanecikleri çarptıkları her taşı, toprağı, yaprağı temizliyor, biriken su aktığı her vadideki veya kayalıktaki çürümüş, eskimiş ne varsa alıp götürüyordu.

Sonbaharın son günlerindeyiz ve ağaçlar bütün yapraklarını dökmüşler. Bitkiler bahara da yeniden taptaze doğmak için hazırlık yaparcasına kurumuş, eskimiş, işe yaramaz ne varsa hepsini sellere ve yellere bırakmıştı. Özgürlük için filizlenen birkaç çiçek de adeta acele edercesine daha şimdiden yeşermeye, bayrağımın rengini almaya başlamıştı. Bu da Kürdistanı'mın hakim rengiydi.

Karşımda Çêle Jehre var. Başı dik, adeta düşmana meydan okur gibi duruyor. Yılın ilk karı onun eteklerini örtmüştü. Ama zirvesinde görülen kara lekeler henüz kışa yeni girildiğinin ve şiddetli kışın gelmediğinin habercisiydi. Karla karışık yağan yağmur durmuş, güneş bütün gücü ve ihtişamıyla kara bulutları itmeye, yeryüzünü görmek için onları delmeye çalışıyordu. Görüş mesafesi yağmurda çok azalmıştı. Zar zor tepecikler gözüküyordu.

Dün gece en az 5 saatlik yol yürümüştük. Devamlı yağmur yağıyordu. Yağmurdan yumuşayan toprak, karların da erimesiyle kayganlaşmış, çamurlaşmıştı. Bir yandan yürürken, diğer yandan da bu çamur deryasıyla boğuşmanın nasıl bir duygu olduğunu ancak yaşayanlar bilir. Evet, çok zor, ama zor olduğu kadar da güzeldir. İradeyi sınayıcı, mutluluk verici bir yürüyüştü. Bir özgürlük savaşçısı için aşılamaz, yapılamaz diye bir şey yoktu. Doğanın ve mevsimlerin en acımasız koşulları ne kadar olumsuzluğunda ve engel olma konumunda inatçıysa, işte bir özgürlük savaşçısı da onları aşma, iradede zaferi yakalama yönünde daha fazla inatçıdır, inatçı olmalıdır. Bir gerillanın iradesi, dayanma gücü ve direnişi karşısında söz konusu koşullar çok basit kalır.

Birlikte olduğumuz ben dahil altı kişilik gerilla grubumuzla bir görev için bir aradayız. İkişerli ve 90 dakikalık nöbetimiz dönüşümlü olarak devam ediyor. Eğitim sırasında da son siyasal gelişmeleri tartıştık.

Biraz ötedeki vadide akan suyun sesine dalıyorum. İnsan gördüğü, duyduğu ve hissettiği Kürdistan'ın bütün güzelliğini, dağların vahşiliğini, yüceliğini yazmak istiyor. Ama ben ne yazar, ne de şair olduğum için yazamıyorum. Kuş seslerinden, karda yürüyüp türlü izler bırakan hayvanlardan, onları gördüğümde duyduğum hazdan, duygulardan bahsetmek, yazmak istesem de yazamıyorum. Ama tüm bu güzellikleri ruhumda duyabiliyorum. Özgürlüğün sembolü olan silahıma bakıyorum ve satırlarımı noktalıyorum.

* * *

Bugün 18 Aralık 1992. Yılın son günleri. Bu şanlı direniş yılını da geride bırakıyoruz. Hem düşmanın, hem de gerillanın hareket sahasının daraldığı bu kış gününde akşamdan beri yağan kar, güne göz açtırmadı. Karşıdaki büyük dağ, fırtınanın içinde bir yumruk kadar küçülmüş, adeta kar fırtınası içinde kaybolmuştu.

Bir grup gerillanın şahinler yuvasına uygun bir sarp kayalıkta üstlendiği bugün hava biraz düzelir gibi olunca dürbünü alıp keşif için yüksek bir kayalığa çıktım. Ama nafile dürbün bu havada fazla bir iş göremiyordu. Çevremizi saran sis perdesi arada aralanıp sağıma soluma baktığımda Kürdistan devrimindeki **"her şeyin bir bedeli vardır"** sözü bir kez daha somutluk kazanıyordu. Faşist düşman askerlerinin bastığı, harabeye çevirdiği biri 200, diğeri 50 haneden oluşan köylerin enkazı insana öfke veriyordu. Karşımızdaki düşmanın vahşeti, insanlık düşmanı faşist karakteri bir kez daha görünen manzarada ifadesini buluyordu. Evet, görünen manzara sadece iki köy olsa da, aslında Botan'da hemen hemen yakılıp yıkılmadık köy kalmamıştı. İnsanlar hava bombardımanlarıyla ve özel savaş yöntemleriyle darmadağın edilmiş, katliamlardan geçirilmişti. Eskiden bu köylerde yaşayan bebeler-dedeler, analar-babalar, meleyen kuzular, nice emeklerle kurulan, ekilen güzelim bahçelerin, tüten bacaların sahipleri olan Ortadoğu halklar mozaiğinin üyesi Kürt insanları neredeler, ne durumdalar, hangi akıbete uğradılar? Bu sorular insanın karşısına çıkıyor. Yazarak anlatmanın mümkün olmadığı, bir tek örnek kabilinde de olsa Kürdistan'ın genelinde yaşanan, yaşatılan bu trajik durum, yaşam hakkı, insanlık hakkı, demokrasi vb. deyimleri kullanan ve sahte maskeli, koyun postlu kurt olan TC'nin en açık pratik politikasının eseri, örneğidir.

Düşmanın Kürdistan'da uyguladığı vahşi pratik ve görünen vahim manzaralar daha da çoğalacaktır. Faşizmin karakteri budur. Süreç içinde devrimcilerle faşist zor arasında dişe diş savaşın yükselişi kaçınılmazdır. Gerici zorun hangi dayanaklara tutunacağı o kadar önemli değil. Zira PKK'nin direnişçi geleneğinin kısa bir zaman içinde nice şehitler vererek sonuca doğru yol alması, zaferi kesinleştirmiş olması, halkın birlik ve beraberliği, **"savaşa devam"** kararında somutlaşmıştır. Böylece her türlü özel savaş yöntemini boşa çıkarmıştır. Bugün grup olarak arkadaşlar arasında halkımızın kitle örgütlenmesi, gerilla ordulaşması ve yayılan eğitim kampları üzerine tartışmıştık.

Sanıyorum gün doğmak üzere. Güneş yavaş yavaş bulutları yırtarak kendini göstermeye başlıyordu. Güneşin ışıkları yerdeki karları eritmiş, sulandırmıştı. Keskin bir soğuk varlığını hala hissettiriyordu. Artık toparlanıyoruz. Bulunduğumuz üssü terk etmemiz gerekiyor. Harekete geçmeden önce uygun bir keşif yapıyoruz. Bu arada toplanıp, günü değerlendirme toplantısı ile görev boyunca ortaya çıkan gelişmeler üzerinde duruyoruz. Yüksek bir moralle harekete geçiyoruz. Bugünü de kapatırken, umutla, coşkuyla, yüksek bir moralle birlikte seyrek ormanlıkta karları yarıp, mesafeli ve ahenkli bir şekilde, özgürlük kokan bir uyum içinde yolumuzda ilerliyoruz. Tıpkı zafere doğru atılan emin adımlar gibi.

* * *

1992 Aralık ayının yirmi üçünü gösteren saatimin takvimine şöyle bir göz atarak, '92 yılının da sonuna gelindiğini düşündüm. Biraz sitem ettim. Bakmayın siz, sadece üzüldüğüm için sitem etmedim. Coşkunun, mutluluğun ve zaferin kokusu bir an beni hem sevindirmiş, hem de içimde bir burukluk yaratmıştı. Sakın bir devrimcinin burukluğa, siteme yenilmemesi gerektiğini bilmediğimi sanmayın. Bunu çok iyi biliyorum.

Şu an dirseğimi bir meşe ağacına yaslayarak bugünü yazıyorum. Keskin bir ayaz var. Geriye dönüp bakıyorum ve kahramanca şehit düşen nice yoldaşlarımı anıyorum. Şu an tekim, kendimle baş başayım.

Devrimciler ölüme karşı en çok direnenlerdir. Düşmana intikam kusan silahına, parti çizgisine ve verilen devrimci onur sözüne daha güçlü bağlarla bağlanır duygularını pekiştirirler. Daha dün gibi andığım şehit yoldaşlarımın sıcak sözleri kulağımda çınlarken, bir yoldaşımın özellikle şu sözü beni daha çok savaşa bağlıyordu: ***"Biz parti çizgisini tam uyguladığımıza emin miyiz? Şahadet kervanında bize de bir yer ayrılır mı? Layık olduğumuzu pratiğimiz gösterecek. Ancak bu vatan ve halk için doğru taktikler uygulayıp, toprağa kızıl kanımız dökülürse, o zaman belki bize de şahadet diploması verilir."*** O yoldaşın cennet kokan gülüşü, kahkahası gözümün önünde bir film şeridi gibi geçiyor. İşte böylesi anları ve kutsallıkları unutmak, düşmana karşı isyan etmemek, intikam ruhuyla dolmamak, savaşmamak devrimcilere yakışmayan tutumlardır.

Bugün kar bulutları gökyüzünü kaplamış. Dağlarımın her zirvesinde tufanı andıran bir sis bulutu ve bunu takip eden tipi fırtınası, soğuk-karrüzgar ve düşmanın hava saldırıları birbiri ile adeta yarışıyordu. Birliğimiz bir vadinin kuytusunda eski çağlardan kalma bir mağarada konakladı. Mağaranın duvarlarındaki izlerden, içindeki kalıntılardan anlaşıldığı kadarıyla birkaç yüzyıl önce insanlar buralarda uzun süre ikamet etmişler. Kimbilir belki bir başka gerilla grubu da burada ikamet etmiş olabilirdi.

Bugün birimimizden bir arkadaş başka bir birliğe gidecekti. Vedalaşma sırasında birkaç arkadaşla konuştuk. Bu ayrılık insana zor geliyordu. Fiziki bir ayrılık da olsa bunun bize arkadaşlık ruhunun yüceliğini bir defa daha hatırlatmada önemli payı vardı. Ayrıca bizim büyük dersler çıkarmamızı da sağlamıştı.

Vedalaşıyoruz ama gözlerdeki bakışların anlamı derin, ifadesi büyük. Gerçekte biraz üzüntü olsa da **"haydi yoldaş, sen de başka çalışmalarla düşmana kinini kus"** diyen bakışlarla, ellerimizi birbirimize kenetleyerek duygularımızı anlatmaya çalışıyoruz. Arkadaşlar ağır ağır yollarına devam ederken, son olarak el sallayarak vedalaşma bitti.

Karın yağışı inadına hızlanıyordu. Sanki böyle yaparak, küçücük kar tanecikleriyle defterimin yapraklarını ıslatarak, bu ölümsüz, unutulmaz anı yazmamı engelleyeceğini sanıyordu. Yaşlı ve tecrübeli bir arkadaşın söylediği **"karın şakası yoktur"** sözüne rağmen günlük yazma çalışmama daha bir hırsla devam ediyorum. Üç gün önce kobralarla düşman, kör ve sonuç alınamaz havaya rağmen 30 daki-

kayı bulan bombardıman gerçekleştirmişti. Çevrede hala dumanı yükselen roketler vardı. Buna benzer bir hava saldırısı bugün öğle saatlerinde başka bir birliğimizin bulunduğu alanda meydana geldi. Böylesine kapalı bir havada, kar fırtınasının olduğu, göz gözü görmediği bir havada düşman nasıl hava saldırısı düzenliyor, diye düşünülebilir. Evet bu faşizmin **"ne koparırsam kârdır"** mantığının ürünüdür. Aslında bu sonuçsuz çaba, düşmanın bugüne kadar denediği her türlü politikanın nasıl iflas ettiğinin de kanıtlanmasıdır. Düşmanın bu şekilde amaçladığı, bulunduğumuz aşamada gelecek süreci lehine çevirmek, örgütlülük-eylemlilik-eğitim için hazırlık çalışmalarımızı engellemek, sınırlamak, psikolojik olarak olumsuz bir hava yaratıp katılımları azaltmak, hareket alanımız olan stratejik yerler üzerinde etkisini yerleştirmektir. Fakat partimizin savaş deneyimi, nice kahramanlıklar yaratan ve sayısı binleri aşan kutsal şehitlerimizin direnişleri düşmanın söz konusu yönelimlerinin geri tepmesini sağlıyor.

Parti Önderliğimizin belirttiği **"Savaşmak yaşamaktır"** sözüyle yaşamı özgür Kürdistan dağlarında yaratıyoruz. Yaşamı, bin yıllık vahşi düşmana karşı savaşarak güzelleştiriyor ve yeni yaşamın yolunu açıyor, aydınlatıyor Parti Önderliğimiz. Ben her şeyi partim, halkım için yapmayı ilke edinmeliyim. Şunu hiç unutmamak gerekir ki, olumsuzluklar bizim, olumluluklar ve başarılar partimin ve halkımızındır.

***

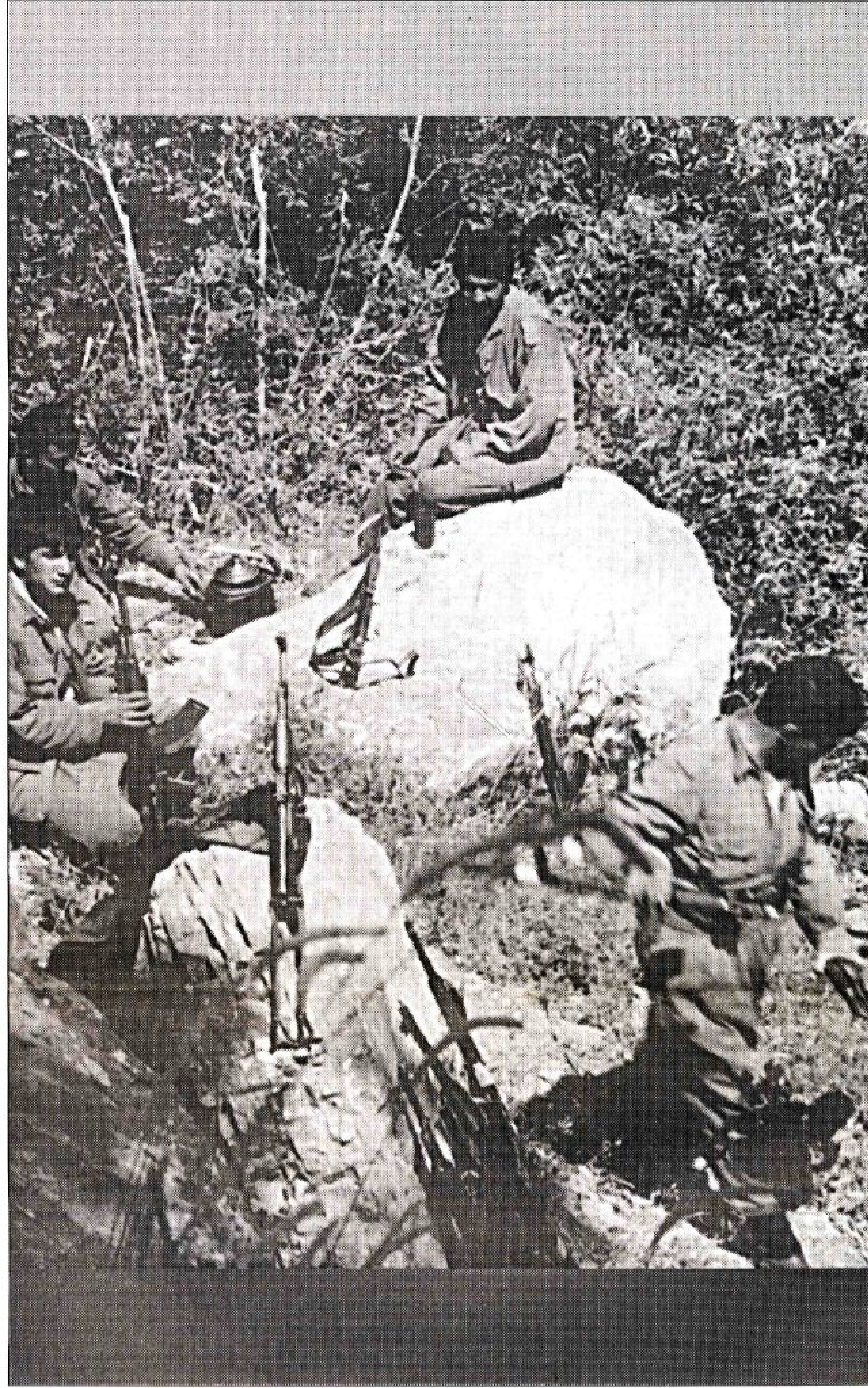
Bugün 21 Ocak 1993. Gerçek anlamıyla bir kış günü. Fakat gün o kadar güzel ki, güneş akşam eylemden dönen arkadaşların başarılarını kutlarcasına, bütün güzelliğini, ışıltısını Cudi'nin kabaran göğsüne ve eteklerine serpiştirmişti. Bugün tam anlamıyla Cudi'nin güneşle bir kutlama günüydü. Bu güzelim güneşli, karlı tablo, bu muhteşem güne anlam vermede insan düşüncelerinin sınırlarını aşmasını salık veriyor gibiydi. İnsanı kendisine bağlıyor, başka şey düşünmesine, başka yorum yapmasına fırsat vermiyordu.

Bir grup ARGK gerillası, dün akşam düşmana ekonomik ve askeri olarak önemli kayıplar verdiren bir eylem gerçekleştirmiş ve kendisi de kayıp vermeden üssüne geri dönmüştü. Devrimimizin geldiği aşamanın bir özelliği olarak halkımızın öncüsüyle köklü, gönüllü bütünleşmişliğini ifade eden bu eylemde gerillalarla birlikte halk da yer almıştı. Gerilla ile halk birlikte başarılı bir eylemi gerçekleştirmişlerdi. Düşmanda onarılamaz yeni bir gedik daha açmışlardı. Yeni mevziler kazanılmıştı. Bu eylem insanlığın öncüsü olan partimizin sağladığı tarihsel gelişiminin bir özeti gibi. Düşman ise habire havanda su dövüyor.

Direnişçi çizgisiyle attığı her adımdan yeni kazanımlarla çıkan PKK'nin karşısında düşman cüceleşmekte, bitişi yaşamaktadır. Ortaya çıkan ise şudur: Oluşan proleter halk iktidarının gerçek sahipleri, yani Kürdistan halkı ve zaferi halka taşıran, zaferi garantileyen, halkıyla bütünleşen PKK. Bu gerçeği dost da düşman da tartışmasız kabul etmek zorundadır.

Yine **"Devrimler kitlelerin eseridir"** belirlemesi, dün akşam gerçekleştirilen ve halk-gerilla bütünleşmesiyle sonuca ulaştırılan eylemde somutluk kazanmıştı. Bu görkemli eylem ülkemiz genelinde yapılan binlerce eylemden sadece biriydi.

Gerçek yaşam, bağımsızlığı, özgürlüğü Kürt halkına müjdelerken, insanlığa da yepyeni bir güneş doğuyordu.



"Güneş yavaş yavaş bulutları yırtarak kendini göstermeye başlıyordu. Güneşin ışıkları yerdeki karları eritmiş, sulandırmıştı. Keskin bir soğuk varlığını hala hissettiriyordu. Artık toparlanıyoruz. Bulunduğumuz üssü terk etmemiz gerekiyor."

***

23 Ocak 1993. N... köyü halkıyla yaptığımız **"köy sorunlarını değerlendirme toplantısı"**ndan sonra, uzun, yorucu bir yürüyüşle üssümüze dönmüştük.

Saatler süren yolda karla, çamurla boğuşarak ilerlemiştik. Yolun çamurlu olması bizi zorlamıştı. Kalabalık bir gerilla grubuyduk. Gecenin zifiri karanlığında yolumuzu bulmaya çalışıyorduk. Karların beyazlığı az da olsa gecenin karanlığını yırtıyordu. Ancak doğa adeta geçit vermiyordu.

Toplantıda köylülerin söyledikleri, önerileri, eleştirileri vb. her şey kulağımda yankılanıyordu. Toplantıda çeşitli sonuçlara ulaşılmıştı. Yıllık vergilendirme konusunda kararlar alınmıştı. Her Kürdistan vatandaşının gücü oranında, gönüllü ve hiçbir zorluk çıkarmadan devrime sunacağı katkının anlam ve önemini anlattık. Parti Önderliği'nin **"Yurtseverlik görevleri"** üzerine belirlemeleri aktarıldıkça, halk duyduklarından adeta güç, enerji alıyordu. Gittikçe morallerinin arttığı, düzeldiği, cesaretlendikleri açıkça görülüyordu.

Bir köylü **"düşmanın yeni politikaları ne olabilir"** şeklinde soru sordu. Orta yaşlı bir köylünün tok ve net bir ses tonuyla, **"Biz direneceğiz. Bir canımız var, onu da bağımsız Kürdistan'ın inşası için feda edeceğiz"** sözü gerçekten de hepimizi derinden etkilemişti. Hepimizin gerçek amacıydı bu. Gerçek olan, bütün benliğimizle söylenmesi gerekeni söylememiz ve yapılması gerekenin de **"direniş"**ten başka bir şey olmadığını bilmemizdir.

Köylülerin sorularından sonra, söze hafif bir ses tonuyla sessizliği bozarak başladım. Herkes dikkatini üzerimde toplamıştı. Köylülerin bakışları benim ne söyleyeceğim merakıyla dolu. Bakışlar anlamlı ve umut dolu. **"Siz ne diyorsunuz"** sorularıyla dolu bakışlar beklentilerin cevabını arar gibi bana dönmüştü bu kez.

Büyük önderlerden, Vietnam ulusal kurtuluş savaşının mimarı, devrimci ustalardan Ho Chi Minh'in sözüyle başladım konuşmaya: ***"Devrimler bir insanın bedeni gibidirler. Bizler bu bedende birleşmişiz, aynı kanı, aynı kemiği-eti ve aynı canı paylaşırız. Düşman ülkeye girdiği zaman hepimiz askeriz ve savaşmakla yükümlüyüz. Onurun, yiğitliğin yapması gereken direnişse ve sizler de bunda kararlıysanız, ki kararlılığınız vardır, o zaman tüm korku ve ölüm duvarları yıkılmıştır. Her yurtseverin üzerine düşen görevi yapmaması için ciddi bir engel de olmadığına göre bizden daha fazla bağımsızlık, birlik-beraberlik için yüklenmek şart. Bunun için omuz omuza savaşmaktan başka ulaşılması gereken hedef olamaz. Ve gelinen aşamada hiçbir güçle halk savaşı artık durdurulamaz."***

Köylülerin bakışlarında coşkuyu görmek mümkündü. Halkın gülen gözleri, dimdik, kararlı ve güvenli duruşları insanda sonsuz, kopmaz bağlılığı yaratıyordu. **"Bütün dünya da birleşse bu halka karşı hiçbir savaşı başarıyla sürdüremez"** düşüncesi kafamda yankılanmaya başlamıştı.

Toplantıda varılan kararlar kadersel, birlik-beraberlik ve ulusal kararlardı. Küçük bir toplulukta, sembolik de olsa somutlaşan ulusal ve toplumsal kararlardı. İçten, sıcak, samimiydi; yüzeysel, sahte ve bireysel hiç değildi. Tam bir ulusal ruh ve inançla toplantımız sonuçlanmıştı. Alınan kararların bir an önce pratiğe geçirilmesi doğrultusunda söz verip dağılmıştık.

Aralanan kapının gıcırtısı ve odadan sızan ışık gecenin zifiri karanlığını ve sessizliğini delip geçiyordu. Yolumuz hayli uzundu. 35 gerilla, ana birliğin bulunduğu üsse doğru, tek bir vücut gibi aynı tempoyla koca dağa kendini vurdu. Göğsümüzü gere gere, yüreğimizi, bilincimizi halkla bütünleştirmenin sevinciyle ve çevik adımlarla yol almaya devam ettik.

***

24 Ocak 1993. Bugün başka bir üs alanına yerleşmek için bir süredir kullandığımız noktadan ayrıldık. Bu noktanın düşman tarafından keşfedilmiş olabileceği düşüncesiyle, bölük olarak toparlanma talimatı bize ulaşmıştı. Her zamanki çeviklikle harekete geçmek için hazırlandık. Parmaklarımız tetikteydi. Çok az eksiklerle, kısa bir sürede toparlanıp, bölük komutanı arkadaşa hazır olduğumuzu ilettik.

Karlar her tarafı olduğu gibi bulunduğumuz yeri de adeta işgal etmişti, her tarafı kaplamıştı. Bize geçit vermiyordu. Arkadaşlar gerilla yürüyüş vaziyetini alarak, tek tek, arka arkaya dizildiler. Öncülük edecek arkadaş bütün çevikliğiyle bizi geçti, yerini aldı. Normalde öncü arkadaşın yükü olmazdı. Çünkü öncü olan, çevik hareket etmeli, çok uyanık olmalı. Yük onu çabuk yorabilir, dikkatinin dağılmasına yol açabilirdi. Düşmanın olası bir pususuna girişte, öncü, yorgun olması durumunda grubu kurtarmada çok geç kalabilirdi. Bizim öncümüz ise belki bir manganın ihtiyacını karşılayacak yükü uygun bir biçimde paketlemiş ve omuzlamıştı.

Öncümüz hepimize moral veren üslubuyla, elindeki telsizde sözcük oyunlarını yaparak düşmanı şaşırtma mesajlarını veriyordu.

Gidilecek nokta fazla uzakta olmamasına rağmen, yürüdüğümüz vadideki ormanlık, buzlanan kar, kaygan taşlar, iniş-çıkışlar insanı yormaya fazlasıyla yetiyordu. Bugün hava eksi 10 dereceydi. Böyle bir havada **"arkadaşların durumu nasıl"** diye sağıma-soluma baktım. Kan-ter içinde olan yüzlerdeki derin anlamlı ifade, insana gurur ve mutluluk veriyordu. Bu kış ortasında, bu kadar soğuk içinde arkadaşların yüzlerindeki direniş izleri ve elbise duvarını da aşan ter, ancak Ağustos sıcağını insana hatırlatıyordu.

Her arkadaşın kaldırdığı cephane, lojistik, bireysel araç-gereçler, insanın normal şartlarda bile kaldıramayacağı ağırlıktaydı. Kendi durumumu yazmayı fazla gerekli bulmuyorum, ama şunu da yazmadan geçmek istemem: Fiziki olarak durumum diğer arkadaşlardan daha zayıf. Kaldırdığım yük normal gücümü aşan ağırlıkta olmasına rağmen partinin insana verdiği irade gücü, aşıladığı direnişçi kişilik insana dayanma gücü, başarma azmi veriyor. Herkesten çok ben düşe-kalka yürümeme rağmen yürüyüş temposunu bırakmamaya çalışıyordum. İnsan nasıl düşmesin ki, taşların, ağaçların yerdeki pozisyonları adeta ıslak bir sabundan farksızdı. Fakat ne kadar direnmeye çalıştıysam da kendimi pek fazla başarılı saymıyorum. Çünkü diğer arkadaşların yürüyüşteki durumlarıyla benimkisi ortadaydı.

Saatler süren zorlu yürüyüş bitmesine bitmişti, ama bu kez de yeni bir noktaya gelmenin zorlukları kendini göstermeye başlamıştı. Yerleşme, mangalara yer yapma vb. sorunlar vardı. Birimin teknik ihtiyaçlarını tamamlamak amacıyla ayrı bir iş için görevlendirildim. Yorgundum. Görevi haber vermek için gelen D. arkadaşla birlikte gidecektik. **"İkimiz görevliyiz, pes etmek yok ha"** diye şakalaştı. Ondaki o tükenmeyen devrimci enerji bana yorgunluğumu unutturmuş, yeni bir göreve giderken güç ve moral vermişti. Sürükleyici bir arkadaşlık ruhu vardı. Bunu hissettirmişti.

"Herkesten çok ben düşe-kalka yürümeme rağmen yürüyüş temposunu bırakmamaya çalışıyordum. İnsan nasıl düşmesin ki, taşların, ağaçların yerdeki pozisyonları adeta ıslak bir sabundan farksızdı."

Küçük gerilla ile ferdi silahımızı alarak hazır olduğumuzu ilettik. Ve ardından düştük yola. Günün ilk karı yağmaya başlamıştı. Uzun süren bir görevdi. Gittiğimiz yerde yağan kar ve esen rüzgar alanı net görmemize engel olmuştu, hareketimizi sınırlamıştı. Küçük gerilla yol boyunca Mazlum yoldaşın zindan direnişini, Agit yoldaşın gerilla yaşamını, parti tarihinde sembolleşen şehit yoldaşların kahramanlıklarını ve hepsinin yoğunlaşmış ifadesi olan ve insanlığın tüm ileri özelliklerini şahsında somutlaştıran Başkan APO'nun kişiliğini anlattı. Noktaya geri geldiğimizde bana **"keşke yolumuz daha uzun olsaydı"** dedi.

Ulusların kendi geleceklerini kendilerinin belirleme ilkesi, uluslararası demokratik bir haktır. Bu doğal hak, ezilen ulusları ve sömürgeleri Türk sömürgeciliğini Kıbrıs sorununda desteklememe kararını aldı. Dünyanın birçok ülkesindeki Müslüman halkları ekonomik sefaletten kurtarma adı altında ikili anlaş- sahip olan Türk devletinin Dağıstanlılar ve Çeçenlerin ulusal özgürlük taleplerini ileri sürüp onları sömürgeleştirme çabaları sonuçsuz kalacaktır. Rusların bölgede Çe- rının bağrındaki Müslüman ve Türk halklarının özgürlüğünü çalabilecek politik ve ekonomik güce sahip değildir. Bu halklar sosyalistlerin ulusal sorun konusundaki politikanın aynısıydı. Arasındaki temel fark, Almanların güçlü bir sermaye birikimine ve sağlıklı kapitalist bir ekonomiye sahip olmaları, Türklerin ise Sovyetler Birliği'nin Hele bu ekonomik çıkar çatışmalarına, stratejik öneme sahip bölgelerde Panislamizm ve Pantürkizm gibi çağdışı ideolojilerin liberal burjuva demokrasisine karşı

TC'NİN BAŞKA HALKLARIN KADERİNE KARIŞMA HAKKI YOKTUR

A. DOĞAN

sosyalizme taşıyan kaldıraçtı. Birkaç yıl öncesine kadar kendine sosyalist demeyen bir ulusal hareketin başarı şansı hemen hemen yoktu. Bugün ise durum biraz farklı. Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle birlikte, sosyalizmin bir bütün olarak tarih sahnesinden çekildiğini zanneden birçok sömürgeci devlet, ulusların kendi geleceklerini kendilerinin belirleme ilkesine sahip çıkıp, dünyanın en ücra köşelerinde yeni yayılma alanlarını aramaya başladı. Dünyanın Müslüman halklarının ekonomik ve politik ezilmişlikten kurtulma mücadelelerine Türk sömürgecileri önderlik etmek istiyorlar. Hepsinden acısı, bütün tarihi boyunca başka **ulusların katliamı ve yok edilmesi üzerinde** varlık kazanmış Türk devleti, Müslüman ulusların kendi politik geleceklerini kendilerinin belirleme hakkına "sahip" çıkıyor. Bu demokratik ilkeye saygılı olduklarından değil, bütün dünyanın Müslüman halklarını, kendilerine sömürgeleştirme özgürlüğünü arıyorlar.

Türkiye'nin yeni halifeleri, Türklerin ve Müslümanların yaşadığı birçok devlette ulusal sorunları çözümlemek için yola koyuldular. Balkanlar'dan sonra Kafkaslar'da da Müslüman halkların kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesi gerektiğini, sözümona diplomatik bir dille savunmaya başladılar.

Aralık ayı içinde yapılan Dünya İslam Ülkeleri Konferansı'nın isteği üzerine Hindistan ve Pakistan'a bir heyet göndermeye hazırlanan Türk hükümeti, Keşmir halkının kendi geleceğini kendisinin belirlemesi için politik çaba harcayacağını bu konferansta açıkladı. Aynı konferansta Bosna-Hersek sorununun Müslümanlar lehine çözümlenmesi ve Filipinler'deki Müslüman gerilla mücadelesinin Müslüman devletler tarafından desteklenmesi de tartışıldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi doğal olarak bu konferansın kapsamı dışında kaldı. Bununla birlikte konferans, malar yapmak, ezilen ve sömürülen ulusların kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesi adı altında onlara politik danışmanlık ve önderlik yapmak Türk devletinin son birkaç yılda sistemli olarak geliştirdiği sömürgeci bir politikadır.

Bugün Türkleri çevreleyen devletlerin ezilen ulusları için savunduğu ulusların kendi geleceğinin kendisi tarafından belirlenmesi ve soruna politik çözüm arama düşüncesi, İkinci Dünya Savaşı'nda Almanlar tarafından da savunulmuştu. Alman sömürgeciliğinin yenilgisiyle bu devletler de, tarih sahnesinden silinip komşu uluslarla çok uluslu sosyalist devletler biçiminde politik bir örgütlemeyi seçmek zorunda kalmışlardı.

Tarih tekerrür ediyor. Ulusların kendi geleceklerinin kendilerinin belirlemesi ilkesi, sadece ezilen uluslar ve sömürgelerin özgürlüğü, halklar arasındaki barış ve kardeşliğin gelişmesi için değil, sömürgeci devletlerin sömürü emelleri için de kullanılıyor. Bir kez daha, Yugoslavya ve Çekoslovakya'yı parçalayıp kendine bağımlı göstermelik devletler durumuna getiren Almanlara en büyük destek, Türk devletinden geldi. Almanlar Çek Cumhuriyeti, Hırvatistan ve Slovenya'yı kendi ekonomik ve politik denetimlerine alırlarken, Türk devleti de Bosna, Kosova, Arnavutluk ve Makedonya'da aynı sonuçları alabilmek için direniyor. Almanya'dan farklı olarak Türk devleti sermaye, politik istikrar ve kadrolardan yoksun olduğu gibi, uluslararası politik destekten de yoksun. Uluslararası politikada Türk devletine karşı bölge halklarının tarihsel olarak içlerinde sakladıkları güvensizlik ve Türk devletinin uluslararası politikada hala klasik sömürgecilik anlayışına sahip olmasının temel nedeni, çok uluslu devletin, kendi bünyesindeki ulusların hak ve özgürlükleri karşı acımasız bir savaş içinde olmasıdır.

Eski Sovyetler Birliği'nin Türki devletlerinde ve Kafkasların Müslüman halkları arasında aynı politik emellere çenlerin ve Kuzey Ossetlerin bağımsızlığına karşı olup, Abhazaların Gürcistan'a karşı bağımsızlığını savunmalarının nedeni, güneyden gelecek Türk veya İran sömürgeciliğine karşı bir emniyet şeridi oluşturmaktır. Rusya'nın bu politikası kendi içindeki sosyalistler tarafından bile destek bulamadı. Rusya Federasyonu bütün halkları ve bütün politik partileri güneyden gelen Türk sömürgeciliğine karşı devrimci bir ittifak oluşturmak zorundadırlar. Kafkaslar'da ve eski Sovyet uluslarında, Türk sömürgeciliğinin gelişmesine karşı geliştirilecek devrimci politika, Türk devletini Ortadoğu'nun, Kafkaslar'ın ve Orta Asya'nın Müslüman halklarıyla bağını kesecek olan bağımsız bir Kürdistan devletinin kurulmasına yardım etmek ya da Kürdistan'ın da içinde bulunduğu çok uluslu demokratik bir Kafkas Halk Cumhuriyetleri Federasyonu'nun oluşmasına yardım etmektir. Gürcistan, Ermenistan, Bulgaristan, Romanya, Yunanistan, Rusya ve Yugoslavya var olan statükoyu ve kendi devlet sınırlarını koruyabilmek için Türk devletinin sömürge politikasına karşı, devrimci bir ittifak kurmak zorundadırlar. Onların bu zorunluluğunu doğuran, Türk devletinin kendini çevreleyen çok uluslu devletlere karşı izlediği düşmanca politikalardır.

Almanların her iki dünya savaşında ve Osmanlıların yüzyılın başında gerçekleştiremediği Balkanlar'ı, Kafkaslar'ı ve Ortadoğu'yu klasik olarak sömürgeleştirmeyi Türkler içinde bulunduğumuz dönemde farklı biçimlerde gerçekleştirmek istiyorlar. Kafkaslar'da Birinci Dünya Savaşı'nda menşeviklerı, İkinci Dünya Savaşı'nda Almanları destekleyen Türk sömürgecileri, Kürt kartını elinden kaybettiler. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi daha şimdiden eski Sovyet ulusları, Balkan devletleri ve Kafkaslar'daki halklarla devrimci ilişkiler içindedir. Türk devleti Kürdistan halkından çaldığı özgürlükleri, belki dünya halklarından saklayabilir, ama eski Sovyet ulusla- doğru devrimci politik tecrübelerini yaşadılar.

Türk ve Alman devletlerinin Balkanlar'daki yeni sömürgecilik emellerine karşı ilk politik ittifak, Yunanistan ve Sırbistan arasında gerçekleştirildi. Bosna-Hersek'teki Sırpların ve Hırvatların hükümete karşı sürdürdükleri savaşın, Müslümanlar ile Hıristiyanlar arasındaki dinsel bir savaş olmadığını Bosnalı Müslüman halk bile kabul ediyor artık. Balkanlar'da kurulacak yeni bir federasyon, Türk sömürgeciliğinin bölgedeki iflası demektir.

Ortadoğu ve Kafkas halkları böyle bir federasyon düşüncesinden çok uzakta olmakla birlikte, bütün dünyadaki politik dengeleri altüst edebilecek politik çelişkilere sahiptirler. Bölgede herhangi bir paylaşım savaşı veya Rusya'da iktidar değişikliği, zorunlu olarak devletler arası politikada, Kafkaslar ve Kürdistan sorununu gündeme getirecektir.

Bütün dünyanın gericilerine, uzun yıllar ideolojik uzmanlık yapmış olan Rus asıllı Alexandr Soljenestion iki ay önce Rusya Federasyonu parlamentosu olan Aşağı Duma'da yaptığı ilk konuşmasında, "Ben Rusya'ya komünizmin mezarını kazmaya gelmedim. Özgürlüğü ve barışı halkın kurtuluşu için istemiştim. Oysa bugün halkın durumu eskisinden daha fazla acınacak bir durumda. Hepsinden kötüsü, Türkler bütün Sovyet uluslarını işgale hazırlanıyorlar" demekle, gerçeğin sadece bir yanını dile getiriyordu.

Avrupa devletleri ve ABD Türkiye'nin sürdürdüğü sömürgeci politikayı dikkatle izliyor. Boğazlar sorunu, Orta Asya ve Kafkas devletlerindeki petrollerin taşınması sorunu, NATO'nun dağıtılıp yerine AGİK'in onun görevini üstlenmesi sorunu ve Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne özel bir statü ile üye olma sorunu birbirinden tecrit edilmiş sorunlar değildir. Bu, bir bütün olarak Türk devletinin bölge halklarına karşı izlediği sömürgeci politikanın devamıdır. Almanların bütün Avrupa'da izlediği sömürgeci dağılmasıyla birlikte gündeme gelen soğuk savaşın ganimetlerini talan etme savaşına ekonomik olarak çok geç kalmış olmalarıydı. Türk devletinin bütün hırçınlığı bundandır.

Kıbrıs sorunu ve Kürdistanlı milletvekillerin mahkum edilmesi gerekçe gösterilerek Türk devletinin Avrupa Birliği'ne özel bir statü ile girmesi şimdilik engellendi. Bu gerekçeler sadece görünüştedir. Türk devleti bütünüyle Kıbrıs'tan çekilip, Kürdistanlı milletvekillere verilen mahkumiyeti kaldırsa ve hatta müttefik Almanya bütün politik baskısını kullansa bile, Avrupa ve ABD'nin Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı politik tavrı değişmeyecektir.

Bu güçlerin Türk devletiyle olan ilişkilerinin geçmiştekinden farklı olarak çelişkilere bürünmesi, uluslararası kapitalizme açılmış yeni pazarların dinsel veya etnik kökene göre değil, her devletin kendi sermaye birikimine göre dağılmasını sağlamak içindir. Bunun aksini savunan Türk sömürgecileri, ulusal ve dinsel kökenin klasik sömürgecilikte evrensel bir kural olduğunu söyleyip, bu alanların kendi mirası olduğunu iddia ediyorlar. Sömürgeciliğin politik bir düzen olarak ele alınıp örgütlendirilmek istendiği birinci ve ikinci paylaşım savaşlarında, savaşın masrafını ödeyen sadece yeni gelişmekte olan emperyalist sömürgeci güçler değildi, ona karşı savaşmak zorunda kalan emperyalist devletlerin yoksul sınıfları ve dünyanın yoksul halkları da bu savaşın masrafına ortak edildi.

Klasik veya modern sömürgecilik şu veya bu ülkede örgütlenmiş tek başına politik bir düzen değildir. Kapitalizmle birlikte doğan ve ona bağımlı özel bir üretim tarzı idi. Sömürüye açılmış yeni pazarların Türk devleti tarafından politik denetim altında tutulması, bu ülkelerdeki geriye dönüş veya sosyalizm için mücadeleleri gündeme getireceği gibi, gelişmiş kapitalist ülkelerin bu bölgelerdeki ekonomik sömürü olanaklarını da kısıtlayacaktır. oluşturduğu tehlikeyi de ekleyecek olursak, Türkiye Cumhuriyeti'nin sömürgecilik politikasının neden tecrit olduğunu kavramamız kolaylaşır.

Türkiye, NATO'nun varlığını ve şimdiki statüsünü korumak isteyen ülkelerin başında geliyor. NATO'nun ağır topları, ta 1991 yılında bu örgütün dağıtılıp bölgesel askeri ittifaklara gidilebileceğini açıklamışlardı. Almanya ile Fransa 1995 yılında, İngiltere ve ABD'de 1996 yılında ortak bir savunma ordusu kurmak için prensiplerde anlaşmışlardı. Bir süre önce yapılan AGİK toplantısında Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin'in, Doğu Avrupa ülkelerinin NATO'ya üye olma isteklerine karşı, Avrupa İşbirliği ve Güvenlik Konferansı'nın kendine has askeri bir örgüt oluşturmasının bu devletler arasındaki askeri çatışmaları önleyebileceğini düşünüyordu. Onun bu düşüncesi, Almanya ve Türkiye gibi sömürgeci devletlere karşıdır. Ayrıca bu düşünce, üye devletlerin sınır bütünlüğünü ve ekonomik çıkarlarını tehdit eden dünyadaki ulusal ve anti-sömürgesel devrimlere karşı kullanılmasının kendi iktidarını ve Rusya Federasyonu'nun toprak birliğini koruma ihtiyacından kaynaklanıyordu. Ezilen ulusların ve halkların özgürlük mücadelesine karşı önerilmiş bu düşünce, Rus halkı tarafından bile onay görmez. Oysa tarih sadece Balkanlar'da değil, eski Sovyet uluslarında da tekerrür ediyor.

Dün Balkanlar'da, bugün Kafkaslar'da ve yarın Orta Asya'da ulusların barış içinde bir arada yaşamasını tehdit eden Türklerin saldırgan Pantürkizm ve Panislamizm adı altındaki sömürgeci politikasıdır. Ulusların kendi geleceklerini kendilerinin belirleme hakkını sömürgeci amaçlar için kullanmak isteyen Türk devletine bu hak verilmemelidir. Onlar bütün dünyanın Müslüman halklarının ve eski sosyalist ulusların politik özgürlüklerinin ırzına geçme hakkını arıyorlar.

BAŞKAN APO'DAN AYDINLARA PERSPEKTİFLER-II

KÜRDİSTAN'DA GÜN TARİHLEŞTİ TARİH İSE GÜNCELLEŞTİ

Ca.: Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar, burada kaldığımız kısa süre, çok önemli ve bizim açımızdan oldukça öğretici bir süreçti. Bizim için bazı önemli noktalar ortaya çıktı. Ama benim açımdan çok daha önemliydi. Burada teori ile pratiğin birlikte yürüdüğünü gördüm. İnsanlık tarihinde birçok teori ortaya çıkmış, ancak yüzlerce yıl sonra bile pratiğe zor geçilebilmiştir. Ama burada biz görüyoruz ki, bugün Başkan bir konudan bahsediyorsa yarın arkadaşlar o konu üzerinde tartışmalar yapıyor ve sonuç alıyorlar. Benim gördüğüm disiplinli ve yeni Kürt insanıdır. Avrupa'da birçok aydın PKK'nin siyasi bir parti olduğunu, Kürdistan'ın kurtuluşu için çalıştığını söylüyor. Ancak benim için bu düşüncenin çok eksik ve yüzeysel kaldığı ortaya çıktı; çünkü PKK büyük bir felsefeye sahiptir. Başkan'ın düşüncesi büyük bir felsefedir.

Burada bizim için önemli olan Parti Önderliği'nin **"sanat ve edebiyat sadece halkın gerçeği değildir, aynı zamanda halkı dönüştürmek için bu alanlar da çaba harcanmalıdır"** sözüdür. Önceleri **"edebiyat için edebiyat, yaşam için edebiyat"** üzerine tartışmalar yapılıyordu. Ancak Başkan'ın felsefesine göre, edebiyat sadece yaşamın resmini çizmek değildir; aynı zamanda halkı ileriye götürmek ve halka hizmet etmektir. Eğer edebiyat ve tarih, Kürt toplumunun ve insanının gelişimi için değilse, halkın hizmetinde de değildir. Biz, siyaseti yalancılık ve oyun düzenlemek olarak anladık. Ancak Başkan'ın felsefesi dürüst bir siyasetin yapılması ve gerçekler üzerinde olması gerektiğini söyler.

Başkan Apo: Tamamıyla gerçekler üzerinde olmalıdır. Gerçeğin kılıcı olmalıdır.

Ca.: Bu, büyük bir olaydır. Ben Apoizm felsefesinin birkaç sene içerisinde diğer felsefeler gibi bütün üniversitelerde yaygın ve ayrı bir ders olarak anlatılacağı inancındayım. Benim PKK felsefesi üzerine bilgilerim azdır. Ancak bu felsefe üzerinde daha derin duracağıma söz veriyorum.

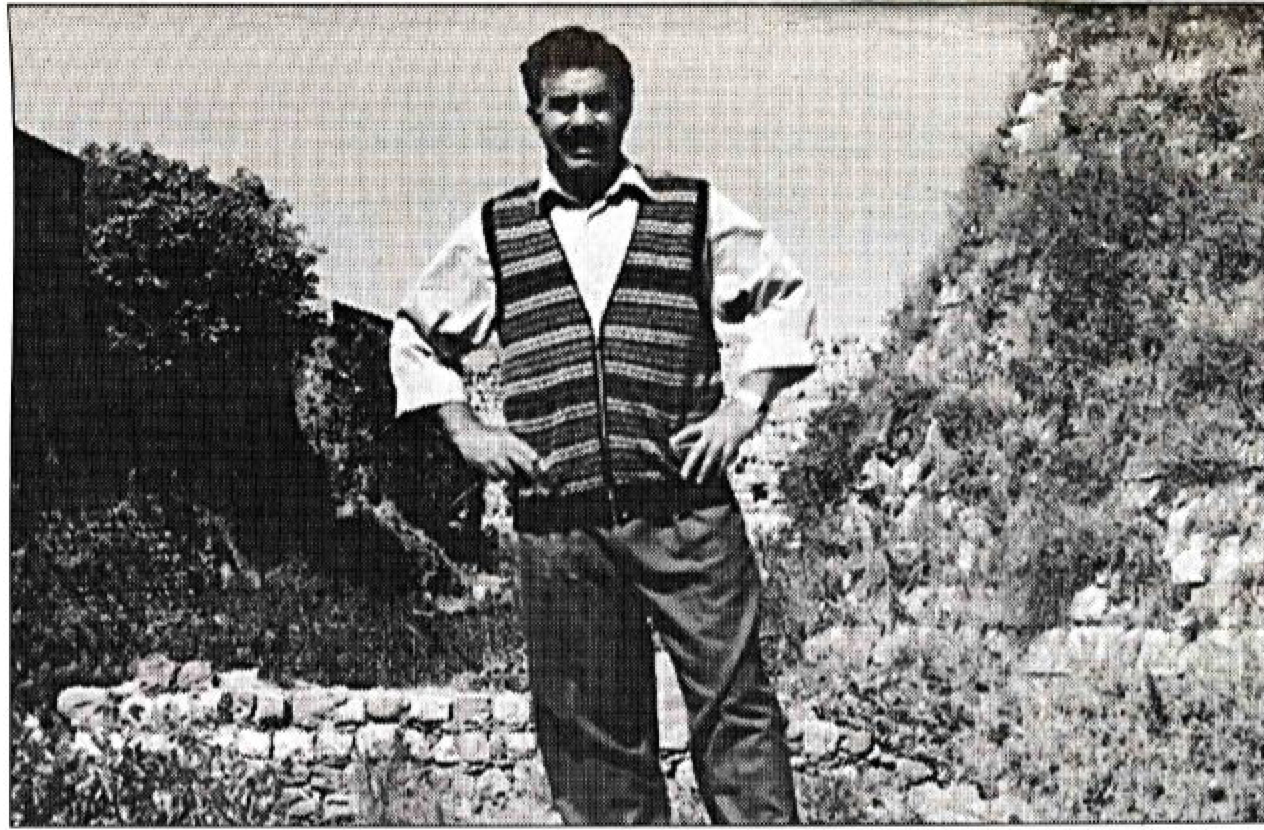
Başkan Apo: Mümkünse bunun üzerinde dur. Tamam, imkanın varsa olur. Ben felsefe üzerinde çok okumadım, ancak sadece Kürtlük için değil, tüm insanlık için güçlü olduğum konularda hizmet ediyorum. Felsefe üzerinde durmak gerekir. Tarihin neyi temsil ettiğinin üzerinde durulmalıdır. İş vardır insan diliyle yapar, iş vardır insan edebiyatla yapar. Bu konuda gerçekten büyük adımlar atılabilir. Sizler edebi bir bakış açısına sahip olmalısınız. Buraya gelişiniz, bizi, halkı görüşünüz edebiyata başlangıç için bir sebep olmalıdır. Ben size birkaç esas soru sordum, bunlar önemli sorulardır.

> **"Tarih temelde gerçekliktir ve bütün zamanlar içindir. Fakat bir partinin tarih için teşkil ettiği anlam şudur: Tarihin kilidi, tarihin verdiği karanlık perdeyi yırtan ve daha da anlamlısı tarihsizliği tarihe çeviren bir çalışmadır."** (Başkan APO)

Burada Kürt insanının felsefik, ideolojik, siyasi, askeri, sanatsal, estetik yönden yaratılışı nasıl gerçekleştiriliyor? Bakın, dün buraya birkaç çocuk geldi; bazı dostlar da Avrupa'dan gelmişti. Anne-babalar çocukları öyle bir yetiştirmiş ki, bu büyük bir ayıptır, çok büyük bir terbiyesizliktir. Kendileri de terbiyesiz. Bir şeyi tanımamışlar, çocuklara ne kadar terbiye öğretebilirler ki? Topluma, toplumdaki çocuklara bak, bir tek terbiyeli çocuk var mı? Gösterebileceğin güzel bir çocuk var mı? Burada ben Kürt kızı ve erkeği güçlensin diyorum. Burada biz bir başka iş yapıyoruz. Terbiyedir bu. Bunun dışında İsveç'teki edebiyatçılara bakıyorum, orada tek başınadırlar. Var mıdırlar, yok mudurlar belli değil. Kendileri için bir yer tutuyorlar ve hiç kimseyi görmüyorlar. Ne bir toplantı yapıyorlar, ne de birkaç genci çevrelerinde topluyorlar.

Tarihte edebiyat böyle değildir. Avrupa'nın birçok yerinde edebiyat ekolleri vardır. Bunlardan her birisi birikimlidir, ekoldür. Bu sebeple çevresinde binlerce kişi vardır. Kürdün çevresine bakıyorsun, kimse yoktur. Hepsi karısı ve birkaç çocuğundan ibarettir. Toplam olarak birkaç fitne-fesat dostu vardır. Birikimi yoktur, ekol sahibi değildir. Tabii bu şekilde de edebiyat gelişmez.

Ca.: Gerçekten Kürt aydını rolünü oynamıyor. Sırf bir Kürt feodalinin devlete karşı çıkışı için yıllarca ömrünü tarih kitabı araştırmalarıyla geçiren insanların olduğunu gördüm. Onun üzerine yazı yazarlar, şiir yazarlar. Ancak bunu kör gözle yapıyorlardı ve eskiden de büyük devrime hor gözle bakıyorlardı. Tabii, eskiden hiçbir şeyi görmüyorlardı. Ancak birkaç yıl önce bir Kürt ağası, çıkarı için devlete karşı ayaklandığında onun üzerine hemen şiir-kitap yazabiliyorduk. Bu da gerçekten büyük bir sorundur.



Güney Kürdistan'a yeni yaşam ve yol gerekli

Başkan Apo: Tabii, siz Güney'den geliyorsunuz. Siz aslında 30-40 yıllık bir devrim yaptınız. Bu devrimde birçok kişilik çıktı. Mesela insan Barzani üzerinde durmalı. Barzani'nin özellikleri bir kitap olur, hatta öyle bir kitap var. "Üç yüz bin kişi onun etkisiyle öldü" deniliyor. Bu nasıl bir kişiliktir? Onun felsefesi, ideolojisi, yaşamı, siyaseti, askerliği neydi ve ne içindi? Halka ne verdi, halka nasıl yol açtı? Herhangi bir kitabı var mı? Hayır! Çözümlemesi var mı? Hayır!

Ca.: Bir şeyler var ama bunun dışında...

Başkan Apo: Eski tarzda **"ağamız şöyle büyüktür, ağamız böyle güçlüdür"** ifadesinden başka bir şey yoktur. Yazık, bu büyük bir eksikliktir. Bu kadar kitap yazılmış fakat hiçbirinde yerinde, doğru bir çözümleme ve tahlil yoktur. Bu kadar kan döküldüğü halde böyle olması gerçekten acıdır. Bu kadar kanın dökülmesi, bu kadar insanın kafasının kesilmesi ne içindi? İşte size büyük eleştirim buradadır. Siz şimdi paradan, kuruştan başka hiçbir şeye tenezzül etmiyorsunuz. Güney'de şimdi yiğit birisinin olduğunu söyleyemem. Bir dost Kürdistan adına yanıma gelip **"biz Kürdistan için şu siyaseti istiyoruz, şu askeri çalışmayı istiyoruz"** demedi. Çoğu yalancı ve sahtekardır. Düşmanla bir olup, **"devlet olduk, peşmerge olduk"** diyorlar. Neden böyle oldu? Neden yerinde birkaç güzel soru soramıyorsunuz?

Ca.: Kişilik sorununa bağlıdır.

Başkan Apo: Bu kadar kan döküldüğü, halk bu kadar mahvolduğu halde bir edebiyatçı, bir tarihçi neden bu konunun üzerinde ciddi bir şekilde durmadı. İşte buradasınız, korkmayın. Eskiden korku vardı, fakat şimdi o da kalmadı. O zaman bu yükü, bu sorunu ortadan kaldırın artık. O kadar kan döküldü, o kadar şehit verildi, buna karşı sesinizi yükseltin. Tabii, sesinizi yükseltin, kendinizi bu konuda zorlayın. Bundan kaçmayın. Bundan kaçarsanız, insan olmanız mümkün değildir. Bu kadar acının, halkın çektiği zorlukların üzerinde ciddi durmazsanız, Avrupa'ya bile gitseniz kurtulamazsınız. Gerçeklerden ne kadar kaçarsanız, o kadar düşersiniz. Bu sorunun üzerinde ne kadar durursanız, sorununuza o kadar çözüm olursunuz. Buraya gelip PKK yaşamı içinde bizi gördünüz, Güney'deki kişiliğe benzemiyor değil mi?

Ca.: Doğrudur Başkanım, ayrıdır. Ayrı olduğu için Güney'deki halkın da bu yeni felsefeyle tanışması gerekir. Aydınların her zaman halkın önünde öncü olması lazım. Kürt aydınları gittikçe daha çok halkın gerisine düşüyorlar. Aydınların gerçeği görmeme ve insanımızın beyninde yer almıştır. Halkımız çok bilinçsiz, ideolojisiz ve görüşsüz bir halktır. Tabii, sorunları çok geniş açmak gerekir. Dogmatizmden uzağız. Dogmatizm nedir? Eski bir şey üzerinde kendini kör gibi bırakmaktır. Bunun dışında günübirlik yaşam tarzı vardır. Günübirlik yaşam nedir? Hedefsiz, keyfine göre hareket eden bir yaşam tarzıdır. Buradaki yaşamın ne kadar canlı olduğunu gördünüz. Yaptıklarımızı, görüşlerimizi, insanı yaratmadaki tarzımızı gördünüz ve bundan bazı imkanların ne nasıl ortaya çıktığını gördünüz. Bu da bir güçtür. Bunun üzerinde durabilirsiniz. Bunu bundan sonraki çalışmalarınızda kendinize yöntem olarak alabilirsiniz. Gücünüz varsa, etrafınızı toplayın, halkı toplayın, Güney için bir şeyler yapmak üzere toplanın.

> **"Ben Apoizm felsefesinin birkaç sene içerisinde diğer felsefeler gibi bütün üniversitelerde yaygın ve ayrı bir ders olarak anlatılacağı inancındayım. Benim PKK felsefesi üzerine bilgilerim azdır. Ancak bu felsefe üzerinde daha derin duracağıma söz veriyorum."** (Ca.)

Kendinizi boş, çalışmasız bırakmayın. İnsan çalışmadı mı, ölü gibidir. Hedefsiz, diyalogsuz yaşamın hiçbir değeri yoktur. Eğer inadınız, hırsınız olursa, her gün farklı bir bakış açısı ve bu bakış açısının bir hedefi olsa, o zaman sağlam adım atabilirsiniz.

Kendinizi insanlardan, halktan uzak tutmayın. Kendinizi halka bağlayın ve çare olun. Özellikle Güney halkı için bazı şeyler yapabilirsiniz. Tartışın, toplanın, kendinizi halka ulaştırın; **"sorunumuz büyüktür, bir şeyler yapmamız gerekir"** deyin. Yeni yaşam, yeni yol size de lazımdır. Korkmayin, sonuna kadar kendinize güvenin. PKK'nin olanakları sizin de olanaklarınızdır. Doğru yolda yürürseniz, doğru düşünce yürütürseniz ve bunlar halk için olursa, bizden ne isterseniz yaparız. Evet, bizden istediğiniz başka bir şey var mı?

Ca.: Değerli arkadaşlara şunu söylemek istiyorum: Siz, Kürdistan'ın her tarafında insanlık düşmanının üstüne giderken, şunu bilin ki, bütün Kürt halkı sizinledir. Kalbi sizinle beraber atmaktadır. Dakika dakika yürüttüğünüz savaş ve gösterdiğiniz fedakarlık si gerekir. Bizim bu birkaç gün içinde gördüklerimiz, birer örnek mahiyetindedir. Burada yeni insan var, ülke var, birlik var. Ve bu gelişme doğru yoldadır. Felsefeniz gerçekten çok büyüktür ve kalıpçı değildir. Her konuya birçok açıdan bakabiliyor. Esnektir. Fakat bizde bazıları var, **"söylediğim budur ve doğrusu benim söylediğimdir"** deyip, kestiriyorlar. Kimsenin fikrini söylemesine izin vermiyorlar. Mesela siz kişilik üzerine, kadın üzerine, toplum üzerine çözümleme yaparken, değerlendirmelerinizi maddi temel içinde, bulunulan koşullara dayandırıyorsunuz. Birçok hususun yarın değişebileceğini de belirtiyorsunuz. Bunlar sizin felsefenizin en iyi ve temel yanlarıdır. Ama bazı felsefeler olaylara çok dogmatik bakıyor. Her şeye kesin, değişmeyeceği, dönüşmeyeceği gözüyle bakma durumu var. Dinlerde de bu böyledir. Bu tür felsefeler insanları değiştirip dönüştürmezler, bilakis onları köreltirler. Bir diğer önemli husus da, sizin felsefeniz toplumda çok geniş ve büyük bir değişim yaratmıştır.

Başkan Apo: Tamam, bu felsefe bizim insanımız içindir

halk içinde sürekli konuşulmakta ve halkın gönlünde yer edinmiş bulunmaktasınız. Yolunuz başarının, yaşamın, zaferin ve şerefin yoludur.

Başkan Apo: Peki, sana da başarılar.

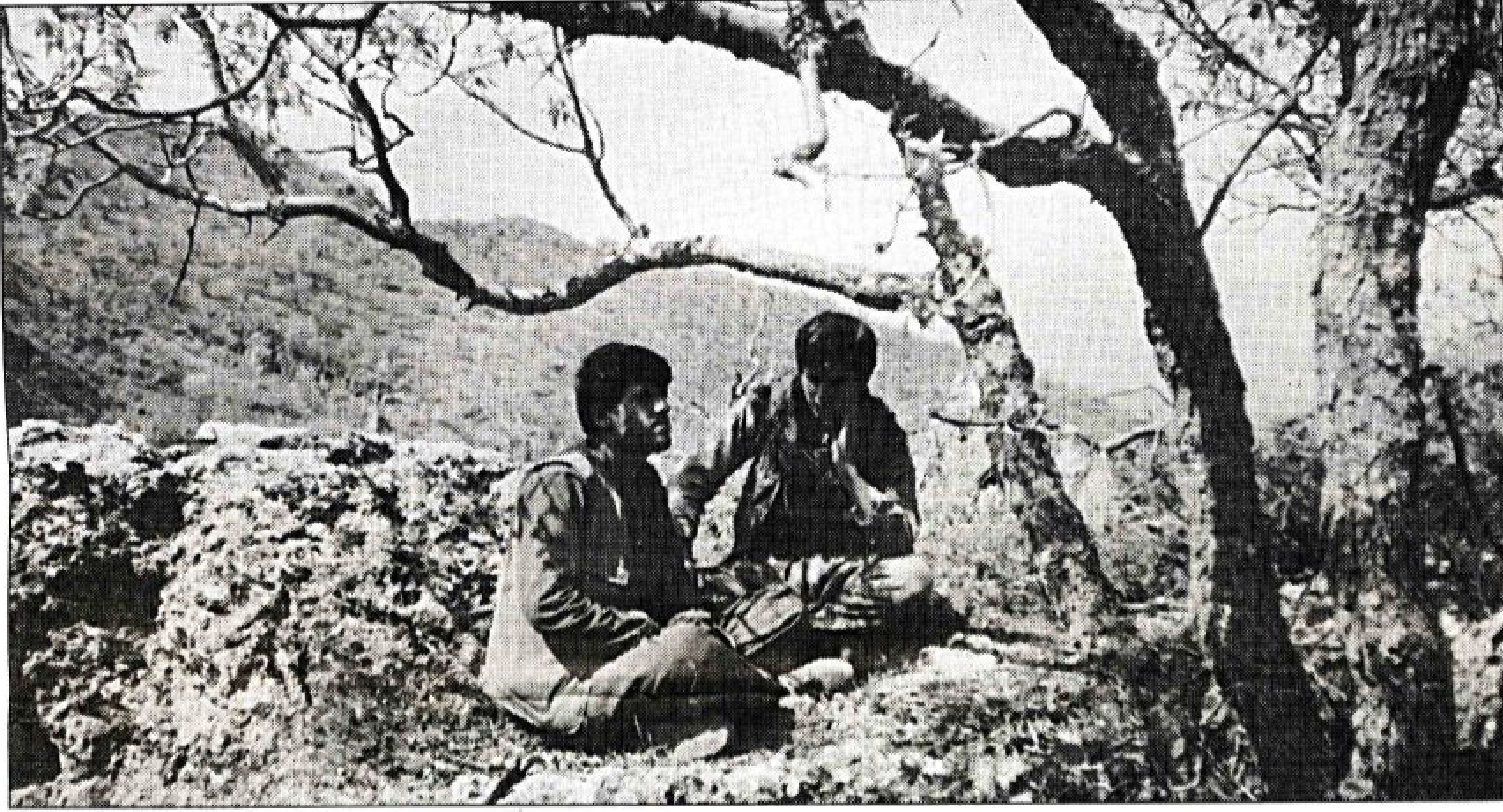
Tarihsizliği tarihe çeviriyoruz

Xe. arkadaşımız kendi yaşamında çok yeni durumlarla karşılaştı. Uyanan bir halkı görmesi onun için başlı başına bir olaydır. Yine PKK oluşumu ve bu arada bizim hal ve hareketimizi yerinde izlemesi, biraz tarihi bakış açısına sahip olduğu için, oldukça anlamlı bulduğu kanısındayım. Burada tarih için iyi bir dokümana sahip oldunuz. Bunlar, insan yaşamında bir dokümandır, belgedir; onu gördünüz. Yine bugün tarih, başlangıçtaki tarih kadar önemlidir, çözümleyicidir. Şu anda çözümlenen tarih veya güncellikte, en eski tarihin bazı hakikatleri de bulmuştur. Hatta diyebilirim ki, tarih ile güncellik ilk defa bu kadar birbirlerini anlama imkanına kavuştu. İlk defa gün tarihleşti, tarih güncelleşti. Buna tanık oldunuz. Bu meslekte tecrübeli olduğunuz için, oldukça heyecan vericidir. Meslek sahibi olduğunuz için heyecan duyuyorsunuz. Bu sizi daha iddialı kılabilir. Hem birçok inceliği ortaya çıkarmaya götürebilir.

Kendim oldukça serbest araştırma-incelemede bulunamadım. Sonuna kadar fırsatlar ve olanaklarımı zorlamam istenmiyor. *Parti için tarih diye bir düşüncem* yok. Tarih temelde gerçekliktir ve bütün zamanlar içindir. Fakat bir partinin tarih için teşkil ettiği anlam şudur: Tarihin kilidi, tarihin verdiği karanlık perdeyi yırtan ve daha da anlamlısı tarihsizliği tarihe çeviren bir çalışmadır. Bu da tabii bir tarihçiyi heyecanlandırır. Öbür tarihten, tarihsizlikten, neredeyse yitmiş bir konumdan tekrar tarih olabilmek, tekrar kendisi için tarih olabilmek, bu imkanı görebilmek çok büyük bir gelişmedir. Sanırım siz bununla karşıya kaldınız. Bu da sizin için yapabileceğimiz en büyük destektir. Tarihçiye destek, tarihçiye katkıdır. Evet ne diyorsun?

Xe.: Şimdi benim buraya gelişim, benim için çok büyük öğreti oldu. Her şeyden önce ben bir Kürt olmama rağmen, Kürt halkının tarihini o kadar tanımıyordum. Evet tarih olarak belirli şeyleri, Kürt halkının geçmişini bölge olarak biliyorum ama gerçek anlamda Kürt halkının realitesini bilmiyorum. Sosyolojik olarak, psikolojik olarak, sadece çevremde veya benim gördüğüm kişilikler çevresinde biliyorum. Ama buraya geldiğim süre içinde, tarihi incelemem sonucunda vardığım sonuçların çok değiştiğini gördüm. Özellikle halk açısından çok değişiklikler oldu. Geçmişte Kürdistan tarihinin hastalığı olarak belirlemiş olduğum hastalıkların bizzat tedavi edilmiş olduğunu gördüm. Sürekli üzerinde durup, "**bu hastalıklar tedavi edilmezse, bu bünye sağlıklılaştırılmadan, gelişmeler sağlıklı bir yöntemle gerçekleştirilemez ve sonuç alınamaz**" diye düşündüğüm şeyler, baktım ki halihazırda tedavi edilmiş. Yani halk, bir bütün olarak değişmiş, realiteler değişmiş. Özellikle sayın Başkanımızın gerçeğe güçlü bir bağlılığı, bu kısa sürede sonuç alıcı bir niteliğe dönüşmüştür. Başkanımızı çok büyük gördüm, bunun farkına vardım. Bunun çalışmalarımızda bize son derece büyük bir perspektif olacağı ve gelecekteki çalışmalarımızda da bize azim vereceği açıktır. Artık Kürdistan tarihi tekerrür etmeyip, bir değişime uğrayacaktır. Bir yıldan beri bu kanaatte olup, bu garantiyi görebiliyorum. Bu gelişmeler sadece Kürdistanlıları kucaklayan değil, görebildiğimiz kadarıyla bölgeye ve giderek de dünyaya yayılacak olan yepyeni bir PKK'dir, barbarlığın karşısında yepyeni bir insani değerdir.

> **"Tarihi yöneten kişilerin örgütü amaçtan ibarettir. O örgütün planı vardır, taktiği vardır. Tarihin tamamen kendiliğinden olan insanların savunmalarından, kılıç hamlelerinden ibaret olduğunu sanmıyorum. Savaşlara bakarsanız, en yoğunlaşmış plan gücüdür, en yoğunlaşmış örgüt gücüdür."** (Başkan APO)



Yaptıklarımız tarihtir, sanattır, yaşamdır

Başkan Apo: Evet, tabii. Tarihin bir tekerrürden ibaret olmadığının ortaya çıkması kadar, birçok yeniliği de içerir. Parti, tarihi düzeltiyor. Çok büyük özenle incelenmesi gereken bazı adımları atıyoruz. Bir tarihçi sadece geçmişi değil, günceli de incelemek zorundadır. Söylediğim gibi sanıldığından daha fazla tarih ve güncellik birbirini bağrında taşır. Ve gelecek de zaten şu anda tayin ediliyor. Binyıllık geleceğin tayin edilmesi için bazı adımlar atılıyor. Tarihçi bununla ilgilenmeli, hem de çok çarpıcı bir şekilde.

Biz Kürdistan için daha iyi yazmanızı isteriz. Birçok anlamlı bağlantılarıyla ele almanız bekleriz. Tarihin bir amacı da vardır (tarihi olayları böyle peşpeşe dizmek kolay değildir), belli bir amaçla yürür. Amaç insanlardır, amaç oluşmuş siyasetlerdir. Zaten bizzat tarih demek budur. Dikkat edilirse, her ne kadar şu kişi şunu yaptı denilse de, o kişinin dayandığı toplumsal zemin, dayandığı siyasal ortam ve hatta örgüt vardır. Tarihi yöneten kişilerin örgütü amaçtan ibarettir. O örgütün planı vardır, taktiği vardır. Tarihin tamamen kendiliğinden olan insanların savunmalarından, kılıç hamlelerinden ibaret olduğunu sanmıyorum. Savaşlara bakarsanız, en yoğunlaşmış plan gücüdür, en yoğunlaşmış örgüt gücüdür. Sümerlerden Mısır firavunlarına, Hititlerden Perslere, Romaya gelelim. Oradan Bizansa, Sasanilere, İslamiyete gelelim. Buralarda ideoloji, program ve örgütlenmeyi artan bir yoğunlukta görmekteyiz. Kısaca bir de bu açıdan tarihe bakmak gerekir.

Amaçlı tarih, planlı tarih, örgütlü hareketlerden ibaret tarih bizim de gerçekliğimize epey ışık tutar. Biz az örgütlü olabiliriz. Az siyasi araçlarımız olabilir. Ama yine de vardır ve sınıfsal temeldedir. Belli bir siyasi anlamı vardır. PKK deneyiminde özellikle çarpıcı olarak bunu gördünüz. Önder kişi, militan kişi bunu şahsında doğru temsil ederse, en geri halk bile en yeni felsefeyle yürüyebilir. Bunun ispatını gördünüz, şu anda Kürt halkı en ileri felsefenin gücü altında en devrimci, en ileride yürüyen bir halktır. Avrupa'nın en ileri halkları ise en köhne, en tortu ideolojiler altında tükenen halklardır. Her ne kadar maddi açıdan halkımız çok geride de olsa, siyasi, ideolojik olarak dünyanın en ileri halkı olmaya doğru gidiyor. Bunlar çarpıcı ve bir tarihçiyi heyecanlandıracak gelişmelerdir. Bir edebiyatçıyı, bir sanatkarı da çok büyük bir coşkuya sevk edecek olan gelişmelerdir. Sanatın kaynağı da budur. Yine bilimsel araştırmanın kaynağının da bu coşkuyla ilişkisi vardır.

Bunun kaynağını canlı olarak gördünüz. Her zaman söylediğim gibi "**tarihi yaptığım kadar, öğreniyorum**", "**sanat bizzat kendi kişiliğimde yaşıyor**"; öğrenin yani. En güzel davranışlar, siyasi-askeri davranışlardır. En güzel sözler siyasi-askeri söylemlerdir. Bunları da mükemmel yapıyoruz. Bu anlamda emek geliştirmek isteyenler varsa bize baksın. Tarihe çarpıcı mı yaklaşmak istiyor, biraz bize baksın. Bizim eylemler bizzat önderlik gerçekliğimiz tarafından yaratılmıştır. Hiç övünmeye ve övgü dizmeye de gerek yok. Fakat inkara da gerek yok. Yapılan işler var; dostun da, düşmanın da saygısını kazanan gelişmeler var. Çok ileri bir düzeyde mücadele sürdürülmektedir; bunu görmeyen tarihçi kördür. Hepsi olabilir ama tarihçi olamaz. Yine çok coşkulu bir yaşam var; bunu görmeyen sanatçı, edebiyatçı bir hiçtir. Her şeyi yapsın ama sanatla, edebiyatla uğraşmasın. Bu anlamda bu çalışmalar tarih için de, sanat için de bir hayli belirleyicidir ve oldukça değerli katkılarda bulunur. Yeter ki siz değerlendirmeye çalışın. Bu zeminden alacağınız çok şey var. Hiç şüphesiz sizin için yeni bir başlangıç olabilir. Evet son söz olarak ne söyleyebilirsiniz?

Xe.: Buradaki çalışmalar bir çekirdektir ve bunların hızla yayılacağına inanıyorum. Bu çalışmalar insanlık adına yapılan en değerli ve en kıymetli çalışmalardır. Gelecekte tarih bunun hakkında kesin kararını verecektir.

Başkan Apo: Oldu, siz de bundan sonraki yaşamınızda gerçekten tarih yapan bir hareketin çok canlı bir tanığı, çok değerli bir dostu olarak iyi yol tutturmalısınız. Başarılı bir çalışmanın sahibi olacağınıza inanıyoruz. Ortaya çıkan fırsatlardan, olanaklardan destek alın ve sahanızı biraz ekolleştirin. Aydınların toplantılarında veya konferanslarında daha gelişkin tartışmalar geliştirin. Bu tartışmaların biraz daha örgütlü geçmesine özen gösterin. Bu sizi daha da başarılı kılabilir. Zaten değerli bir araştırmacı bunlar dışında körelebilir. Araştırmalarınız ve başarılı çalışmalarınız için gerçekten partiyi çok değerli bir dayanak olarak görebilirsiniz. Bu temelde daha başarılı olabilirsiniz ve başarılar diliyorum.

Halkınızın birliğini kurun

Başkan Apo: Siz ne diyebilirsiniz H.? Buradan bir şey aldın mı?

H.: Değerli arkadaşlar, sayın Başkanım. Çok önemli bir saha olan önderlik sahasına geldim. Gerçekten birçok şeyi öğrendim. Sözü fazla uzatmadan önderlik sahasında gördüğüm birkaç noktaya kısaca değinmek istiyorum. Birincisi; PKK'yi ve özellikle de Parti Önderliği'ni yakından gördüm. Yine PKK çizgisinin ne kadar doğru olduğunu gördüm. İnanıyorum ki, bu doğru yolda yürünüldüğü sürece zafere ulaşılacaktır.

> **"Başkanımızı çok büyük gördüm, bunun farkına vardım. Bunun çalışmalarımızda bize son derece büyük bir perspektif olacağı ve gelecekteki çalışmalarımızda da bize azim vereceği açıktır. Artık Kürdistan tarihi tekerrür etmeyip, bir değişime uğrayacaktır."** (Xe.)

Önemli gördüğüm ikinci nokta da, PKK'de yeni insanların yaratılmasıdır. Güney Kürdistan'da verilen mücadelenin içerisinde iki defa bulunmama rağmen, bunları göremedim. Bunları burada gördüğüm zaman, gerçekten sarsıldım. Bununla yüzlerce yıldır bizi sömüren düşmana karşı koyabiliriz.

Birçok defa devrime hizmet etmek istedik, fakat düşman kişiliğimizle oynadığı için, her seferinde devrimle karşı karşıya geldik. Eğer düşman tarafından bize verilen kişiliği dönüştürmezsek, etrafımızdaki düşmanlara karşı savaşamayız. Özellikle de TC'ye karşı savaşamayız.

Bunlar dışında gördüğüm şu: Önderlik, gerçekten en büyük aydındır. Önderliğin önemli konularda yaptığı açıklamaları göz önüne getirdiğimde gerçekten de Kürt aydınının ne kadar çok çalışması gerektiğini gördüm. Bizim aydınların sadece "**ben ve rahatım**" şeklinde düşünceleri var. Bir-iki kitap yazıp kendilerini partinin üzerinde görüyorlar. "**Parti önemli değil**" diyorlar. Aydın olmak, sadece yazı yazmak demek değildir. Aydın olmak, candan yurtsever olmak demektir. Eğer yurtsever değillerse aydın olamazlar. Bazıları birçok konu hakkında yazabiliyorlar ve birkaç dil de biliyorlar ama bunu bireysel çıkarları için kullanıyorlar. Kendi bireysel çıkarları için çalışanları gerçekten de devrime çekmek zordur. Geçen senelerde Avrupa'da PKK'ye ve önderliğe karşı birçok antipropaganda yapıldı. Bu propagandaların hepsi yalandır. Önderlik sahasında aydınları gördüm, önderliği de gördüm. Gerçekten de halkımızın birçoğu ister aydın olsun, ister olmasın düşmanın hizmetini yapıyor. Düşmanın, radyo ve televizyonundan PKK aleyhinde yaptığı propagandalar, burada daha iyi gördüm ki, yüzde yüz yalandır. Bundan dolayı Avrupa'da yaşayan aydınların en önemli görevlerinden birisi de bu propagandaları boşa çıkarmak ve gerçeği anlatmaktır.

Diğer bir nokta da, bizi bu sahaya davet edip, Kürt halkını ve mücadeleyi daha yakından görmemizi sağlayan, bizi buradaki arkadaşlarla aynı ortama koyan Parti Önderliği'ne çok teşekkür ediyorum. Sizi daha yakından tanıma imkanını bulduk. Avrupa'dan daha birçok arkadaşın bu sahaya gelip, Parti Önderliği'ni ve mücadeleyi daha yakından görmelerini tavsiye ediyorum.

Başkan Apo: Sana da başarılar. Güney halkı için bazı şeyler yapmak istiyoruz. Çok kan döküldü ama şu anda oldukça düşürülmüş bir halktır. Bundan siz de sorumlusunuz. Başlangıçta ne kadar zayıf da olsanız, tek de olsanız, yine de ilk adımları atın, kendinize güvenin, işlevsiz kalmayın. PKK'nin yardımlarıyla çok büyük çalışmalar yürütebilirsiniz. Toplanın, örgütlenin. Güneyli dostlara da ulaşın. Teknik oldukça gelişmiştir. Tekniği kullanarak Güney'e ulaşabilirsiniz. Yüzlerce Güneyli aydına, iş yapabilene ulaşabilirsiniz. Tabii kişiliğinizi buna uygun hale getireceksiniz. Sizde bireycilik oldukça hakimdir. Bunu üzerinizden atın, yoksa amaca ulaşamazsınız. Güney'de süregelen bireycilikte ölüm vardır. Ne kadar yaşam isterseniz isteyin, sonunda ölümle karşılaşırsınız. Çünkü bireycilik insanı sadece ölüme götürür. Size ise birlik gereklidir. İnsanlık ruhuyla, ulusal ruhla birbirinize ulaşın. Ucuz bir ticaret, küçük bir menfaat için ya varsınız ya yoksunuz. Bu halinizde ısrar edecekseniz, bizden uzak durun.

Dediğim gibi, siz de insan-

larınızı düzeltin. Yaşamın yolu, şimdi içinde bulundukları yol değildir. Güney'deki çalışmanın dışında daha büyük çalışmalar vardır. Siyasi çalışmalar ve daha birçok çalışma vardır. Yaşam çalışmalarımız vardır. Siz de önemli olan bir çalışmanın sahibi olun.

Buraya gelmeniz küçümsenecek bir olay değildir. Gözlerinizle gördüğünüz gibi imkan var, fedakarlık var, cesaret var, doğru olan her şey var. Yokluktan büyük gelişmeler yaratılıyor. Size yapılabilecek en büyük yardım budur. Üzerinde durun. Şerefli bir yaşam, başarılı bir yaşam, bu çalışmalar temelinde yaratılabilir. Kendinizi kandırıp hep **"ben, ben"** derseniz, sonradan arkadaşların kanına bile girebilirsiniz. Yine kendini de düşün, ama yeter ki halkınla bütünleş ve çalışmalara başla. Sizden bunlar isteniyor. Bunlar sizin için yemekten-içmekten daha fazla gereklidir. PKK'nin yardımıyla bazı adımlar atın. Birliğin yaratılacağına inanıyoruz. Güney'deki düşmanlara karşı birliktelik sağlanacaktır. Eskisi gibi ölmenizi istemiyoruz. Gayret sahibi olun, inançlı olun, cesaret sahibi olun. Birlik ve dürüstlükle birçok şey yaratılabilir. Sizden bunu istiyoruz ve bu temelde size başarılar diliyoruz.

Yarattığımız tarihi iyi yazın

Başkan Apo: Evet siz ne diyorsunuz?

C.: Ben, PKK ve PKK önderliğiyle ilgili birtakım şeyler belirtmek istiyorum. Şöyle bir ilke var; milyonlara ulaşabilmek için önce birden başlatmak gerekir. PKK'deki gelişme de bir kişiyle başlamıştır. Bir ülkeyi saran ateş, ilk başta bir kıvılcımla başlar.

Başkan Apo: Hepsi bir kibritle başlar.

C.: Önemli olan bir kibriti yakabilmektir. O kibriti yakan bir insan bulunduğu ülkede devrimin ateşini yakar, devrimi yapar. Burada önemli olan o insanın ve düşüncenin ne olduğudur.

Başkan Apo: Ateşli düşüncedir. Düşüncesinde ateş var mı, yok mu? Birçok fikir var ama ateş değildir. Boştur.

C.: Bazı ateşler vardır, kendini yakar, bazı ateşler de vardır, düşmanını yakar. Aradaki fark budur.

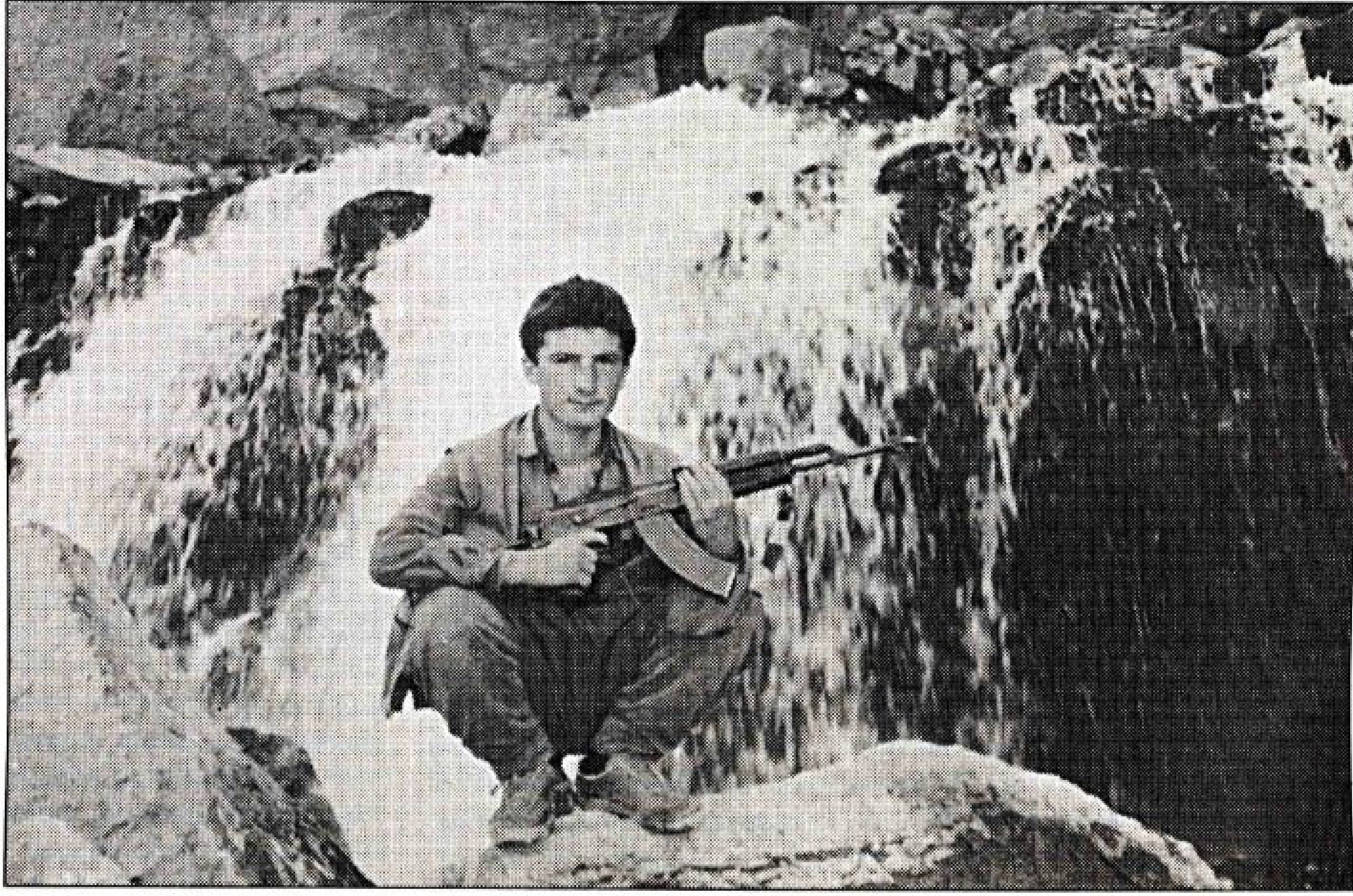
Başkan Apo: Bazıları var, kendi ateşleriyle kendilerini yakıyorlar. Bazıları da hiç ateş olamıyorlar. Ne yapsalar da ateş olamıyorlar. Örgüt var, önderlik var, ancak bunları üst üste verirsen ateş olabilirsin.

C.: Ciddi gerçekler var.

Başkan Apo: Ateş gibi fikirler, PKK fikirleri gibi.

C.: Varoluşta üç temel şey var. Birincisi doğa, ikincisi toplum, üçüncüsü bireydir. Bu üç şey çok önemlidir. Birey, toplum ve doğayı kendisi için düzenlemiştir. Bu da ilerlemek için dinamik bir hareketi ortaya çıkarmıştır. Burada güç, bu üçünün de rolünü iyi oynayabilmesi için çok önemli bir olgudur. Eski insanların gücü yalnızdı.

Başkan Apo: Bundan sonra siz de tarih üzerinde durursunuz. Tarih için gerekli olan ulusallığı oldukça almışsın. Buradan aldıkların, bütün bu dokümanlara bedeldir. Yaşam ile ilgili birçok şey açımlandı. Bu kadar okuduğunuz şeyler içerisinde birçok eksikliğinizi görmüş olmalısınız. PKK'de gördüğünüz ideoloji nedir? Ateşten ideoloji, ateşten düşünce, düşman ne kadar güçlüyse bile, ona karşı var olan kuvvet, düşmanı yenebilecek kuvvet nedir? Hangi özellikler üzerinde meydana gelmiştir? Önderliği de görüyorsunuz. Önderlik hiç yoktan nasıl var oldu ve milyonlara ulaştı? Onları nasıl doğru yola çekti? Önceden büyük olan korkuya karşı önderlik şimdi cesareti nasıl yaratıyor? Bunun dışında Kürtlerin tarihi, bir yenilgi tarihidir. Oysa şimdi zaferin nasıl yaratıldığına iyi bakın. Gün be gün yaptığımız çalışmalar



tarihidir. Binlerce yıldır yenilgiye uğratılmış bir tarih birkaç sene içerisinde zafere götürüyoruz. Tarih ne demektir? Başarı demektir, yaşam demektir. Ama Kürtler için tarih diye bir şey bırakılmamıştır. Tarih kalmadığı için yaşam da Kürtlük de kalmamıştır. Şimdi tarihde Kürtlük de yaratılıyor.

Bu noktada tarih üzerinde ciddi durmak gerekiyor. Yaratılan ulusal bilinç size tarihi olaylar üzerinde durmanız için güç vermelidir. Tarihin bu son dönemine bakın; birçok yeni gelişme yaratıldı. Tarih üzerinde, kültür üzerinde yarattığımız önemli değişiklikleri yerinde yazın. Bunlar büyük imkanlardır. Yine halkın başkaldırısı size güç vermelidir. Bunlar az şeyler değildir. Yıllarca Kürtler üzerinde durdunuz ama bu yıllarda soruna bir cevap olamadınız. Burada o cevapları gördünüz.

Bunun için size söylüyorum, **"önemli adımlar, zaferin adımlarıdır"** diye. Toplanın, Güney Kürdistan içinde birtakım yeni şeyler yapın, yazın. Hem aydınlarla, hem de kendilerine **"ben önemli bir kişiliğim"** diyenlerle yeni toplantılar yapın. Körelmiş, düşmüş tarihi düzeltmek esastır.

Güney devrimi için bunları belirtebiliriz. PKK, oradaki devrime yardım ediyor. Zaten bu açıklamalar en büyük yardımdır. Parayla yardım olmaz. Zaten para yardımı vardır, değil mi? Bu yardım değildir. Sen de bu esaslar üzerinde yerinde çalışmalar yaparsın.

C.: İnsanın kendisi tarihi düzeltir. İnsan tarihin temelidir. Siz Kürt tarihini düzelttiniz.

Başkan Apo: Tabii, tarihin dürüst bilinmesi önemlidir. Şimdi sizin gördüğünüz tarih de bana bağlı gelişiyor. Bin defa düğümlenmiş bir tarihtir. Şimdi böyle bir tarihin karşısında ne yapabilirsin? İnsanlara düşmanın tarihi öğretilmiştir. Bu tarihin üzerine konulan insan düşürülmüştür. Ben buna karşı kendimi tarihte düzeltmek zorundayım.

C.: Sizin yarattığınız tarihle ilgili çok önemli bir şey söylemek istiyorum: Yeni tarihin çıkışı eski tarihin bitirilişiyle olmuştur. Edebiyat, kültür ve sanatın çıkışı da bu yeni tarihin başlamasıyla olmuştur.

Başkan Apo: Evet, tarihte devrim yapıyoruz. Edebiyatta, kültür ve sanatta yeni bir devrim yapıyoruz. Tarihsiz bir devrim, devrim değildir. Tarihi anlamayan ve yeni bir tarih yaratmayan devrimler yenilgiye götürür, içi boştur. Yine edebiyatsız, sanatsız bir devrim olmaz. Biz bunlara çok dikkat ettik. Bu belirlemeler sizin için de oldukça önemlidir. Bunları öğrenin ve uygulayın. Birçok insanı da tanıyorsunuz, size verdiklerimizi onlarla tartışın ve uygulayın. Çıkışınız büyük olsun. Sağlıklı bir yürüyüşünüz olsun. Atacağınız adımlar başarılı olsun. Bizden istediğiniz yardımlar zaten yapılıyor. Toplanın, güç olun. Bir düşünce, bir gerçek eğer bir güç haline gelmezse çabuk yok olur, kaybolur. Ama yazıktır, bu duruma fırsat vermeyin. İnsanlarınızla, bütün aydınlarınızla beraber olun, bütün Güney halkıyla birlik olun. Bunları uygulayın, yazın, kitap haline getirin. Önderlik; hizmet demektir, çare demektir. Gerçekten de gördüğünüz gibi önderlik çok zor yürütülen bir olgudur. Önderlikten yararlanın. Kendim için değil, sizin için yapıyorum. Önderlik size lazımdır, bana değil. Önderlik benim için bir ağırlıktır. Kendinizi önderliğe ne kadar bağlarsanız; benim için o kadar yük olur. Ama yine de bu yükü kaldırmaya hazırım. Önderlikten yararlanmasını bilin, bu temelde başarılar diliyorum.

(**Not:** Yazı Kürtçeden Türkçeye çevrilmiştir. Ayrıca materyalde, *diyalogda bulunan* aydınların isimlerinin baş harfi kullanıldığından, olduğu gibi veriyoruz.)

NASIL YAŞAMALI?

Kendinizi yargılayın ve tanıyın

ABDULLAH ÖCALAN

Yaşamak istiyorsanız, neden bunun en temel gerekçesini görüp değerlendirmiyorsunuz? Bu sorunun cevabını vermek zorundasınız. Aksi halde birbirimizi ikiyüzlü ilan etmemiz, birbirimize girişmemiz gerekiyor. Bu kavganın sizin o sandığınız kavgadan kırk kat daha değeri vardır. Yeni yaşama karşı dayatmalarınızın hiçbir değeri yoktur. Ortalığa fırlayıp, **"ben de şerefli insanım, çağdaş insanım"** diyerek, kendini yanıltmaya hiç gerek yoktur.

Ben bu utancı, çok erkenden gördüm ve kendime yüklendim. İsyanımın en temel nedeni budur. Ben sizin gibi yaşamaya asla cesaret edemedim ve edemiyorum da. Sizdeki bu kör cesarete veya daha da kötüsü yaşamın bu biçimine baktıkça şaşıyorum. Kim sizi buna alıştırdı? Bunu nasıl kendinize layık gördünüz? Buna sadece şaşmıyorum, aynı zamanda büyük öfke duyuyorum. Ne cesaretle yaşama ihaneti, gafleti ve çözümsüzlüğü dayatıyorsunuz? Bunu anlamalısınız ve cevabını vermelisiniz. Başka türlü birbirimizi affedemeyiz. Kötü bir kavgacı olmadığımı biliyorsunuz. Kavgayı en derin, felsefi temele oturttuğumu da görüyorsunuz. Bir ulusun hayati, yine bir halkın, hatta bir bireyin en vazgeçilmez hakkına indirgediğimi de çok net fark ediyorsunuz. Bu temelde sadece kavga değil, kıyamet koparırız. Anlamalısınız.

Size göre sıradan yaşam mümkündür. Size göre son derece hastalıklı olmak da mümkündür. Size göre yaşadığınız gibi herkes rahat merhabalaşabilir, üzülebilir, sevinebilir, ehlileşebilir. Hayır, bana göre olmaz. İnsanlık felsefesine vuruyorum, olmuyor. Siyasete vuruyorum, olmuyor. Feodal ve kapitalist ölçüye vuruyorum, olmuyor. Hatta klasik kölelik ölçüsüne vuruyorum, yine olmuyor. Yani hepsinden daha kötü.

Bu yaklaşım, yaşam karşısındaki bütün iddialarınızı çürütüyor. Yaşamın bütün etkilerine ve biçimlerine ilişkin edindiğiniz alışkanlıkları da çürütüyor. Bütün dürüstlüğümle bunları ispatlamaya çalıştım ve size büyük bir tartışma olarak sundum. Saldırgan yaklaşmayın, tartışmaya ve onun sonuçlarına bağlı kalın. Israr bu dürüstlük temelinde olmalıdır. Bir yaşam yürüyüşçüsü olmak istiyorsanız, ancak bu çerçevede olabileceği açıktır. Başka türlüsüne ben göz yumamam. İhanete, düşkünleşmeye, teslimiyete göz yumamam. Doğru temelde değişmeden bana en büyük bağlılığı da gösterseniz, sadece nefretimi körüklersiniz.

Benim çabalarımı görüyorsunuz. Hazırladıklarımı paylaşmaya varım. İlk günkü gibi tartışmaya, sonuçlarını onura, güzele, emeğe göre dağıtmaya varım. Bu, insanın vatan için en kolektif çabalarıdır. Hepsine varım. Bu yaptıklarım sizin olsun. Hatta yeniden başlatmaya varım.

Ben bu dürüstlüğü gösteriyorum. Siz de buna var mısınız? Başka türlü yoldaşlık sınırları dahilinde hareket edilebileceğini söyleyemeyiz.

> **"Biz düşmanı vuruyoruz, düşman bizi vuruyor. Düşman sömürgeci yargı, hain yaşam kurallarını işletiyor, biz ise özgür yaşam kurallarını işletiyoruz. Bu bir yargılama biçimidir."**

Ülkemizde her gün onlarca insan vuruluyor. Biz düşmanı vuruyoruz, düşman bizi vuruyor. Düşman sömürgeci yargı, hain yaşam kurallarını işletiyor, biz ise özgür yaşam kurallarını işletiyoruz. Bu bir yargılama biçimidir.

Kendini suçlu olarak yaşatmak, özgürlük olarak değerlendirilebilir mi? Kendini geliştirmemek, güçlendirmemek, kölelikte ısrar etmek, özgürlük olarak kabul edilebilir mi? Düşkünlüğe, çözümsüzlüğe, sürekli ağlama-sızlamaya özgürlük hakkı verilebilir mi? Hayır! Hiçbirisine özgürlük tanınamaz. Buna dayatılması gereken özgür yaşam hukukudur.

Biz suç kişiliğini insanlık adına, ulus adına yargılayacağız. Hatta estetiğe, ahlaka göre yargılamak durumundayız. Herkes kendinde böyle bir yargılamayı gerçekleştirmek zorundadır. Bunu göze alamayan kişi kendini nasıl suçlu konumdan çıkarabilir? Nasıl kendini affettirebilir? **"Nasıl gelişeyim"** diye soranlar var. O zaman kendi kendinizi sorgulayın, yargılayın ve bu temelde dönüştürün.

Neden bu dünyada size kimse kıymet biçmiyor? Neden bir yer bulamıyorsunuz? Neden yaratamıyorsunuz? Vatan neden harabe? Halkınız neden yok olmakla karşı karşıya? Birey neden bu kadar düşkün? Neden hastalıklı davranışlar bu kadar kişiliklerinizde egemen? Çünkü kendinizi eski özelliklerden arındırmıyorsunuz, kendi kişiliğinizi yargılamıyorsunuz.

Bu durumunuzla nasıl yaşama cesaret ediyorsunuz, şaşıyorum. Bu yaşamı kesinlikle durdurmak gerekiyor. Kendi kendime şeref sözü verdim: Bu yaşamı değiştireceğim. Gücüm yeterse, bunu bütün insanlık için yapacağım.

WEŞANÊN SERXWEBÛN'DAN YENİ İKİ KİTAP

ZİNDAN DİRENİŞ KONFERANSI KONUŞMALARI

Abdullah Öcalan, Weşanên Serxwebûn

"Yayınevinin notu"nda kitabın tanıtımı şöyle yapılmaktadır:

PKK önderliğinde doğup gelişen Kürt halkının var olma mücadelesinde zindan direnişinin son derece belirgin bir yeri vardır. Zindan direnişi ve özellikle Diyarbakır zindanında yükselen direniş ulusal kurtuluş mücadelemizin kopmaz bir parçası, onun 1981-83 yılları arasındaki dönemine damgasını vuran temel bir halkasıdır.

Diyarbakır zindanında sergilenen direnişi benzerlerinden ayıran ciddi farklılıklar vardır ve bu direnişin başka bir örneğine tanık olmak oldukça zordur. Bu farklılığın temelinde yatan ana olgu, uygulanan faşist-sömürgeci işkence, zulüm ve zorbalığın amacı ve hedefleridir. Hiçbir devrimci kurtuluş hareketinde Diyarbakır zindanında görüldüğü gibi, siyasal kimlikten uzaklaştırma çabaları ulusal kimlikten ve her türlü insani değerden yoksun kılma hedefine kadar vardırılmamıştır. Hiçbir ülkenin devrimci kurtuluş mücadelesinin pratiğinde savaş tutsağının fiziksel varlığı bu hedefe ulaşmak için kendisine karşı bir silah olarak bu denli çılgınca kullanılmamıştır. Diyarbakır zindanındaki savaş tutsağı insan olarak ayakta kalmanın yolunu ölümü kucaklamakta bulmuş, düşmanın kendisine karşı kullandığı fiziksel yaşamını düşmana yöneltilen en keskin silah haline getirmiştir.

12 Eylül faşist rejiminin PKK'li savaş tutsaklarını, uğruna yaşamlarını adadıkları değerlere karşı savaşan kişiler durumuna düşürmeye çalıştığı ve bunun için her anı ölüme bedel bir zulüm uyguladığı iyi bilinmektedir. PKK'li savaş tutsakları, 12 Eylül faşist rejiminin akıllara durgunluk veren bu saldırıları karşısında kahramanca direnmişler, ancak sekiz ayı aşkın bir süre devam eden bu direniş 1981 yılı ortalarında yenilgiye uğratılmıştır. Mazlum DOĞAN yoldaş, M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR yoldaşların önderlik ettiği savaş tutsakları, bu yenilgi ve teslimiyet ortamını tersine çevirerek, düşmanın zindan politikasını kesin yenilgiye uğratmak için olağanüstü bir çaba harcamışlar; halkımızın önderleri ve kahramanları olan bu yoldaşlar bizzat kendi varlıklarını zindan direnişinin zaferine adamışlardır.

Yenilginin ardından Diyarbakır zindanındaki ilk direniş kıvılcımı Mazlum DOĞAN yoldaş tarafından çakılmıştır. Partinin devrimci çizgisine ve militan hattına en önde ulaşan Mazlum yoldaşın şahadeti, teslimiyet ve ihanetin her türlü belirtisine karşı bir isyan çağrısı niteliğine sahiptir. Bu sadece yenilgi koşullarında bulunan savaş tutsakları kitlesine değil, PKK'nin tüm kadro ve savaşçı yapısıyla Kürdistan halkına yapılmış bir çağrıdır. Ferhat KURTAY, Mahmut ZENGİN, Necmi ÖNER ve Eşref ANYIK yoldaşların 17 Mayıs'ta kendi bedenlerinde tutuşturdukları özgürlük ateşi Mazlum yoldaşın direnişi temelinde yakılmış ve onun devamı olmuştur. 21 Mart ve 17 Mayıs direnişleri savaş tutsaklarını derinden sarsarak özeleştiri yoluna sokmuş ve kendilerine devrimci çıkış yolunu göstermiştir.

M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ ve Ali ÇİÇEK yoldaşların şahadetiyle noktalanan 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu, zindan direnişinde bir doruğu temsil etmekte, bir dönüm noktası oluşturmaktadır. Bu direnişle tüm savaş tutsakları direnişe ve aynı anlamda kapsamlı bir özeleştiri sürecine çekilmiş; parti çizgisine uygun bir direniş savaşımı zindan pratiğine egemen kılınmıştır. 14 Temmuz Direnişi ile zindandaki teslimiyet ortamı tamamen kırılmış, düşmanın egemen kılmaya çalıştığı ihanet tüm belirtileriyle kesin yenilgiye uğratılmıştır.

Bu döneme gelinceye kadar, Türk egemen sınıflarının zindan politikasının bir başarı grafiği çizdiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Kemalist rejim, muhalefetin belli bir gelişme gösterdiği dönemlerde solun düzen dışına çıkmış yanlarını budamak amacıyla operasyonlara girişmiş, tutuklu kitlesi üzerinde uyguladığı rehabilitasyonla solu ehlileştirmede başarı kazanmıştır. Bireysel düzeyde kararlı direnişçilerin varlığı bu gerçeği değiştiremez. Sömürgeci düşman, 14 Temmuz Direnişi'yle kesin bir yenilgiye uğramasına rağmen, PKK'li savaş tutsaklarını da aynı akıbete uğratma girişimlerinden vazgeçmemiş, tersine savaş tutsaklarını PKK'nin devrimci çizgisinden saptırmak amacıyla özel savaşı alabildiğine yoğunlaştırmıştır. Şener provokatörünün de bilinçli çabaları sonucunda 1982 direnişçiliğinden ciddi sapmalar meydana gelmiş; anlamı son derece zengin olan bu direnişçilik özellikle 1984'ten sonra zindan koşullarının iyileştirilmesine dönüştürülmüştür. Reformizme başlangıç oluşturan ve süreç içinde farklı bir yaşam biçiminin şekillenmesine yol açan bu sapma, provokasyonun temel dayanağı haline gelmiştir.

Zindan koşullarının iyileştirilmesini esas alan bir direnişçilik, istemi ne denli iyi niyetli bir istem olursa olsun, sonuçta Kürdistan'da yaşanan savaş gerçekliğinden kopuşa götürecekti ve nitekim belli oranda gerçekleşen de budur. Hele temelinde imhanın yattığı bir faşist-sömürgeci politikanın sahiplerinden böyle bir istemde bulunmak, sadece düşmanı tanımamakla kalmamak, aynı zamanda korkunç bir yanılgı içinde olmak anlamına gelmektedir. Zindanda direnmiş, kazanmış ve böylelikle adeta görevini tamamlamış bir devrimcilik anlayışı bu temelde gelişme zemini bulmuştur.

ABDULLAH ÖCALAN

PKK Zindan Direniş Konferansı Konuşmaları

Weşanên Serxwebûn

23-28 Ağustos 1991 tarihleri arasında toplanan PKK Zindan Direniş Konferansı, 1982 direnişçiliğinden ciddi bir sapmanın doğup geliştiğini tespit etmiş; düşmanın esas itibariyle zindana dayalı olarak geliştirmeye çalıştığı provokasyonu açığa çıkarıp mahkum etmiştir. Bir aylık bir süre yayılan ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yoğun desteği ve denetimi altında gerçekleşen konferans sürecindeki tartışmalar, düşmanın bu zeminde yürüttüğü özel savaş ve rehabilitasyon pratiğinin özelliklerini ve sonuçlarını bütün netliğiyle gözler önüne sermiştir. Konferans hazırlık süreci aynı zamanda kapsamlı bir özeleştiri süreci olmuş, düşmanın yıllarca savaş tutsakları üzerinde uyguladığı rehabilitasyon politikasının etkilerini açığa çıkarıp gidermiş, zindan direnişçilerini PKK'nin militan direniş çizgisi ve devrimci yaşamıyla bütünleştirmekte son derece etkin bir rol oynamıştır.

Elinizdeki bu kitap Abdullah ÖCALAN yoldaşın PKK Zindan Direniş Konferansı hazırlık sürecinde ve konferans sırasında yaptığı çeşitli değerlendirmelerden derlenerek hazırlanmıştır. Zindanlarda sergilenen kahramanca direnişlere övgüler dizmek yerine, kemalist rejimin bu zeminde yürüttüğü özel savaşı irdeleyen ve düşmanın rehabilitasyon politikasının etkilerini ve sonuçlarını gidermenin yolunu ortaya koymayı esas alan bu kitap, halkın kurtuluş davasına gerçekten bağlı olanlar açısından bir kaynak yapıt durumundadır. Yayınevimiz bu alandaki büyük bir boşluğu dolduracağına inandığı böyle bir yapıtı okuyucularına sunmaktan kıvanç duymaktadır.

Ortadoğu'nun çehresini değiştireceğiz

ABDULLAH ÖCALAN

Seçme Röportajlar

Cilt I

WEŞANEN SERXWEBUN

ORTADOĞU'NUN ÇEHRESİNİ DEĞİŞTİRECEĞİZ

Abdullah Öcalan, Weşanên Serxwebûn

Bu kitap, M. Ali Birand, Yalçın Küçük, Necmi ve İlkay Demir, Doğu Perinçek'in yaptıkları dört ayrı röportajdan oluşuyor.

Kitabın önsözünü ilk paragraftaki eklemelerle birlikte olduğu gibi veriyoruz.

Başkan APO ile ilk ve kapsamlı röportajı, Haziran 1988'de gazeteci-yazar M. Ali Birand yaptı. O zamanlar Milliyet gazetesinde günlerce yapılan duyuruda **"Dünyada ilk kez"** başlığı kullanılıyordu. Olağanüstü bir ilgi vardı. Herkes büyük heyecan içinde ilk defa Başkan APO'nun görüşlerini okuyacaktı. Büyük merak içinde sabırsız bir bekleyiş vardı. Bu sayede Milliyet gazetesinin tirajı birden fırlamış, iki katına ulaşmıştı. Bu röportaj aynı zamanda Türkiye rejiminin gündemini de altüst etmişti. Beklenmedik bu büyük ilgiye en üst düzeyde müdahale edildi. Röportajın ilk iki bölümü ardından o dönemde başbakan Turgut Özal Yunanistan ziyaretindeydi. Dönüşünde daha havadayken talimat verdi, röportajın devamının yayınlanması durduruldu.

Bu röportajın bazı kesitleri M. Ali Birand'ın yazdığı **"APO ve PKK"** adlı kitapta da yer aldı. Ancak röportaj başlı başına bir kitap kapsamında. Başka da yayınlanmadı. Bu röportajın tamamı 200'ü aşkın sayfa olarak bu kitapta yer alıyor. Soru ve cevaplar dışında, aynı zamanda Başkan APO ve M. Ali Birand arasında geçen çarpıcı diyaloglar da vardır.

Bunu izleyen yıllarda, 1989, 90 ve 91 ve günümüze kadar bu tür röportajlar çok büyük bir yoğunlukla sürdü. Türkiye'nin sağ ve sol basınının hemen hemen tümü ile birlikte, dünyanın belli başlı bütün ülkelerinden gazeteciler de Başkan Apo ile röportaj yapabilmek için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gittiler. Bazı sınırlamalar ve yasaklamalar olmakla birlikte büyük çoğunlukla yayımlanan röportajlar, yayımlandıkları her yerde önemli yankılar yarattı ve ilgi gördü. Bu röportajlar, sadece Kürdistan sorununu Türkiye ve dünya kamuoyuna tanıtmakla kalmadı, aynı zamanda onyıllardan beri ilkel milliyetçiliğin bu konuda yaratmış olduğu büyük tahribatların düzeltilmesinde de önemli bir rol oynadı.

Elinizdeki kitap, yukarıda belirtilen yıllarda Türkiye'nin sağ ve sol basınının Başkan Apo ile yapmış olduğu çok sayıda röportajların birinci cildidir. Bu ciltte yer alan röportajları bant çözümlemeleri üzerinde düzenleyerek yayına hazırladık. Böyle bir çalışma içinde, doğal olarak bazı cümlelerdeki fazla birkaç kelimeyi çıkardık veya birkaç kelime ekleme yaptık, ancak içeriğin değişmemesine büyük dikkat gösterdik. Yine birkaç röportajta da bazı soruların ve yanıtların yerini değiştirdik, yani birbirine yakın olanları peş peşe getirerek ortak bir ara başlık altında topladık. Bunlar dışında herhangi bir değişiklik yapılmamış ve röportajların orijinalitesi korunmuştur.

Röportaj başlı başına bir yazım türüdür ve de güzel bir türdür. Hele Başkan Apo'nun düşündürücü nükteleri ve çarpıcı benzetmeleri ile çok daha güzel olmaktadır. Bu nedenle, elinizdeki kitabı okuyan herkes, sadece Türk-Kürt ilişkilerinin tarihi, Kürdistan'ın durumu, PKK'nin tarihi ve ulusal kurtuluş mücadelesi ile gerillanın pratiği, Türkiye'nin durumu ve demokratikleşme sorunu, bu konuda Kürdistan direnişinin oynadığı önemli rol, dünyanın çeşitli alanlarında yaşanan güncel politik olaylar ve benzeri konularda Başkan APO'nun görüşlerini kapsamlı bir biçimde öğrenmekle kalmayacak, bunlarla birlikte kitabı bir roman rahatlığı ve çekiciliği içinde okuyabilecektir. Bu inançla kitabı (Türkçe okuyabilen herkese) sunuyoruz.

KURTULUŞ VATANA DÖNMEKTİR

Baştarafı 14. sayfada

yor, fakat bunun gereklerini yerine getirmiyor. Bu kadar bilince sahipsek, bu kadar ezilmişliği yaşıyorsak, bizim kinimiz, öfkemiz, intikamımız dağ gibi birikmişse bunun gereklerini pratikte yerine getirelim. Evet, şimdi hepiniz büyük görevler istemiyorsunuz, elbette ki gönüllülük ilkesi esastır. Fakat buna rağmen PKK buralara da gelmiştir. Burada da mücadeleyi yükseltecektir. Ve sizler hiç olmazsa düşmanı yüreğinizde vurun orada, hiç olmazsa elinizden gelenleri yapın.

Yeni kuşakları, çocuklarınızı doğru temelde eğitin. Bunlar yapılamayacak şeyler değildir. Denilebilir ki, hiçbir zaman bu kadar olanak gelişmemişti. Herkes mutlaka kendi vatanına hizmet edebilir ve görevlerini yerine getirebilir. Eskiden bu olanaklar yoktu, şimdi vardır. Şimdi bu olanaklar partimize önünüze serilmiştir. Avrupa'da partimizi temsil eden arkadaşlarımız vardır. Sizlerle konuşmak için ayaklarınıza kadar geliyorlar, konuşuyorlar. Bizlerse ülkenizden, bölgenizden size sesleniyoruz. Sizin akrabalarınıza gidip konuşuyoruz. Gerçekten bizden önceki arkadaşlarımız çok zor koşullarda bu mücadeleyi geliştirdiler. Bugünlere öyle kolay gelinmedi. 12 Eylül faşizminden sonra özellikle önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın muazzam çabalarıyla mücadelemiz bu düzeye gelmiştir. Tek başınaydı. Tek başına Türk devletine karşı mücadeleye başladı. Tek başına yetiştirip, bizi buralara kadar ulaştırabildi. Ve bugün bu imkanları size ulaştırabilmiştir.

Değerli halkımızın evlatları,

Bu bölge öteden beri biraz siyaseti biliyor. Kürt halkının "devrimcileri"ne bakalım, acı bir gerçeği yaşıyoruz. İran'da TÜDEH partisi vardır; lider kadroları Kürttür. Suriye'nin komünistleri de Kürtlerdir. Irak'ın ve Türkiye'nin komünistleri de yine öyledir.Tüm diğer ülkelere devrimcilik yapıyoruz da niye kendimize, halkımıza yapmıyoruz? Kendi halkına devrimcilik yapmayan, kendi halkını kurtarmayan devrimci devrimci değildir. Bize enternasyonalizmi anlatmasınlar, çünkü enternasyonalizm bu değildir. Kendi halkını kurtarmak, enternasyonalizmin ilk şartıdır. Halkımız, **"kendi evini temizlemeyen, başkasının evini de temizleyemez"** der. Bu bizde çok açık yaşanan bir gerçektir. Özellikle devrimcilik, kendi halkına hizmetle başlar. Sizler bunu yapmalısınız. Bugün otuz-kırk milyon olup da, bu kadar devrimciye sahip olan bir halk kök olmamalıdır. Bizlere düşen bu kadar olanaklar temelinde, yeniden vatana, kaynağa dönmektir. Bugün artık kurtuluş çok uzak değildir. Bakın gelişmelere; bugün halkımız da artık savaşıyor. Bugün Kürdistan halkının yarattığı gelişmeler sadece bölgede değil, dünyada da sosyalizme verilen en büyük cevaptır.

Artık öyle bir devrim aşamasına gelmişiz ki, TC iyice sallanmaktadır. Özel savaşın bütün taktikleri sizlere ulaşmıştır. Biraz okursanız göreceksiniz. Gerçekten biraz geri olan bölgeler buralardı. Fakat genel gelişmeler ve buralara büyük müdahalelerin olması sonucu, en kısa sürede burası da gelişecektir.

Artık Alevilikmiş, onun devlet politikalarına alet olmakmış, bunları da atalım. Bugün Aleviler de aslında eski Aleviliği aşmışlardır. Aleviliğin sorunu devrimdir, demokrasidir. Bunu artık herkes biliyor. Bugün o kadar dolaşıyoruz, hiçbir dede karşımıza çıkıp da, "tekke kuralım" demiyor. Herkes "düşmandan kurtulalım" diyor. Bütün dedeler böyle diyor. Bırakmışlar onu bunu, militan olmuşlardır artık. Militan dedelerimiz vardır. Ama bazıları o kadar bilime, okumuşluğa rağmen, çıkıp da eskinin propagandasını yapıyor. Açık söyleyelim, bizimle birlikte milis düzeyinde savaşan dedelerimiz var bu bölgede. Onlar bu tip insanları aştılar.

Bizler, yani Binboğa İntikam Grubu, uzun zamandan beri buralardayız. Siz halkımızdan beklediğimiz gerçekten birlik ruhudur. Bu gelişen mücadele sizlere günü gününe aktarılıyor. İmkanlarınız bizden daha çoktur. Birçok şey yapabilirsiniz. Binboğa bölgelerine Çerkezler, Yörükler yerleşmişlerdir. Bunların özellikle faşistleşmiş kesimleri yerleşmişlerdir. Tabii buraları boşaltırsak, buralardan kaçarsak, elbette ki düşman girecektir. En büyük onur kendi vatanı üzerinde yeniden direnmek, birleşmek, bir araya gelmektir. Bakın işte bir Filistin'de 4 kişi sınırdışı edildiğinde, dünya ayağa kalkıyor, ama bizler, binlercemiz, milyonlarcamız zorla yatağımızı satarak gidip bulaşıkçılık yapmak isteriz. Bizim vatanseverliğimiz, yurda bağlılığımız bu kadardır işte. Bir İsrail'e bakın, İsrailliler yaklaşık bin yıl sonra (ki bir çöldür vatanları bizimki gibi cennet de değildir), gidiyorlar vatanlarına dünyanın dört bir yanından. Bizler niye yapmayalım? Güzelim vatan bizi bekliyor. Zaten bu vatanın dağları bize bırakılmıştır, biz bu dağlardan başlayacağız. Bu dağlarda ülkemizi yeniden yaratacağız. Yeter ki dediğimiz temelde biraz dürüst olalım, önyargılı olmayalım, bu Kemalistlerin kafamıza koyduğu düşünceleri biraz yıkalım. Önce kendi kafamızda, kendi yüreğimizde başlatalım bunu.

Bu temelde yeniden insan olmayı, insanlaşmayı, vatansızlığı gidermeyi, vatana kavuşmayı bu temelde sağlayalım. Bizler sizlere tekrar selam gönderiyoruz. Bizler Binboğa İntikam Grubu, Şehit Rüstem Gerilla İntikam Birliği olarak sizlere sesleniyoruz. Ve hepinize sevgilerimizi, saygılarımızı sunuyoruz.

Yakınlarının dilinden Kürdistan şehitleri

Baştarafı 7. sayfada

"Oğlunuz teröristtir. Üzülmeyin, unutun bunları, isimlerini yeni doğacak nesillere kesinlikle takmayın" diyerek kovmuş. Gerçek şahadetin nasıl olduğunu, kimler tarafından yapıldığını, o süreçte Avrupa'da faaliyetler içerisinde olan ve yine 1992 Eylül'ünde **Şiyar (Kazım KULU)** yoldaşla birlikte şehit düşen **Botan (Ali GÜNEŞ)** yoldaşın göndermiş olduğu afiş ve mektupla öğrendik.

Cahit yoldaşın şahadeti, partiye bağlı olması, ihanet etmemesi, daha önceki köy yaşamı, ilişkileri, gözaltılardaki direnişleri bizde olumlu etki bırakmış ve her zaman örnek olmuştur. Dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişip güçlenmesiyle birlikte ulusal özle bütünleştirme temelinde etkileri olmuştur. Şimdi onun şahadetini daha iyi anlıyorum. Ve onun tüm olumlu özelliklerini örnek alma temelinde bir çabanın sahibi olmaya çalışıyorum. Onun etkisi altına giren çevremizdeki gençlerin partiye olan bağlılığı daha da pekişmiştir.

Şehit düşen diğer yakınım amcamınoğlu **Özcan HAMİKDAĞ**'dır. Kod ismi **Rüstem**'di. Özcan yoldaş, 1964 yılında Nazımiye'nin Güzelpınar köyünde doğdu. Emekçi bir ailenin ortanca çocuğu idi. İlkokulu bir süre doğduğu köyde okuduktan sonra, ailesi İstanbul'da olduğundan dolayı onu da yanına aldı. Ama o daha küçük yaştayken ülkesine, doğasına olan sevgisine ve özlemine dayanamayarak İstanbul'dan kaçıp tekrar köye gitti. İlkokulu köyde bitirdi.

Bu süreçte devrimci mücadele ile erken tanıştığından dolayı okuldan bir beklentisi yoktu. Bu nedenle derslere pek önem vermezdi. Okul çıkışında köylülerin tüm sorunlarına ortak olmak istiyordu. Ortaokul ve liseyi beraber okuduk. O mücadeleye 1977'lerde profesyonel olarak girdi. Daha lise birinci sınıftayken özverili çabasıyla pratik işleri çok severdi. Ağzı laf yapan fakat pratikte çaba sarfetmeyenleri teşhir etmeyi ve eleştirmeyi severdi. Nerede bir pratik iş varsa Özcan yoldaşı orada bulmak mümkündü. Onu saflara kazandıran Cahit yoldaştı.

Bu süreçlerde okulda etkin olmaya çalışan sosyal-şovenizme karşı amansız bir mücadele yürütüyordu. Sosyal-şoven güçlerin saldırılarına maruz kaldı. Ama hiçbir zaman yılmadı. Onun okul döneminde almış olduğu sorumlulukları yerine getirmek için nasıl bir çaba sarfettiğine yakınen tanık oldum. Kendim Türk solu içerisinde yer almama rağmen onun cesaretinden oldukça etkileniyordum. Ona sevgimden dolayı bazı pratik işlerinde yardımcı oluyordum. 12 Eylül süreci ile birlikte partiyle ilişkileri belli bir süre kesildi. Ama o inisiyatifini hiçbir zaman gereksiz yere kullanmazdı. Hiç kimsenin kıpırdayamadığı dönemlerde, lise sonda okulda forumlar düzenleyerek, liseli gençliğin doğal önderi durumuna gelmişti.

1981 sürecinde partiyle ilişki kurduğundaki sevinci, coşkusu şu anda bile beni oldukça etkiliyor. Bu süreçte deşifre olmadığından dolayı şehir faaliyetliliklerinde bulunmasına karar verilmişti. Yine tek başına şehirde bildirilerini, afişlerini bir gecede boydan boya asması kitleyi derinden etkilemişti. Çünkü 12 Eylül'den önce keskin olanlar soluğu Avrupa ve metropollerde almışlardı. Oysa O'nun da olanakları mevcuttu. Ama O bireysel çıkarları hiçbir zaman kabul etmedi.

Gerilla grubunun alandan çekilmesiyle birlikte Özcan yoldaş 1983'te İstanbul'a ailesinin yanına geçici bir süre için gitti. İstanbul'da, O geçmişi hep düşünüyordu. Partinin tekrar silahlı mücadeleyi başlatacağından emindi. Semir provokatörüne karşı kinliydi. O hiç kimsenin partiye düşmanlık yapmasına tahammül etmiyordu. Onunla farklı düşüncelerimiz olmasına rağmen tartışmalarımız verimli geçiyordu.

Partinin hangi koşullarda ortaya çıktığını, yaşadığı olanaksızlıkları iyi biliyordu. Dolayısıyla İstanbul'da boş durmak zoruna gidiyordu. 1984 atılımını onunla evde televizyonda seyrederken, o anki duygularını anlatmam mümkün değildir. Atılımın bilincindeydi. O akşam geçmişte tanıdığımız mücadele içerisindeki arkadaşları ve şehit düşen arkadaşları anlatıyordu. **Cahit** ve **Mazlum DOĞAN** yol-daşları anlatıyordu.

Bu süre içerisinde ben üniversitede okuduğumdan dolayı geceleri fabrikada çalışıyordum. Geçici bir süre için benim yanıma gelip fabrikada çalışmaya başladı. Ama o emek-sermaye çelişkisini ruhta yaşadığından dolayı sendika çalışmalarına girmesiyle birlikte 180 kişilik fabrikanın tüm işçilerini örgütledi. Hatta patronunun yeğenini bile sendikaya üye yapmıştı. Patronu durumun farkına varınca dört ay sonra işten atıldı.

Bu süreçte mücadeleyle ilişkisi kesilen arkadaşları da bu fabrikada tutmak için yanına aldırmıştı. 1984'te partiyle tekrar ilişkiye geçti. 15 Ağustos'un etkisiyle de katılımda hiçbir tereddüt göstermedi. Partiye katılımından haberim yoktu. Oysa onunla aynı yerde olmamıza rağmen evimize getirdiği arkadaşlarıyla ilgili hiçbir şey anlatmıyordu. Sanırım burada farklı örgütlerde olduğumuzdan dolayı gizlilik kurallarına riayet ediyordu. Mücadeleye katılımı ailesi tarafından bana iletildi. Onun mücadeleye katılımı beni derinden etkilemişti.

Özcan yoldaş, Güney Kürdistan'daki kamplarda kısa bir süre eğitim gördükten sonra bir grup yoldaşıyla birlikte Garzan bölgesinde faaliyet yürütmek için ülkeye girmişti. 1985'te Nisan'ın 28'inden 1 Mayıs'a kadar Bitlis'in Mutki ilçesinde, sanırım Geyikpınar mevkiinde, ajan-muhbirlerin ihbarıyla dört gün süren silahlı çatışma sonrası 5 arkadaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı. Şehit düşerken bulunduğu konumu hakkında bilgim yoktur.

Kendisi zaten aranıyordu. Şehit düştüğünde itirafçı Hüseyin Yeşiltaş'ın teşhisiyle birlikte Bitlis alayında kütük soruşturmasında ortaya çıktı. Haber duyulur duyulmaz babası İstanbul'dan Bitlis'e cenazeyi almak için gitti. Cenazeyi vermediler. Onları da toplu mezara gömmüşlerdi. Görevli bir binbaşı babasına, **"Bunlar bizi çok uğraştırdılar. Bir hafta bunlarla mücadele ettik, teslim olmadılar. Oysa bak Hüseyin Yeşiltaş teslim oldu, ona hiçbir şey yapmadık. Onlar bizden bir sürü asker öldürdü"** demiş. Tabii bu şahadet olayı bizleri ailece çok etkiledi.

Onun şahadeti bizim açımızdan önemli yer tutar. Yaşamı, hep köyde, köylülerin sorunlarıyla ilgilenmekle geçti. Çok sevilirdi. İçine biraz kapanık olduğundan dolayı kimseye karşı olumsuz tavırları olmamıştı.

Mücadeleye katılımımda bu şahadetlerin etkisi büyüktür. Her şart ve koşul altında onun kararlılığını, direnişçi ruhunu temsil etmeye ve bu temelde mücadele etmeye çalışacağım. Bu nedenle onun savaşarak şahadete ulaştığı bölge olan Garzan'a gitmek ve savaşmak istiyorum. Şehitlerimize bağlılığı, onların bırakmış olduğu mevzilere yeni mevziler katarak göstermiş oluruz.

1995 YILINI 1994'TE KAZANDIK

Baştarafı 1. sayfada

emin olmalı, bu güvenle kendi zalimlerine, sömürücülerine karşı gerekli adımları başarıyla atmalıdır.

Biz 1994'ün barış, demokrasi ve siyasal görüşme yoluyla sorunların çözüldüğü bir yıl haline gelmesini istiyorduk. Çağrı üstüne çağrı yaptık, ama düşman her zaman, "zayıflamışlar" dedi. Hayır! Bu, zayıflamanın değil, güçlü olmanın bir işaretidir. Zayıf olanlar başka tür konuşur. Türkiye halkının da epey gözyaşına, kanına mal olan bu savaşın durmasını, sorunların çözümünün siyasal yolla anlam bulmasını istedik. Ama gerçekten sömürgeci egemenler asla buna inanmak istemediler; asla kendi halklarının da özlemi olan bu yolu benimsemek istemediler. Tam tersine siyasi yöntemi boşa çıkarmak için ne lazımsa onu yaptılar. Kar, kış demeden, bu yılbaşına bile girerken yüzü aşkın halk evladı askerin canına da kastettiler. Buna rağmen savaşta ısrarlılar. O zaman bizim için de onurumuz olan, onsuz yaşamamızın imkanı olmayan özgürlüğümüz için, kimliğimiz için savaşmaktan başka çaremiz yok.

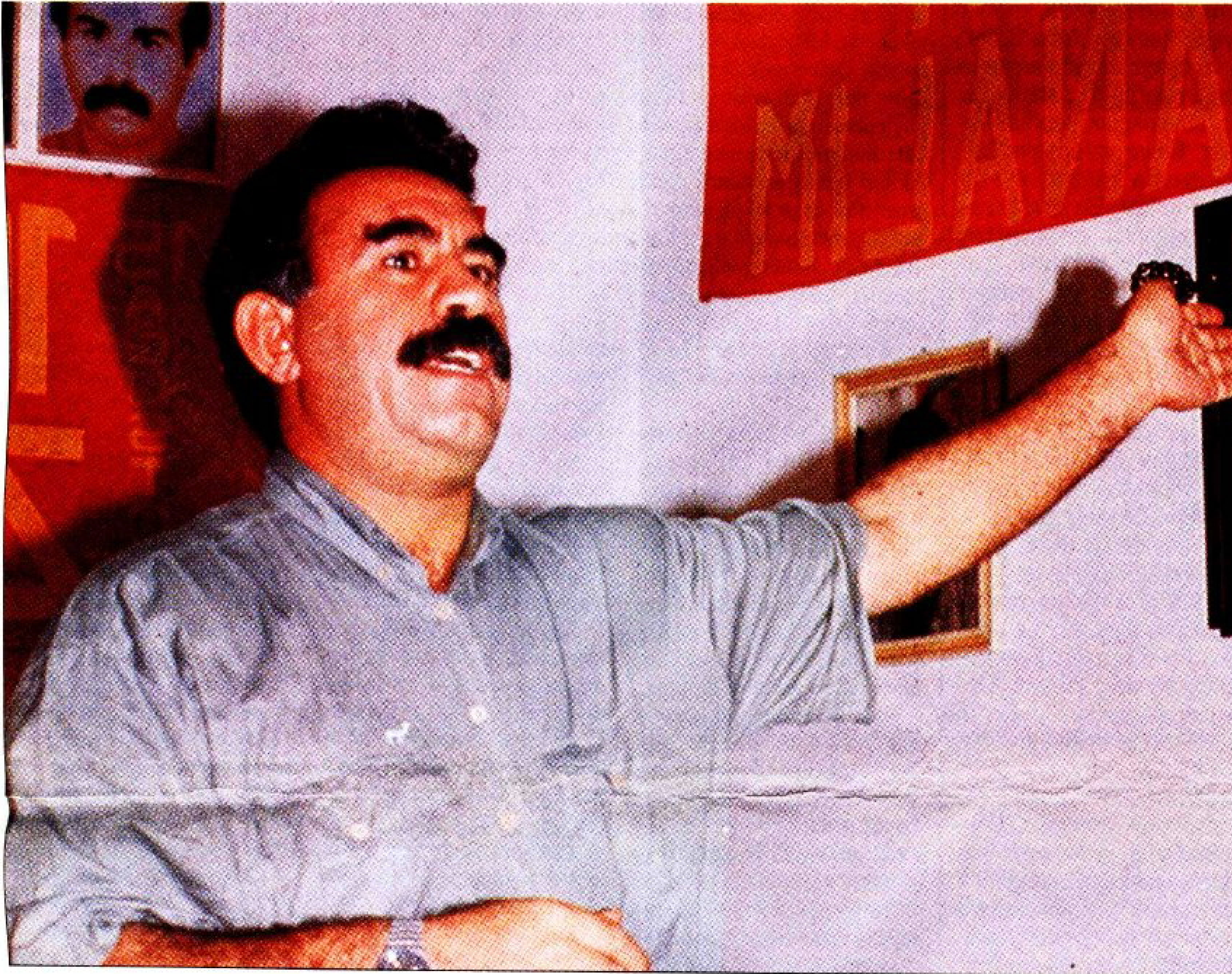
Biz savaşı hep böyle ele aldık. Bundan sonra böyle sonuçlandırmak için her şeyimizi ortaya koyacağız. Ama gerçekten, ilk defa bu 1995'te güzel savaşacağız. Başarı oranı, doğrusu, tamamı çok fazla olan ve kayıp yönü, hatası, eksiği ise en az olan bir savaşı vereceğiz. Partimizin içinde geçmişte çokça yaşadığımız eksiklikleri, hataları, yanlışlıkları bu yıl içinde tekerrür ettirmeyeceğiz, ettirmeye fırsat vermeyeceğiz. Yine gerillamızın eskiden çokça işlediği hatalara, yanlışlıklara fırsat vermeyeceğiz. Savaş, daha çok kurallarına, partimizin doğrularına uygun gelişecektir. Bu tedbiri çok iyi aldık.

Buna dayanarak diyoruz ki; partimizin öncülüğünde halk ordumuzun savaşçılığıyla 1995 güçlü kazanılacaktır. Aynı zamanda sosyalizmin bayrağını da uluslararası alanda dalgalandıran parti ve onun savaşı olmaktan da büyük kıvanç duyuyoruz. Uluslararası güçlerin, daha cesaretli, daha yetkin, daha dayatıcı sosyalizm ile karşılaşmaları da bu yılda çok güçlü gelişme gösterecektir. Bu temelde de uluslararası güçlerin, dostlarımızın umutları artacaktır, destek ve dayanışmaları gelişecektir. Ama çok iyi biliyoruz ki, halkımızın özgücü, bütün dünya da birleşse, zafere kadar bu haklı, vazgeçilmez amaçları temelindeki savaşa yetecektir. Bu temelde 1995'in halkımızın, tüm dostlarımızın, parti ve ordu güçlerimizin başarılarıyla dolu bir yıl olmasını diliyor, selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

1 Ocak 1995

Başkan Apo'nun eski Sovyetler'deki Kürtlere hitaben yaptığı çağrı:

ESKİ SOVYETLERDEKİ HALKIMIZI SELAMLIYORUM



"Bazı Kürt köylerini kurabilirsiniz. Bu, mümkündür. Eğer üzerinde durulursa bazı şehirlerde ve köylerde toplanılabilir. Ermenistan biraz şovenist bir siyaset yürüttüğünden, Kürtlere yer vermeyeceğini tahmin ediyorum. Kızıl Kürdistan vardı (Laçin), aslında orada da toplanabilirsiniz."

Sovyet Kürtleri içinden gelen bazı dostlara hitaben konuşmak istiyoruz. Sadece onlar için değil, bütün halk için Kürtçe bazı değerlendirmeler yapacağız. Burada benim yaptığım çalışmalar, bin yıllık kiri-pası temizlemek içindir. Her açıdan yetmezlik var. Yani halkımız ölü mü sağ mı, belli değil. Bu durumu değiştirelim.

Gerçekten savaş, bizim için hem moral, hem de bağımsızlık ve özgürlük oluyor. Düşman kazanımlarımızın tümünü bitirmek istiyor. Ama biz, parti ve savaş tecrübelerimizle daha çok kazanmak istiyoruz.

Sizin gibi Kürdistan'ın her tarafından gelen dostlar isteklidirler. Savaşımızı izliyorlar. Bir hizmette bulunmak istiyorlar. Ama bu hizmet, gerçekten de bir kişilik sahibi olmakla mümkün olabilir. Bütün halkımız dostumuzdur. Sadece dost da değil, temelimizdir. Bizim savaşımız da halk savaşıdır. Fakat bununla birlikte halkımız bilinçsiz bırakılmıştır. Özellikle savaş konusunda çok aldatılmış, böylece hep düşman için var olmuştur. Üzerinde her türlü oyun oynanmıştır.

Kürt insanı gerçekten de her yönüyle düşmüştür. Dünyaya bakalım, Kürt kişiliği kadar düşürülmüş kişilik yoktur. Öyle bir hale gelmiş ki, kimse ne tür bir insan olduğunu tanımlayamıyor.

Benim amacım sizi kötülemek değildir. Tersine güç vermek istiyorum. Ama buna ne kadar isteklisiniz? Gücünüz ne kadardır? Ne kadar kendi halkınızla beraberisiniz? Ülke sorununu kendiniz için ne kadar hedef haline getirmişsiniz? İyi biliyorum ki, hepiniz başkaları için varsınız; bazı devletler, bazı menfaatler için varsınız. Sizlerle oynamışlar. Size hiçbir şey de vermemişler. Sizi öyle geride bıraktıkları ve size fırsat vermedikleri için de hiçbir başarı elde edememişsiniz. Bakın, biz halk için sadece konuşmuyoruz, savaşıyoruz da.

Savaş, halkın zincirlerinin kırılmasında bir araçtır

Bizim savaşımız halk savaşıdır. Parti, halkın üstünde değil, halkın hizmetinde bir partidir. Savaş içinde parti adına çalışan arkadaşlar, ölümüne halk içindirler. Bizim amacımız savaş değildir. Savaş, halkın zincirlerinin kırılması için bir araçtır. Parti bunun için savaşa başvuruyor. Tabii, halk eskisi gibi değil. Birçok açıdan derinleşiyor, birçok yönüyle kendini katıyor. Zaten halk ne kadar zayıf olursa, parti de o kadar zayıf olur. Bunlar birbirleriyle bağlantılıdır. Birbirini tamamlar ölçüdedir. Sizin gücünüz de buna bağlıdır. Düşman, yaşamımızı çürütmüş; ne ruh, ne beyin ve ne de yürek bırakmıştır. Hepsini bitirmiş, koparıp atmıştır. Biz, bunları yeniden yerleştirmek istiyoruz. Tabii hizmetten sıkılmıyoruz. Lakin iyi bir hizmetten anlayanlar, ölümüne beraber yürüyecek olanlar azdır.

Bugünden itibaren yapılacak en iyi iş, her şeyin yaşamın hizmetine sunulmasıdır. Böyle bir hizmete soyunun. Kendinizi kandırmayın. Sonuna kadar kendinizi mücadeleye verin. Hiçbir engel tanımayın. Birkaçınız böyle yaparsa, bu her şeye bedeldir. Çocuk gibi kandığınızı söylemeliyim. Çabuk ağlıyorsunuz. Yaşama karşı büyük bir inadı ve tahammülü gösteremiyorsunuz. Bu, sizin çocukluğunuzdur, bizim değil. Bunu terk edin, siz de sorunlara çare olun. Büyük ve önemli hedeflerin sahibi olun. Buna ters düşmeyin.

Ülkede ayağa kalkan bütün dostlara, **"hizmet zamanıdır"** diyenlere, imkanları oranında bazı şeyler yapmak isteyenlere yol açıyoruz. Bütün bu çalışmalar sizin içindir. Tarihte ilk kez bunlar başarılıyor. Güven oluşuyor. Düşman ilk defa, bizi eskisi gibi imha edemiyor. İlk defa bizim üzerimizden geçemiyor. İlk defa günlük ve gerileme dönemini yaşıyor. Tabii düşmanın ölümü, halkın çalışmasına bağlıdır. Şimdi bütün halk birleşti. Kendini amaç sahibi kıldı. Birlik kurdu. Herkes savaş içerisindeki yerini aldı. Dünyanın hepsi bir olsa da, bu halkın gelişmesini ve ilerlemesini durduramaz.

Zaten eğer PKK bu savaşı hala sürdürüyorsa, halkın gücü sayesindedir. Halktan kopmamıştır. Bu, baştan beri böyledir. Gittikçe halk içerisinde tabanı da büyüyor. Savaş, başarıya ulaşıyor. Halktan kopukluk, savaşta yenilgiyi doğurur. Onun için biz, **"Her şey halkın zaferi içindir"** diyoruz. Yani bu, halkın savaşıdır, sadece PKK'nin değil. Zaten sadece gerilla ile savaş başarılamaz. Herkes ülke içinde ve dışında bir şeyler yaparsa başarıya ulaşılır. Sadece gerilla savaşı olursa, o gerilla başaramaz.

Bu savaşla aynı zamanda ulusallaşmayı sağlıyoruz. Yine özgür yaşamı sağlıyoruz. Birçok yönüyle düşmanın sunduğu yaşamı ortadan kaldırıyoruz. Bizi gerileten yaşamı reddediyoruz. Bizim için nasıl bir yaşam olmalı? Size nasıl bir yaşam kurmalı? Felsefe ve ideolojiden tutalım güncel bakış açısına kadar, her konuda ne yapacağımızın üstünde duruyoruz. Günü gününe atılan adımlarla kendimize nasıl bir yaşam kurmalıyız? Zaten bağımsızlık ve özgürlük de budur. Kendisi için yaşamı tanımak, kendisi için karar vermek, kendisi için çalışıp hizmet etmektir. Bunu da mümkün görüyoruz. Hepinizin önüne bunu koyuyoruz. Böylece özgürce yaşamınızı kurabilirsiniz. Savaşı ülkeye taşırın, büyütün ve bütün halkı özgürleştirin. Bu, esas olan yöndür. Bu gelişmeler olmazsa kimse bize beş paralık değer vermez. Yaşamını ülkeye göre düzenlersen, yurtsever bir görüşü uygularsan, halkın özgürlük anlayışına sahip olursan, yürüyüşünü, kalkışını, konuşmanı, çalışmalarını halkın hizmetine sokarsan, o zaman **"benim de bir kişiliğim var"** diyebilirsin. Halksız **"güçlüyüm, imkanlarım var"** dersen bu yalandır, aldatmadır. Bizim içimizdeki insanlar da hep böyledir. Onları değiştirmeyi düşünüyoruz. Ülkesiz zenginleşme olmaz. Halksız cepheleşme olmaz. Büyüklüğün değeri ancak ülkenin içinde olur. Cepheleştiğin düzeyde değerin vardır. Onun dışında sen bitiksin. Sizin ve halkın doğruya gelmesini istiyoruz.

Gün bugündür

Evet, artık halk ayağa kalkıyor. Hem ülke içinde, hem ülke dışında oldukça ayağa kalktı. Parti de buna yol açıyor. Bu hazırlıkların tümü halk içindir. Sizin gibi dostlarımız, Avrupa, Sovyet, Ortadoğu sahalarından ve düşman metropollerinden geliyorlar. Parti siyaseti budur. Bunsuz hiçbir şey yürümez. Her şeyden önce doğru bir siyaset ve bundan çok düşmanın hizmetine giren yaşamı reddetmeli, partinin hizmetine girecek yaşamı hayata geçirmeliyiz, diyoruz. Hep başkalarına hizmet eden yaşamdan kendinizi uzak tutun. Biraz kendinize hizmet edin. Düşman hizmetine giren çalışmalar yapmanıza **"artık yeter"** diyeceksiniz. Bundan sonra kendiniz için çalışın. Bu yol böyledir. PKK'nin gerçekliği budur.

Gün bugündür. İlk defa senin için böyle bir imkan doğuyor. Kayıtsız şartsız layık olmaya çalış. Kendini kandırma. Ucuz bir lafazanlıkla, ucuz sorularla büyük gerçeklerle oynama. Sahte yaşamı savunma. Bunu, kendin için yaşam olarak kabul etme. Bırak artık. Bazı şeylerden kendini çabuk kurtar. Bazı şeyleri çabuk yakala. Bunlar gerçeklerdir. Ben hazırım. Günlerce, aylarca, saatlerce **"gerçekler budur, budur, budur..."** diye konuşabilirim. Bu kadar gerçekliği esas alıyorum. Eğer bu büyük gerçeklik olmasaydı, halkın gerçekliği olmasaydı, önderlik böyle olur muydu? Bütün ülke gerçekliği olmasaydı, biz böyle büyüyebilir miydik? Böyle güçlü gündem konusu olur muyduk? Hayır! İnsanlık gerçekliği olmasaydı, ama böyle bir ün yapabilir miydik? Hayır!

Yokluktan bu kadar gelişme yarattık. Benim beş param, hiçbir dostum olmadan bu işe başladım. Her açıdan güçsüz olan ben, nasıl bir güç haline geldim. İşte bu gerçeklik temelinde olmuştur. Hepiniz görüyorsunuz. Atalarımdan kalan mirasla yapmadım. Dostlarımdan bir yardım görmedim. Herkes bana karşıydı. Herkes düşmanın hizmetindeydi. Ben de hepsine karşı çıktım. İnatla, sabırla, bilinçle bu düzeye geldim. Bu sizin için büyük bir örnektir. İnceleyin, kendinizi düzeltin. Yoklukta, karanlıkta, her şeyin düşman için yapıldığı bir dönemde başladı, büyüdü ve böyle kazandık. **"Niye biz yapmayalım?"** sorusunu kendinize böyle

Devamı 15. sayfada